

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

18 oktober 1996

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	79
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	84
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	94
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	101
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	110
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	112
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	113
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	116
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	117
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	133
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	142

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie 143

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER 144

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 2
van 23 september 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Europees Comité van de de Regio's – Werking

Het Comité van de Regio's wordt door het Vlaams Parlement terecht beschouwd als een orgaan waarvan de rol moet worden versterkt in het kader van de versterking van de regionale dimensie binnen de Europese Unie.

Teneinde de werking van het Comité te kunnen beoordelen, wens ik van de Vlaamse regering een antwoord te krijgen op volgende vragen.

1. Hoe vaak heeft het Comité tijdens het afgelopen parlementair werkjaar vergaderd ?
2. Welke agendapunten werden behandeld ? Over welke werden formele adviezen uitgebracht ?
3. Welke ministers van de Vlaamse regering hebben aan de werkzaamheden deelgenomen ?

Antwoord

Het Comité van de Regio's houdt per kalenderjaar 5 plenaire zittingen, waarvoor alle 222 leden van het Comité worden uitgenodigd.

In de periode die overeenkomt met het afgelopen parlementaire werkjaar van het Vlaams Parlement, heeft het Comité eveneens 5 keer vergaderd en wel op 20 en 21 september en 15 en 16 november 1995

en op 17 en 18 januari, 20 en 21 maart en 12 en 13 juni van dit jaar.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een chronologisch overzicht van de door het Comité van de Regio's uitgebrachte adviezen en van de besproken onderwerpen.

In het afgelopen parlementaire werkjaar namen de volgende Vlaamse ministers deel aan de plenaire vergaderingen : de heren Norbert De Batselier, Luc Van den Bossche, Hugo Weckx, Johan Sauwens en ikzelf.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

**Vraag nr. 4
van 25 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Leningen van staat tot staat – Betrokkenheid

In juli besprak de federale ministerraad een voorstel over de leningen van staat tot staat, in verband met het eerste deel van het programma voor 1996 van de staatsleningen.

Aangezien deze goedkope leningen ontwikkelingslanden moeten in staat stellen om zich "Belgische" goederen of diensten aan te schaffen, zou ik er prijs op stellen te vernemen wat de Vlaamse inbreng is geweest in de aanwijzing van de landen die in aanmerking komen voor dergelijke lening.

Antwoord

Ik vestig er de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat zijn vraag betrekking heeft op een bespreking in de federale ministerraad.

Tot op heden was de Vlaamse regering niet betrokken bij de aanwijzing van de landen die in aanmerking komen voor een lening van staat tot staat.

Door de toenadering van twee federale instrumenten, leningen van staat tot staat en Copromex (Comité voor de Bevordering van de Uitvoer van Belgische Uitrustingsgoederen), zal Vlaanderen in de toekomst betrokken zijn bij aanwijzing van de begunstigde landen via haar vertegenwoordigers in de gefusioneerde comités.

Vraag nr. 5
van 25 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federal Agency for Foreign Investors – Bevoegdheidsoverlapping

De minister-president gaf eerder al te kennen niet erg opgezet te zijn met de beslissing van de federale minister van Economische Zaken om het Federal Agency for Foreign Investors (FAFI) te versterken met een ploeg van het type "public relations". Deze ploeg wordt ter beschikking gesteld van de geïnteresseerden, namelijk de gewesten en de buitenlandse investeerders.

Dit overlapt inderdaad de Vlaamse inspanningen om ons land in het buitenland als investeringsland te profileren en schept allicht verwarring.

Welke stappen heeft de minister-president gezet opdat deze maatregel alsnog door de federale regering ongedaan zou worden gemaakt ?

Wat is de stand van zaken ?

Antwoord

Ik heb onmiddellijk na de aankondiging van het initiatief aan de federale premier gemeld dat de oprichting van een federaal agentschap totaal onaanvaardbaar is.

De federale minister van Economie heeft per brief op mijn bezwaren geantwoord.

Dit antwoord voldeed mij geenszins, omdat de federale overheid geen bevoegdheid heeft om de coördinatie van de onthaalinspanningen te verzorgen.

Ik heb bijgevolg gevraagd dat het samenwerkingsakkoord van 7 februari 1995 naar de letter en de geest zou worden toegepast en dat de modus operandi van de versterking van de federale dienst zou worden onderzocht in de verbindingscel. Ik wacht nog op een reactie van de federale minister van Economie terzake.

Vraag nr. 6
van 26 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federale exportsteun – Betrokkenheid

In Feiten, een publicatie van de federale voorlich-

tingsdienst, lees ik dat de federale ministerraad het principe goedkeurde van een toenadering tussen de mechanismen van de leningen van staat tot staat en van Copromex (Comité voor de Bevordering van de Uitvoer van Belgische Uitrustingsgoederen). Exporteurs zullen zich voor federale financiële steun nog maar tot één loket moeten wenden.

Werd de Vlaamse regering op enigerlei wijze bij deze beslissing betrokken ?

Is Vlaanderen vertegenwoordigd in de commissie van ambtenaren die beslissingen inzake steun zal voorbereiden ?

Antwoord

Einde juli heeft de federale ministerraad de toenadering goedgekeurd van twee federale financiële instrumenten, namelijk Copromex en leningen van staat tot staat.

De wet die de bevoegdheidsverdeling regelt inzake buitenlandse handel bepaalt geen betrokkenheid van de gewesten bij deze beslissing.

Door de fusie van de twee instrumenten zullen de gewesten voortaan ook worden betrokken bij de toekenning van de leningen van staat tot staat, zoals dat thans het geval is in het Comité voor de Promotie van Export van Belgische Uitrustingsgoederen (Copromex).

Vraag nr. 11
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Vrouwen zijn goed aanwezig op de arbeidsmarkt als geheel. In leidende functies komen ze echter minder voor. Het is nochtans belangrijk hier vrouwen aan te treffen, wegens de voorbeeldfunctie en wegens hun specifieke inbreng. Daarom is het belangrijk ook op de ministeriële kabinetten voldoende vrouwen aan te treffen.

Als reactie op mijn schriftelijke vraag van 20 september 1995 werd door een aantal ministers gesteld dat ze in de toekomst daaraan extra aandacht zouden besteden. Ook de minister van Gelijke-Kansenbeleid zou dit opvolgen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 133-136 – red.*).

Hoeveel mannen/vrouwen werken er nu op het kabinet van de minister en welke functie vervullen ze er ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

In de bijgevoegde tabel wordt per kabinet en per functie een opsplitsing gemaakt van het aantal vrouwen en mannen.

Aantal vrouwen/mannen per kabinet (1 oktober 1996)

	Kabinets- chef		Adj. kab.- chef		Adviseur		Attaché		Expert		Uitvoerend pers.		Aanvullend pers.		Schoon- maak		Totaal per kabinet			
	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	V	M	Tot.	
Minister-president		2				3		2		5	9	7	5	4	11			25	23	48
Vlaams minister L. Van den Brande	1			2		4	1	2		2	11	10	3	4	1			17	24	41
Subtotaal	1	2	0	2	0	7	1	4	0	7	20	17	8	8	12	0		42	47	89
Minister vice-president		1		1	1	2		1	1	2	3	7	3	4	3			11	18	29
Vlaams minister L. Van den Bosche		1	2	1	1	5	2	3	1	1	13	10	3	3	2			24	24	48
Subtotaal	0	2	2	2	2	7	2	4	2	3	16	17	6	7	5	0		35	42	77
Vlaams minister T. Kelchtermans		1		3	2	2	1	2		7	8	13	5	4	7	2		23	34	57
Vlaams minister W. Demeester-De Meyer		1	1	2		4	2	3	5	2	10	12	4	4	5			27	28	55
Vlaams minister L. Peeters		1		2	1	3	1	1		2	9	12	3	4	3	1		17	26	43
Vlaams minister E. Baldewijns		1		1	2	2		4	1	2	11	10	2	6	5	2		21	28	49
Vlaams minister L. Martens		1		3		5	3	3	2	3	14	14	3	6	10			32	35	67
Vlaams minister E. Van Rompuy		1		2		4	1	2		2	11	8	5	4	4	2		21	25	46
Vlaams minister A. Van Asbroeck		1	1			2	1				4	1	1	2				7	6	13
Totaal	1	11	4	17	7	36	12	23	10	28	103	104	37	45	51	7	225	271	496	

Vraag nr. 13 van 1 oktober 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – China-seminarie

Export Vlaanderen organiseerde in het provinciehuis in Antwerpen een seminarie in het teken van China. Dit seminarie paste in de voorbereiding van een zending die de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) naar dat land heeft gepland, onder het voorzitterschap van de Belgische prins Filip.

In tegenstelling tot andere seminaries van Export Vlaanderen (de vroegere Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel) was de deelname aan dit initiatief gratis. Daarmee sponsort Export Vlaanderen als het ware de initiatieven van zijn Belgische tegenvoeter.

1. Welke kosten gingen er met dit evenement gepaard ?

2. Behoort het tot een nieuwe politiek van Export Vlaanderen om seminaries die ter ondersteuning van andere activiteiten worden georganiseerd, voortaan gratis aan te bieden, ongeacht wie die andere activiteit organiseert ?

3. Van wie is de vraag uitgegaan om dit bewuste seminarie op poten te zetten ?

Antwoord

1. Dit seminarie vond plaats op 3 september 1996.

Op initiatief van ZKH Prins Filip was dit een gezamenlijk project van de BDBH en de respectieve gewestelijke exportbevorderende diensten, in het vooruitzicht van de door hem voorgezeten zending naar China van 23 november tot 5 december, waarbij de gewesten eveneens een duidelijke inbreng hebben en zich als dusdanig ook kunnen profileren.

2. Daar het door Export Vlaanderen georganiseerd

de seminarie paste in dit gezamenlijk project, kan het geenszins als een activiteit ter ondersteuning van initiatieven van "derden" worden bestempeld.

3. De voor het seminarie geïnvesteerde middelen, voor een totaal bedrag van ongeveer 500.000 frank, dienen de belangen van de Vlaamse bedrijven, conform de decretale opdracht van de instelling.

Tot op heden was de deelname aan bijna alle door de dienst georganiseerde seminars gratis, in het kader van de in het decreet beoogde dienstverlening.

Vraag nr. 21
van 3 oktober 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid – Werking

De wetgeving van 1993 inzake de internationale betrekkingen van de gemeenschappen en de gewesten voorziet in de verplichte oprichting van een Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid (ICBB). De federale regering dient de deelstaatregeringen in deze interministeriële conferentie geregeld te informeren over het buitenlands beleid, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van een gemeenschaps- of gewestregering.

Dit houdt in dat conferentie ook op verzoek van een deelstaatregering moet bijeenkomen.

De ICBB dient tevens bij consensus te beslissen over de bezwaren van de federale regering tegen het voornemen van een gemeenschaps- of gewestregering om onderhandelingen over een verdrag te beginnen, over de schorsing van de uitvoering van een deelstaatverdrag door de federale regering en over het verzoek van een deelstaatregering om een procedure voor een inter- of supranationaal rechtscollege te voeren of om een verdrag op te zetten.

1. Hoeveel maal is de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid bijeengekomen sinds het tot-stand-komen van deze nieuwe wetgeving op de internationale betrekkingen van de gemeenschappen en gewesten ?
2. Hoeveel maal is dit gebeurd op initiatief van de Vlaamse regering of van een andere gemeenschaps- of gewestregering ?

3. Heeft deze ICBB een regelmatig vergaderschema opgesteld ?
4. Welke onderwerpen zijn reeds aan de orde geweest op de vergaderingen van de ICBB ?
5. Hoeveel maal heeft men binnen de ICBB een consensus bereikt en over welke aangelegenheden ?

Antwoord

De Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid vergaderde voor het eerst op 5 november 1992. Sindsdien vergaderde zij ook op 25 januari 1993, op 9 juni 1993, op 20 juli 1993, op 3 november 1993, op 31 mei 1994, op 17 juni 1994, op 22 november 1994, op 4 april 1995, op 14 september 1995, op 12 maart 1996 en op 7 oktober 1996.

Volgende agendapunten werden behandeld :

1. het intern reglement ;
2. het samenwerkingsakkoord inzake de deelname aan Europese ministerraden ;
3. een gedragscode inzake de organisatie van Belgische zendingen in het buitenland ;
4. het Belgisch voorzitterschap van de EU (Europese Unie) tijdens het tweede semester van 1993 ;
5. de oprichting en de samenstelling van het Comité van de Regio's ;
6. het samenwerkingsakkoord betreffende de vertegenwoordiging van België in internationale organisaties andere dan de EU ;
7. het samenwerkingsakkoord inzake de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen ;
8. GATT-onderhandelingen (General Agreement on Tariffs and Trade) en de clause van de culturele uitzondering ;
9. het samenwerkingsakkoord betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie ;
10. het samenwerkingsakkoord over de rechtsgevoering voor een internationaal of supranationaal rechtscollege ;
11. Belgische scholen in Burundi en Ruanda ;
12. samenstelling van het Congres van de Europese Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa ;
13. de verplichte bijdrage van België aan internationale organisaties ;
14. de organisatie in België van buitenlandse officiële bezoeken ;
15. het samenwerkingsakkoord betreffende het statuut van de vertegenwoordigers van de

- gemeenschappen en gewesten in de diplomatieke en consulaire posten ;
16. voorbereiding van de Intergouvernementele Conferentie van 1996 ;
 17. vertegenwoordiging van de gemeenschappen en de gewesten in de parlementaire vergaderingen van internationale organisaties ;
 18. de Intergouvernementele Conferentie van de Europese Unie ;
 19. het zetelbeleid van België en de onthaalpolitiek ten opzichte van internationale organisaties ;
 20. het beleid van België ten opzichte van Azië ;
 21. het beleid van België ten opzichte van Latijns-Amerika ;
 22. de kaderconventie van de Raad van Europa over de bescherming van de nationale minderheden ;
 23. de ratificatie door België van de Unesco-overeenkomst (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk werelderfgoed ;
 24. de instemmingprocedures van gemengde verdragen ;
 25. de problematiek inzake procedures voor internationale rechtscolleges.

Op elke bijeenkomst van de Interministeriële Conferentie delen de onderscheiden regeringen ook hun belangrijkste opties inzake buitenlands beleid mee. Daarnaast keurt de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid ook telkens de verslagen goed van de werkgroep "gemengde verdragen", ingesteld door het samenwerkingsakkoord betreffende de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen.

De vergaderingen van de Interministeriële Conferentie worden steeds in onderling overleg vastgesteld. Elke bevoegde overheid kan haar punten aan de dagorde stellen.

De Interministeriële Conferentie werkt steeds in een geest van consensus. Er hebben zich nog geen conflicten voorgedaan.

Vraag nr. 25
van 3 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Belgische vs. eigen posten

Kan de minister informatie verstrekken over het aantal Vlaamse economische vertegenwoordigers dat over een eigen kantoor beschikt, tegenover het

aantal dat nog steeds vanuit Belgische diplomatieke posten werkt ?

Is er een evolutie naar meer eigen vestigingen ?

Antwoord

Van het huidige totaal aantal van 66 Vlaamse economische vertegenwoordigers beschikken er 13 over een eigen kantoor en zijn er 53 gehuisvest in een Belgische diplomatieke post.

De eventuele uitbreiding van de eigen vestigingen zal in het geheel van de evaluatie van het netwerk worden bekeken.

Vraag nr. 27
van 4 oktober 1996
van de heer CHRISTIAAN VANDENBROEKE

Overheidsopdrachten – Veroordelingen

Overheidsopdrachten moeten aan de meest gunstige inschrijver worden gegund. Bij openbare en beperkte aanbestedingen is dit de laagste inschrijver.

Gebeurt dit niet, dan kan de ten onrechte geweerde inschrijver een schadevergoeding vorderen.

Artikel 12 § 1 van de wet van 14 juli 1976 bepaalt het bedrag van de schadeloosstelling op 10 % van de inschrijving.

Kan de minister-president opgave doen, voor elk van de jaren 1991 tot en met 1996, van

1. de desbetreffende veroordelingen : aantal, totaalbedrag en bedrag per veroordeling ;
2. de desbetreffende hangende veroordelingen : aantal, totaalbedrag en bedrag per vordering ;
3. per veroordeling en vordering : opgave van de betrokken overheid (de overheidsdiensten, de Vlaamse openbare instellingen en daarmee gelijkgestelde personen) ;
4. per veroordeling en vordering : melding of er al dan niet een arrest van de Raad van State tot schorsing en/of nietigverklaring tussenkwam.

Antwoord

Gelet op de aard en de omvang van de gevraagde gegevens, is het onmogelijk om ze binnen de reglementaire termijn te verstrekken.

Zodra de gegevens zijn verzameld, zal een definitief antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 28
van 4 oktober 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Spierekanaal – Vervuiling

Deze zomer werd opnieuw zware vervuiling vastgesteld in het Spierekanaal, net als in het kanaal Bossuit-Kortrijk. Ook uit het laatste rapport van de Vlaamse Milieumaatschappij blijkt dat de waterkwaliteit in bijvoorbeeld het Spierekanaal ondermaats blijft. Dit alles tot grote bezorgdheid van zowel bewoners als gemeentebesturen in Vlaanderen (o.m. Spiere-Helkijn), Wallonië en Noord-Frankrijk. Twee jaar geleden werd nochtans een charter ondertekend in verband met de noodzakelijke zuivering van het Spierekanaal.

Kan de minister-president meedelen welke initiatieven genomen zijn of in voorbereiding zijn om dit probleem op te lossen ?

Welke concrete toezeggingen zijn er vanuit Noord-Frankrijk, Wallonië, de Europese Unie ?

In welke mate wordt ook een oplossing gezocht voor de hoge aanvoer van pesticiden in de Schelde en de Spierebeek ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Het antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 36
van 14 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Federal Agency for Foreign Investors – Overleg met federale regering

Enige tijd geleden kondigde de minister-president aan dat hij zijn bezwaren tegen de oprichting van de FAFI (Federal Agency for Foreign Investors), als het ware als tegenhanger van Investerings

Vlaanderen, zou aankaarten op het overlegcomité met de federale regering.

Is dit intussen gebeurd ?

Zo ja, welk gevolg werd hieraan gegeven ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag nr. 5 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*zie blz. 80 – red.*).

Het Overlegcomité werd nog niet gevat.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 242
van 18 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Taalstages leerlingen – Evaluatie

In het kader van het project Klavertje Drie van de Koning Boudewijnstichting kunnen leerlingen gedurende een korte tijd ervaring opdoen in een een klas in Frans- of Duitstalig België.

1. Hoeveel Vlaamse scholen hebben voor hoeveel leerlingen dergelijke aanvraag ingediend voor het schooljaar 1994-1995 en voor het schooljaar 1995-1996 ?
2. Hoeveel van deze aanvragen werden goedgekeurd voor Vlaamse leerlingen en voor welke taal,
 - in Franstalige klassen,
 - in Duitstalige klassen ?
3. In welke mate is de Vlaamse Gemeenschap betrokken bij dit experiment ?
4. Hadden deze projecten een invloed op het budget-Onderwijs ?
5. Hoe werd dit project geëvalueerd ?

Antwoord

Het Klavertje Drie-programma maakt klasuitwisselingen tussen de drie gemeenschappen van België mogelijk, zowel bilaterale als trilaterale uitwisselingen. De doelstellingen van Klavertje Drie zijn ruimer dan die van een pure taaluitwisseling of taalstage. De Klavertje Drie-projecten beogen de ontdekking van elkaars culturele achtergrond en leefsituatie, met respect voor ieders eigenheid.

1. en 2. Tijdens het schooljaar 1994-1995 werden 44 dossiers ingediend, waarvan er 27 werden goedgekeurd. Het ging om aanvragen waar telkens 2 scholen bij betrokken waren. Tijdens het schooljaar 1995-1996 werden er in het totaal 82 dossiers ingediend. Er werden er 65 goedgekeurd, waarvan 62 bilaterale en 3 trilaterale. In totaal waren 32 Nederlandstalige, 31 Franstalige en 2 Duitstalige scholen betrokken partij. Het totaalaantal leerlingen dat heeft deelgenomen aan een Klavertje Drie-project bedraagt ongeveer 2.800.
3. De Vlaamse Gemeenschap heeft haar medewerking verleend aan de inhoudelijke vormgeving en de bekendmaking van Klavertje Drie, onder andere door de organisatie van contactdagen voor directies en leraren. Verder heeft de Vlaamse Gemeenschap deelgenomen aan de beoordeling van de projectvoorstellen. Er moet hierbij worden opgemerkt dat Klavertje Drie geen wedstrijd is en dat er geen enkele aanvraag werd afgekeurd om financiële redenen.
4. De klasuitwisselingen binnen Klavertje Drie hadden geen weerslag op de begroting en het budget van het departement Onderwijs. De toegekende forfaitaire beursbedragen en de treinkaartjes vielen ten laste van de Koning Boudewijnstichting.
5. Uit een beperkte enquête die bij scholen is uitgevoerd die aan een Klavertje Drie-uitwisseling hebben deelgenomen, blijkt dat de grote meerwaarde van de uitwisselingen voor de leerlingen ligt in het ervaren van de "andere" cultuur. Vooroordelen worden weggewerkt en het aanpassingsvermogen van de leerlingen aan het onbekende wordt uitgetest. Het zelfvertrouwen en de sociale vaardigheden van de leerlingen groeien voortdurend.

Op een enkele uitzondering na hebben alle scholen te kennen gegeven dat ze samenwerking met de partnerschool in de toekomst wensen voort te zetten. Er is dus duidelijk vraag

naar dit soort projecten. De Koning Boudewijnstichting heeft besloten Klavertje Drie in 1996-1997 voort te zetten.

Uit individuele contacten met scholen die aan Klavertje Drie hebben deelgenomen, blijkt dat sommige jongeren ook na de klasuitwisselingen vanuit een persoonlijk initiatief contact blijven houden met hun Franstalige of Duitstalige uitwisselingspartners.

Het Klavertje Drie-programma wordt zonder enige twijfel positief geëvalueerd, zowel door de initiatiefnemers als door de deelnemers.

**Vraag nr. 243
van 18 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Taalstages taalleerkrachten – Evaluatie

Vlaamse taalleerkrachten konden tijdens het schooljaar 1995-96 gedurende een korte tijd ervaring opdoen in een klas in Frans- of Duitstalig België.

1. Hoeveel Vlaamse leerkrachten hebben dergelijke aanvraag ingediend voor het schooljaar 1995-96 ?
2. Hoeveel aanvragen werden goedgekeurd voor Franstalige/Duitstalige ervaringsstages ?
3. Hoeveel Franstalige en Duitstalige leerkrachten kwamen in 1995-96 naar een Vlaamse school ?
4. Hadden deze projecten een invloed op het budget-Onderwijs ?
5. Hoe werd dit project geëvalueerd ?

Antwoord

1. Tijdens het schooljaar 1995-1996 heeft het departement Onderwijs twee aanvragen van Vlaamse leraren voor taaluitwisselingen in Frans- of Duitstalig België ontvangen.
2. Eén aanvraag had betrekking op een taaluitwisseling in een school in Franstalig België, de andere aanvraag op een taalstage in een Franstalige school in Brussel. Er waren geen aanvragen voor Duitstalig België.

3. Er is slechts één Franstalige leraar naar Vlaanderen gekomen. Het ging om een gelijktijdige uitwisseling met de Vlaamse leraar die in Fransstalig België de lessen van zijn Franstalige collega heeft overgenomen. Er is geen Duitstalige leraar naar Vlaanderen gekomen.
4. Overeenkomstig de bepalingen van de ministeriële omzendbrief van 28 juli 1995 die de uitwisseling van leraren tussen de drie gemeenschappen van België regelde, heeft het departement Onderwijs beurzen toegekend op forfaitaire basis van 10.000 frank per week. Gelet op wat hierboven werd uiteengezet, heeft dit slechts een geringe invloed gehad op het budget van het departement Onderwijs.
5. Het departement Onderwijs kan geen inhoudelijke evaluatie maken van de taaluitwisselingen van leraren op basis van een beperkt aantal ervaringen.

Voor het geringe succes van dit initiatief kunnen de volgende oorzaken worden vermeld.

- Het initiatief was enkel via een ministeriële omzendbrief aangekondigd, en te weinig bekend bij de leraren.
- De voorgestelde formules (uitwisselingen van 1, 2 of 3 weken) sloegen niet aan : uitwisselingen van drie weken duren wellicht te lang ; voor uitwisselingen van één week moet de school een creatieve oplossing uitwerken om de afwezigheid van de betrokken leraar op te vangen.
- De doelgroep was te beperkt : enkel de leraren Nederlands, Frans en Duits van de derde graad van het secundair onderwijs en van het pedagogisch hoger onderwijs konden deelnemen.
- De band tussen de uitwisseling van leerlingen en de uitwisseling van leraren was misschien niet duidelijk genoeg gesteld.

Om het initiatief beter bekend te maken, werd met ingang van het schooljaar 1996-1997 naast een nieuwe ministeriële omzendbrief ook een folder naar de basis-, secundaire en hogescholen verstuurd. De voorgestelde formules zijn minder belastend en daardoor hopelijk ook attractiever.

**Vraag nr. 244
van 19 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gemeentelijk onderwijs Tongeren – Overname door ARGO

Tussen de gemeente Tongeren en de minister van Onderwijs zijn besprekingen bezig aangaande de overname door de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) van een deel van het gemeentelijk onderwijs, met name het buitengewoon lager onderwijs (BLO), het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO) en het kunstonderwijs (KO). Een brief van de voorzitter van de ARGO aan het personeel van het gemeentelijk onderwijs bevestigde dit.

De ARGO beschikt in Tongeren over een – nu overbodige – grote nieuwbouw in de Vermeulenstraat. De gemeentelijke scholen hebben of een (ver)nieuwbouw nodig (BLO en KO), óf een pas voltooide nieuwbouw waarvoor een lening werd aangegaan bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO).

Bij een eventuele overname rijzen er dus problemen qua gebouwen en de hieraan gekoppelde financiële regeling en problemen aangaande het aantal leerlingen, daar de toetreding tot de ARGO het recruiteringsgebied voor bepaalde richtingen en opleidingen in het BUSO-BLO zal verkleinen.

Daarenboven rijzen er problemen voor het personeel, dat indertijd bewust opteerde voor gemeentelijk onderwijs in de eigen gemeente, en dat nu moet kiezen voor of een ander net, of een andere locatie, of reffectatie/werkloosheid.

1. Wie moet de leningen waarop de gemeentescholen als gesubsidieerd onderwijs een beroep konden doen, terugbetalen bij overname ?
2. Wat is de geschatte waarde van de gebouwen van de ARGO in de Vermeulenstraat in Tongeren en van de nieuwbouw van het BUSO in Tongeren ?
3. Voor welke opleidingsvormen-studierichtingen zal een kleiner recruiteringsgebied gelden ?
4. Waar zijn er momenteel nog onderhandelingen in andere gemeenten in voorbereiding of bezig tussen gemeentelijk of provinciaal onderwijs en ARGO ? Over welke scholen gaat het ?

5. Stelt de ARGO een bepaald budget voorop om gemeentescholen over te nemen? Hoeveel bedragen de uitgaven van de laatste drie jaar die ARGO deed voor overnames van gemeentelijk en provinciaal onderwijs? Over welke scholen ging het?

Antwoord

1. Bij de verkoop of verwijzing van het doel van het geheel of een deel van een gebouw waarvoor een lening met tussenkomst van het Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen of de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs werd aangegaan, vervalt de waarborg en de eventuele rentesubsidie. De financiële instelling heeft het recht de onmiddellijke terugbetaling te eisen. In het geciteerde geval dient de stad Tongeren het saldo van de lening vervroegd terug te betalen.
2. De waarde van de gebouwen die eigendom zijn van ARGO wordt bepaald door het Comité tot Aankoop, dat tegenover de aanvrager steeds stelt dat er discreet moet worden omgegaan met de schattingsverslagen. De afdeling Infrastructuur Regio Oost is dan ook van oordeel dat de geschatte waarde van de gebouwen van de ARGO in de huidige stand van de onderhandeling inzake de verkoop van het domein Vermeulenstraat, niet mag worden meegedeeld. De nieuwbouw van het domein BUSO Tongeren is eigendom van de stad. De schattingswaarde hiervan is ons niet bekend.
3. ARGO wenst, na een eventuele overname, buitengewoon en deeltijds kunstonderwijs in Tongeren te behouden.

In een eerste fase is het de bedoeling om, wanneer het principieel akkoord met de stad Tongeren effectief wordt gerealiseerd, de instellingen voor buitengewoon en deeltijds onderwijs als autonome scholen over te nemen.

Wat het buitengewoon onderwijs betreft, zal in een volgende fase een beslissing worden genomen over de uiteindelijke structuur die voor de instellingen in Tongeren en de andere gemeenschapsscholen voor buitengewoon onderwijs in de regio de meeste ontplooiingskansen zal bieden.

Wat de weerslag op de wervingsgebieden betreft, kan ik volgende informatie verschaffen.

Buitengewoon lager onderwijs : Tongeren organiseert de types 1, 2 en 8 voor buitengewoon onderwijs.

Deze types worden tevens georganiseerd in de instellingen voor buitengewoon onderwijs van het gemeenschapsonderwijs in Kortesseem, Sint-Truiden en Genk.

Het mag duidelijk zijn dat het verder autonoom organiseren van het buitengewoon lager onderwijs in Tongeren de wervingsgebieden van Tongeren, Kortesseem en Genk zal herschikken. Tevens moet worden opgemerkt dat het type 2-onderwijs in Tongeren moet worden afgebouwd, aangezien dit type dan niet langer het enige type, binnen dezelfde groep georganiseerd, zal zijn (koninklijk besluit 439 van 11 augustus 1986 houdende rationalisatie en programmatie van het buitengewoon onderwijs, art. 15).

Buitengewoon secundair onderwijs : de instellingen in Tongeren en Kortesseem organiseren één gemeenschappelijke opleidingsvorm, namelijk opleidingsvorm 3. Wat de afdelingen betreft, zijn er 2 afdelingen die in beide instellingen worden georganiseerd, namelijk het observatiejaar en de gezins- en nijverheidstechnieken. Wat deze laatste afdeling betreft, is er dus een onmiddellijke weerslag op de wervingsmogelijkheden van beide instellingen. Ook moet er een daling worden verwacht in het aantal leerlingen dat zich zal aanmelden in het observatiejaar.

4. Buiten besprekingen met de stad Lier in verband met de eventuele overname van de stedelijke kunsthumaniora, zijn er geen besprekingen aan de gang met gemeenten en provincies.
5. Vanuit de ARGO wordt geen specifiek beleid gevoerd om gemeentescholen over te nemen. Dergelijke overnames worden geval per geval beoordeeld op hun opportuniteit. Dit betekent dat er ook geen vooraf bepaald budget wordt gereserveerd om dergelijke overname te financieren.

De uitgaven vermeld in onderstaande tabel betekenen geenszins een door ARGO betaalde overnameprijs, maar wel een toegekende dotatie aan de school (Lorgo) berekend volgens hetzelfde enveloppesysteem als toegepast voor alle lokale raden.

De uitgaven voor 1994-1995 en 1996 bedragen (gewone dotatie) :

	1994	1995	1996
Willebroek			7.364.554 fr. vanaf 1/9/96
Haaltert			761.016 fr. vanaf 1/9/96
Oostende STIMJO (overgenomen 1992)	16.765.418 fr.	4.536.784 fr.	16.046.544 fr.
Oostende STIO (overgenomen 1992)	28.099.730 fr.	28.292.584 fr.	28.495.698 fr.

Voor de overname van de infrastructuur werd zowel voor Willebroek (grote concessie) als Haaltert (gebruik "om niet") geen financiële inbreng door de ARGO gedaan.

Voor Oostende (STIMJO en STIO) geldt de regeling van huur voor de gebouwen. De huur over 1996 bedraagt 20.540.000 frank (huidige index) per jaar.

**Vraag nr. 2
van 23 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Plaatsruimte kleuterschool Sint-Martens-Voeren

In de conceptnota "Overleg Vlaamse Voerenaars – Vlaamse regering – provincie Limburg" staat het volgende te lezen :

"De haalbaarheid van het voortbestaan van de kleuterschool in Sint-Martens-Voeren is ook afhankelijk van de bereidwilligheid tot financiering door de provincie Limburg, de betoelaging door de Dienst Infrastructuur Gesubsidieerd Onderwijs, de bijkomende middelen van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de initiatieven van de Vlaamse Voerenaars".

Graag vernam ik met betrekking tot dit specifieke punt hoe het staat met die bereidheid van de Vlaamse regering om tegemoet te komen aan de problemen inzake plaatsruimte waarmee de provinciale kleuterschool van Sint-Martens-Voeren heeft te kampen.

Antwoord

Het spreekt vanzelf dat ik bereid ben het nodige te doen om tegemoet te komen aan de eventuele

moeilijkheden inzake beperkte plaatsruimte waarmee de provinciale kleuterschool van Sint-Martens-Voeren zou te kampen hebben.

Het is wel zo dat het in eerste instantie aan de inrichtende macht toekomt om initiatieven te nemen als er zich binnen haar scholen problemen zouden voordoen. In bovenvermelde school wordt dus van de provinciale overheid de eerste stap verwacht. Tot op heden werd door de provincie bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs geen aanvraag ingediend betreffende de kleuterschool in Sint-Martens-Voeren.

Als bijkomende informatie voor de Vlaamse volksvertegenwoordiger, wil ik er de aandacht op vestigen dat in de school op de teldag van 1 februari 1996 zeventien kleuters waren ingeschreven. Op 30 september 1996 zijn dertien kleuters ingeschreven voor het lopende schooljaar.

**Vraag nr. 3
van 23 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Project zorgverbreding – Voortzetting

Ook dit jaar werden de projecten "zorgverbreding" voortgezet. De initiatieven '95-'96 werden grotendeels positief geëvalueerd.

Wanneer men een diepgaand effect op lange termijn beoogt, is enige continuïteit in de projectmatige aanpak en in de toekenning van de middelen noodzakelijk. In de omzendbrief van '95 werd terzake continuïteit vooropgesteld. Scholen zouden in '96-'97 prioritair aanspraak kunnen maken op middelen wanneer zij in '95-'96 middelen ontvingen, wanneer hun actieplan werd goedgekeurd en wanneer de inspectie oordeelde dat de middelen '95-'96 correct werden gebruikt.

Dit laatste is terug te vinden in de omzendbrief van 30 april '96. Maar daarin is niet duidelijk of het beste actieplan, de hogere nood of de goedkeuring '95-'96 als eerste of meest doorwegend criterium wordt gehanteerd. Bovendien wordt thans niet meer als voorwaarde gesteld dat een taakleraar een bepaald aantal uren moet worden ingezet. Daarnaast is het zo dat in het voorontwerp van omzendbrief een projectwerking gespreid over twee jaar werd voorgesteld. Hiervan valt echter niets terug te vinden in de definitieve omzendbrief.

1. In welke mate is de goedkeuring van het project "zorgverbreding" van '95-'96 in een school een determinerende factor ("prioritair") voor de toekenning van een project voor '96-'97 ?
2. Om welke redenen wordt de vereiste van uren-taakleraar niet meer gesteld ?
3. Op basis van welke criteria wordt een weigering uitgesproken wanneer een project aan alle theoretische vereisten voldoet ? Met andere woorden, op grond waarvan wordt "een beste actieplan – een hogere nood" geëvalueerd ? Veel zal terzake wellicht afhangen van de redactionele vaardigheden. Is de rangschikking volgens welke de verschillende aanvragen worden geplaatst openbaar of ter inzage voor de scholen ?
4. Hoeveel scholen (in absolute en procentuele cijfers) die voor '95-'96 middelen voor zorgverbreding ontvingen, dienden opnieuw een project in en hoeveel van die projecten werden goedgekeurd (respectievelijk uit vrij, gemeentelijk en gemeenschapsonderwijs) ?
5. Hoeveel scholen dienden voor het eerst een projectaanvraag in, respectievelijk werden vorig jaar afgewezen en dienden een nieuwe aanvraag in, met vermelding van het al dan niet bestaan van het aantal uren-taakleraar (zoals vereist in de omzendbrief voor '95-'96) ? Hoeveel van die projecten werden goedgekeurd (respectievelijk uit vrij, gemeentelijk en gemeenschapsonderwijs) ?

Antwoord

1. Om te kunnen deelnemen aan de projecten "zorgverbreding" schooljaar 1996-1997 mag een school geen negatieve beoordeling hebben gekregen van de inspectie in verband met de aanwending van de extra lestijden "zorgverbreding" tijdens het schooljaar 1995-1996. Het betreft hier een toelatingsvoorwaarde.

Dit betekent niet dat een school die wel een positieve beoordeling heeft gekregen automatisch opnieuw extra lestijden krijgt, maar enkel dat zij een nieuw actieplan kan indienen voor het volgend schooljaar en in aanmerking kan komen voor extra lestijden.

2. Uit een studie van dr. P. Gheschiere, prof. dr. W. Ruijsenaars en prof. dr. W. Hellinckx van april 1995 blijkt het criterium van het *hebben* van een

taakleraar onvoldoende betrouwbaar te zijn om als voorwaarde te hanteren bij het toekennen van extra lestijden voor de zorgverbreding, daar vooral het *gebruik* dat ervan wordt gemaakt doorslaggevend is. Ik citeer :

"De prestaties van kinderen met leerproblemen die in de loop van het schooljaar naar de taakklas worden gestuurd, stijgen eveneens significant, zowel voor lezen als spelling. Kinderen die naar de taakles gaan met minder ernstige leerproblemen maken geen vorderingen. Integendeel, hun prestaties nemen zelfs af. Deze bevindingen pleiten voor een doordacht gebruik van de taakklas. (...) Zonder voorafgaand diagnostisch onderzoek dat eindigt bij een weloverwogen indicatiestelling, levert de taakklas geen gunstige resultaten."

3. Bij het toekennen van extra lestijden "zorgverbreding" werd de volgende procedure nageleefd.

In eerste instantie wordt door de administratie nagegaan of de voorwaarden zijn vervuld en of alle stukken en handtekeningen aanwezig zijn. Zo ja, dan wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard ; zo neen, dan wordt de aanvraag negatief beantwoord.

Slechts de ontvankelijke dossiers worden voorgelegd aan een commissie van deskundigen waarin de inspectie, de administratie en externe deskundigen zetelen. Deze commissie geeft een rangschikking aan de school op grond van de behoefte.

Deze behoefte wordt bepaald door de gegevens die de school zelf meedeelt aan het departement, namelijk in verband met achtergronden van de leerlingenpopulatie en het aantal doelgroepelers "zorgverbreding" (deze gegevens worden geverifieerd door de inspectie). Het actieplan wordt beoordeeld op grond van de inhoud en de kwaliteit. Hierbij wordt ook rekening gehouden met de mate van concreetheid, de duidelijkheid en de mogelijke effectiviteit. Scholen met een hogere behoefte en een goed actieplan worden eerst gerangschikt en krijgen extra lestijden. Dit betekent dus niet noodzakelijk dat de scholen die geen extra lestijden hebben gekregen slecht scoren, maar enkel dat het budget het niet mogelijk maakt elke aanvraag te honoreren.

Het inzagerecht wordt geregeld door het decreet betreffende de openbaarheid van be-

stuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 (+ uitvoeringsbesluiten).

4. en 5. Op de vragen 4 en 5 kan geen precies antwoord worden gegeven, daar het gegevensbestand in verband met de zorgverbreding voor het schooljaar 1995-1996 minder uitgebreid en geperfectioneerd was dan het bestand voor het schooljaar 1996-1997. Het departement beschikt wel over alle nodige gegevens voor 1996-1997, maar er zijn onvoldoende cijfers beschikbaar voor 1995-1996 om de gevraagde vergelijking correct uit te voeren. Daarentegen kan het departement wel volgende gegevens bezorgen :

Net	Niveau	Aanvragen voor 95/96 en 96/97	Daarvan ingewilligd in 96/97	%
Gem. ond.	KO	104	55	52,88
Off. ges. ond.	KO	182	89	48,90
Vrij ges. ond.	KO	805	300	37,27
	Totaal KO	1.091	444	40,70
Gem. ond.	LO	97	66	68,04
Off. ges. ond.	LO	201	120	59,70
Vrij ges. ond.	LO	814	369	45,33
	Totaal LO	1.112	555	49,91
	Eindtotaal	2.203	999	45,35

Net	Niveau	Geen aanvraag voor 95/96 wel voor 96/97	Daarvan ingewilligd in 96/97	%
Gem. ond.	KO	108	47	43,52
Off. ges. ond.	KO	81	28	34,57
Vrij ges. ond.	KO	192	62	32,29
	Totaal KO	381	137	35,96
Gem. ond.	LO	95	48	50,53
Off. ges. ond.	LO	105	46	43,81
Vrij ges. ond.	LO	207	73	35,27
	Totaal LO	407	167	41,03
	Eindtotaal	788	304	35,58

**Vraag nr. 8
van 25 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Vrouwenemancipatie – Vlaamse administratie

In het Algemeen Voortgangsrapport inzake Emancipatie 1995 (waarin ook wordt verwezen naar de Agenda 21 van de UNO-conferentie van Rio over milieu en ontwikkeling) worden diverse aandachtspunten voor een accuraat emancipatiebeleid aangehaald.

- Zo blijkt dat het personeelsbestand van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor 36 % uit vrouwen bestaat.

Naar verluidt is er een lichte vooruitgang in het aantal vrouwen op niveau A. Vrouwelijke ambtenaren werken vooral op de middenniveaus.

- Wat de deelname van vrouwen aan de beleidsorganen in de Vlaamse administratie betreft, meldt het rapport geen vooruitgang. Daarom wordt voorgesteld het voorkeurbeleid bij gelijke bekwaamheid toe te passen.

- Vrouwen blijken ook ondervertegenwoordigd in de adviesorganen van de Vlaamse Gemeenschap. Vandaar dat wordt aangedrongen op een snelle behandeling van het ontwerp van decreet.

1. Welke stappen werden reeds ondernomen met het oog op het bevorderen en beveiligen van de kansen van vrouwen, ook op de hogere niveaus binnen de Vlaamse ministeries ? Hoe kan de tewerkstelling van vrouwen nog worden aangewend, en dit op alle niveaus ?

2. Welke maatregelen werden reeds getroffen inzake een grotere vertegenwoordiging van vrouwen in de beleidsorganen van de Vlaamse administratie ?

Antwoord

1. In het Algemeen Voortgangsrapport editie 1995 werden m.b.t. het bevorderen en beveiligen van kansen van vrouwen op hoger niveau de volgende acties voorgesteld :

- vormingsaanbod, zoals leidinggeven voor vrouwen, onderhandelen, werken aan je carrière ;

- netwerk voor vrouwen op A1- en A2-niveau ;
- stages voor ingenieursstudentes.

Met betrekking tot de bevordering van de tewerkstelling van vrouwen op alle niveaus werden tot nu toe geen specifieke maatregelen gepland. Met uitzondering van het departement Leefmilieu en Infrastructuur zijn vrouwen in de meerderheid op de niveaus B, C, D en E. Een positieve-actiebeleid naar het onderwijs toe ligt aan de basis van een evenredige tewerkstelling van vrouwen en mannen op alle niveaus.

2. De dienst Emancipatieaken heeft gepleit voor decretale maatregelen inzake de invoering van een evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen en mannen in de adviesorganen. Minister voor het Gelijke-Kansenbeleid Anne Van Asbroeck heeft daartoe een ontwerp van decreet ingediend.

Vraag nr. 10
van 26 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Uitbreiding Vlaamse school Komen – Efficiëntie ARGO

In een brief die ik eind augustus aan minister heb gericht, uitte ik mijn ongerustheid omtrent het tijdig aanvatten van de bouw van het zo noodzakelijke nieuwe paviljoentje voor de Vlaamse basisschool in Komen, mede gezien de vervaldatum van de bouwtoelating.

Thans heeft de ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) gereageerd met de mededeling dat alles in orde komt en dat het akkoord over het opstalrecht met de eigenaar "binnenkort" voor de notaris komt.

Wat mij verwondert is de tijd die de ondertekening in beslag neemt. Het akkoord kwam immers op 15 juli tot stand en de eigenaar wacht sedertdien op bericht om tot de ondertekening over te gaan.

Heeft de minister hiervoor een verklaring ?

Beschikt de minister over mogelijkheden om de efficiëntie bij de ARGO te verhogen ?

Antwoord

In eerste instantie wens ik te verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nummer 232 van 9

augustus 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1012 – red.*).

Op bovenstaande vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik het volgende antwoord verstrekken.

De overeenkomst tussen ARGO en de verzekeringsmaatschappij is na tal van besprekingen een zuiver recht van opstal geworden, verleden bij notariële akte.

Het is de plicht van ARGO om, vooraleer te ondertekenen en de bouwwerken te laten aanvaatten, alle zekerheden in te bouwen die vooral op termijn de grootste garantie geven aan het Vlaams onderwijs in Komen.

Waarborgen vastkrijgen inzake de duurtijd van het opstalrecht, de toegangsweg tot het achterliggende domein waar het opstalrecht op slaat, waren het voorwerp van bespreking tot op het laatste ogenblik voor de ondertekening, meer nog, zelfs tot in het kantoor van de notaris.

De opstalakte werd ondertekend op 11 september en de werken werden aangevat op 16 september 1996.

ARGO heeft alle vereiste besprekingen met de eigenaar gevoerd en op de meest efficiënte wijze een overeenkomst tot stand gebracht waarin de essentiële en noodzakelijke waarborgen voor de bouw van een nieuw paviljoen voor het gemeenschapsonderwijs in Komen zijn opgenomen.

De vervaldatum van de bouwvergunning is hierbij nooit in het gedrang gekomen.

Vraag nr. 13
van 1 oktober 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Deeltijds beroepssecundair onderwijs – Personenzorg en Voeding-Hotel

In het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1996 verscheen het ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 29 mei 1995 tot vastlegging van de benamingen die kunnen worden vermeld op de kwalificatiegetuigschriften van het deeltijds beroepssecundair onderwijs (DBSO).

Onder rubriek 13 – Personenzorg staan de titels : buurtsportwerker, initiator-sportbegeleider, logistiek helper in de verzorgingsinstellingen.

Onder rubriek 16 – Voeding-Hotel staan de titels : hulpkok, logistiek helper hotel.

1. Waarom worden deze veeleer gespecialiseerde richtingen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs georganiseerd, terwijl de minister elders pleit voor een bredere basisopleiding ?
2. Wat is het inhoudelijke verschil, gelet op bovenstaande vraag en op de latere kansen op werk, tussen de opleidingen voor logistiek helper verzorgingsinstelling, hulpkok en logistiek helper hotel en tussen de opleidingen van buurtsportwerker en initiator-sportbegeleider ?
3. Waar worden deze opleidingen gegeven en op welk niveau ?
4. Hoeveel studenten (m/v en per opleidingsplaats) studeerden reeds af aan deze richtingen ?
5. Hoe zijn de stages georganiseerd (aantal uren, soorten stageplaats, begeleiding ...) ?

Antwoord

1. Het deeltijds onderwijs wordt georganiseerd op het niveau van de tweede en derde graad van het beroepssecundair onderwijs.

Het omvat 15 wekelijkse lestijden, verdeeld over minimum 6 lestijden algemene vakken en minimum 6 lestijden technische, kunst- en/of praktische vakken, waarbij alleszins 5 lestijden praktische vakken.

Dit onderwijs is bedoeld voor deeltijdse leerplichtigen die langer opteren voor de voltijdse onderwijsvariant.

Gelet op enerzijds het beperkte wekelijkse lesvolume en anderzijds het profiel van de doelgroep leerlingen, is een concrete onderwijsbenadering, gericht naar deelsegmenten van bredere opleidingen (overeenstemmend met deelfuncties van beroepen), onontbeerlijk.

2. De inhoudelijke verschillen tussen de in de vraag geciteerde opleidingen kunnen als volgt worden omschreven.

- 2.1. Logistiek helper in de verzorgingsinstellingen, logistiek helper hotel en hulpkok

De logistiek helper in de verzorgingsinstellingen participeert niet in de directe zorgverlening van patiënten en andere hulpbehoevenden, doch ondersteunt als logistiek medewerker de hulpverleners (cfr. recente federale

begrotingsmaatregel op het vlak van tewerkstelling in deze sector) ; de logistiek helper hotel daarentegen is gericht naar een totaal andere werksfeer en publiek (logiesverstreking voor zakenlui en toeristen), zodat beide opleidingen elkaar slechts raken in het feit dat het logistieke functies betreft.

Dit is niet het geval voor de hulpkok, die assisteert bij de voedselbereiding op elke mogelijke plaats waar restauratie wordt uitgebaat of verzorgd.

- 2.2. Buurtsportwerker en initiator-sportbegeleider

De opleiding tot initiator-sportbegeleider gaat zuiver naar het sportieve, in tegenstelling tot de opleiding tot buurtsportwerker, waarin naast sport, ook opvoedkundige en sociale elementen zijn geïntegreerd en die derhalve als een kwalificatie naar de sportieve straathoekwerker zou kunnen worden getypeerd.

3. Voornoemde opleidingen worden tijdens het schooljaar 1996-1997 georganiseerd in de onderstaande centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Buurtsportwerker

KTA (Koninklijk Technisch Atheneum) van het Gemeenschapsonderwijs
Noordlaan 32 te 9100 Sint-Niklaas
niveau : tweede en derde graad

Initiator-sportbegeleider

KTA 2 van het Gemeenschapsonderwijs
Sint-Baafskouterstraat 129 te 9040 Sint-Amandsberg
niveau : derde graad

KTA 1 van het Gemeenschapsonderwijs
Welvaartstraat 70 te 9300 Aalst
niveau : tweede en derde graad

Logistiek helper in de verzorgingsinstellingen

SITO (Stedelijk Instituut voor Technisch Onderwijs) nr. 6
Sint-Bernardsesteenweg 320 te 2020 Antwerpen
niveau : tweede en derde graad

VITO (Vrij Instituut voor Technisch Onderwijs)
Sint-Lambertus
Antwerpseweg 48 te 2340 Beerse
niveau : tweede en derde graad

KTA van het Gemeenschapsonderwijs
Ruggeveldlaan 496 te 2100 Deurne
niveau : tweede en derde graad

KTA van het Gemeenschapsonderwijs
Markgravenstraat 25 te 2200 Herentals
niveau : tweede en derde graad

VTI (Vrij Technisch Instituut)
Leenstraat 32-58 te 8800 Roeselare
niveau : tweede en derde graad

VTI
Bogaerdstraat 24 te 9200 Dendermonde
niveau : tweede en derde graad

Hulpkok

VTS Technicum
Londenstraat 43 te 2000 Antwerpen
niveau : tweede graad

SITO nr. 6
Sint-Bernardsesteenweg 320 te 2020 Antwerpen
niveau : tweede en derde graad

TI (Technisch Instituut) Sint-Jozef
Technische Schoolstraat 52 te 2440 Geel
niveau : tweede en derde graad

KTA van het Gemeenschapsonderwijs
Markgravenstraat 25 te 2200 Herentals
niveau : tweede en derde graad

KA (Koninklijk Atheneum) van het Gemeenschapsonderwijs
Redingenstraat 90 te 3000 Leuven
niveau : tweede en derde graad

VTI
Boeschepestraat 44 te 8970 Poperinge
niveau : tweede en derde graad

KTA 2 van het Gemeenschapsonderwijs
Sint-Baafskouterstraat 129 te 9040 Sint-Amandsberg
niveau : derde graad

KTA 1 van het Gemeenschapsonderwijs
Welvaartstraat 70 te 9300 Aalst
niveau : tweede en derde graad

Logistiek helper hotel

KA van het Gemeenschapsonderwijs Schaarbeek-Evere
Ch. Gilisquetlaan 34 te 1030 Brussel
niveau : tweede en derde graad

4. Deze opleidingen, zijnde combinaties van vakken, komen tot uiting in de kwalificatiebenaming die wordt vermeld op de per 30 juni van het betrokken schooljaar uitgereikte kwalificatiegetuigschriften. Vermits deze benamingen conform een ministerieel besluit van 5 juli 1996 pas zijn ingevoerd vanaf het huidige schooljaar, is vooralsnog van afgestudeerden geen sprake.

Overigens benadruk ik dat – hoewel er maximum naar moet worden gestreefd – niet alle leerlingen die voor een bepaalde opleiding hebben gekozen finaal een kwalificatiegetuigschrift zullen verwerven. Een kwalificatiegetuigschrift kan immers slechts worden behaald na het met vrucht afleggen van een praktijkproef ; de deelname van de leerling aan deze proef vergt een minimale vooropleiding én de expliciete toestemming van de klasseraad.

5. In het deeltijds beroepssecundair onderwijs kunnen reglementair geen stages worden opgenomen. Het aantal wekelijkse lestijden (nl. 15 uren) laat ruimte om langs diverse wegen werkervaring op te doen, onder meer via een stageovereenkomst, een deeltijdse arbeidsovereenkomst, een industrieel leercontract, ... Indien daarbij de onderwijs- én de werkcomponent inhoudelijk complementair zijn, dan vigeert een volwaardig stelsel "alternerend leren en werken".

Vraag nr. 23 van 3 oktober 1996 van de heer MARC OLIVIER

Studietoelagen hoger onderwijs – Openbaar-vervoer criterium

De studietoelage voor het hoger onderwijs varieert naargelang zij wordt toegekend aan een kamerstudent ("die logies neemt in de stad waar de onderwijsinstelling gelegen is"), een spoorstudent ("die dagelijks meer dan 10 km reist naar de onderwijsinstelling") of een thuisstudent ("die woont op minder dan 10 km van de onderwijsinstelling").

Volgens de definitie moet de spoorstudent dus niet noodzakelijk gebruik maken van een of andere vorm van openbaar vervoer om zich naar de onderwijsinstelling te verplaatsen. Er mag dan ook worden verondersteld dat heel wat "spoorstudenten" zich met de wagen naar de onderwijsinstelling begeven.

Ook bij het begrip "thuisstudent" speelt de wijze van verplaatsing geen enkele rol. Ook daar mag worden verondersteld dat heel wat thuisstudenten zich met de wagen naar de onderwijs-instelling begeven.

In Nederland was het toekennen van hogere studietoelagen aan studenten die zich effectief met het openbaar vervoer verplaatsen een van de elementen van een succesvol mobiliteitsbeleid. Een geïntegreerde aanpak van het mobiliteitsprobleem is in Vlaanderen dan ook meer en meer nodig.

1. Kan het in rekening brengen van de verplaatsingswijze van studenten bij de berekening van de studietoelage inderdaad een gunstige invloed hebben op de mobiliteit ? Is hierover reeds onderzoek verricht ?
2. Worden er ook bij ons initiatieven overwogen om de reglementering van de studietoelagen te wijzigen zodat aan studenten die zich met het openbaar vervoer verplaatsen een hogere studietoelage wordt toegekend ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Voor het academiejaar 1995-1996 werden er in de Vlaamse Gemeenschap 30.578 toelagen uitbetaald, waarvan 11.981 aan spoorstudenten.

Het bedrag van de maximumtoelage varieert naargelang de categorie : 58.300 fr. voor agglomeratiestudenten, 63.900 fr. voor spoorstudenten en 98.400 fr. voor kamerstudenten.

Met de verplaatsingskosten voor spoorstudenten wordt bij het bepalen van het toelagebedrag dus wel degelijk rekening gehouden.

In Nederland wordt aan elke student die recht heeft op studiefinanciering, een OV-kaart toegekend (openbaar-vervoerkaart). Oorspronkelijk gaf deze kaart onbeperkt toegang tot het openbaar vervoer in Nederland, dus niet enkel woon-studieverkeer. Later werden de mogelijkheden van de kaart beperkt. Er was namelijk gebleken dat de studenten veel intensiever gebruik maken van de voordelen van de OV-kaart dan verwacht, ook voor vrijetijdsdoelinden.

In elk geval zijn beide systemen van studiefinanciering niet vergelijkbaar, aangezien de Nederlandse studiefinanciering een totaal verschillende basis heeft, ook budgettair.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 256
van 19 september 1996
van de heer STEVE STEVAERT

Arseenfabriek Bocholt – Sanering

Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 werd de verontreinigde site Bocholt-arseenfabriek aangegeven als een van de sites die ambtshalve door de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) worden gesaneerd.

1. Welke werken werden reeds uitgevoerd ? Welke werken moeten nog worden uitgevoerd ?
2. Wat gebeurt er met de verontreinigde gebouwen en met de verontreinigde bodem ?

Antwoord

De Vlaamse regering betuigde op 18 december 1991 haar akkoord met het voorstel om de werken te gunnen aan de TV Soils NV, Dapemo NV, Dreging International NV. De werken werden door de OVAM gegund bij aangetekend schrijven op 25 maart 1992, met als aanvangsbevel 18 mei 1992.

De saneringswerken konden echter niet op de gestelde datum aanvangen ten gevolge van een procedure bij de Raad van State ingesteld door de NV Eikenaar, een van de eigenaars van de verontreinigde site, die qua eigendomsrechten in vier delen is opgesplitst.

Er wordt nu gewacht op het verdere verloop van de procedure bij de Raad van State.

De verdere uitvoering van de werken hangt af van de uitslag van de juridische procedures.

Uit het bovenstaande blijkt dat het grootste deel van de werken uiteraard nog moet gebeuren. Die bestaan uit het afbreken van alle verontreinigde

gebouwen en het bergen van zowel de afvalstoffen van deze afbraak, als de verontreinigde bodem op een deel van het terrein. Dit alles in zo veilig mogelijke omstandigheden, dit wil zeggen geïsoleerd van de omgeving door gebruik te maken van de nodige ondoorlatende afdichtingsmaterialen.

Vraag nr. 257
van 19 september 1996
van de heer STEVE STEVAERT

OVAM-bodemsaneringen – Dilsen-Stokkem, Bocholt en overige sites

Bij besluit van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 werd de lijst vastgesteld van de bodemsaneringen waarvan de uitvoering door de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaams Gewest) in de loop van 1996 ambtshalve zal worden begonnen of voortgezet.

Voor Limburg wordt in 1996 begonnen met de sanering van de zinkfabriek in Dilsen-Stokkem (Rotem) en wordt de sanering van de arsenicumfabriek in Bocholt (Reppel) voortgezet.

1. Op welk bedrag wordt de volledige sanering van de zinkfabriek in Dilsen-Stokkem geraamd? Waaruit bestaat de volledige sanering? Werd er een onderzoek uitgevoerd naar mogelijke bodem- en grondwaterverontreiniging voortkomend uit deze verontreinigingsbron? Zo ja, wat zijn de resultaten van dit onderzoek?
2. Welke saneringsmaatregelen worden op de site van Bocholt (Reppel) uitgevoerd? Zijn er bijkomende maatregelen getroffen tegen verontreiniging van het grondwater? Worden de onkosten van de sanering teruggevorderd van de oorspronkelijke uitbaters?
3. Inzake de algemene sanering in Vlaanderen kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

Welke sites komen de eerstvolgende jaren in aanmerking voor sanering?

Welke sites worden momenteel in opdracht van de overheid door de bedrijven zelf gesaneerd?

Welk bedrag wordt voor 1997 uitgetrokken voor ambtshalve sanering?

Antwoord

1. Op de terreinen van de voormalige zinkfabriek SA de Rothern in Dilsen-Stokkem werden tij-

dens de exploitatie de afvalstoffen van de zinkfabriek (o.a. sintels en slibs) opgeslagen. De bodem is hier verontreinigd met onder andere de zware metalen zink, lood en cadmium. Ook de gebouwen zijn sterk verontreinigd met onder andere cadmium en zink. Door uitloging werd ook het grondwater ernstig verontreinigd met zink en cadmium. Deze verontreiniging vormt een ernstige bedreiging voor de nabijgelegen mogelijke toekomstige drinkwaterwinning Bichtenweerd.

De sanering bestaat in eerste instantie uit het wegnemen van de bron van verontreiniging (ongeveer 550.000 m³ sintels, verontreinigde bodem en afgebroken gebouwen), teneinde verdere verontreiniging van het grondwater te voorkomen.

Uit het saneringsonderzoek dat werd uitgevoerd door het LUC (Limburgs Universitair Centrum) in opdracht van de OVAM bleek duidelijk dat de enige realistische mogelijkheid van saneren bestond in het bergen van de verontreinigde bodem in een saneringsopslag. Een afvoer van een volume van 550.000 m³ naar een stortplaats categorie I zou een kostprijs van circa 1,1 miljard frank impliceren en is niet realistisch gelet op het daarbij vereiste vervoer van de verontreinigde bodem door 18.333 vrachtwagens over de Vlaamse wegen.

Voor de sanering van het ganse gebied moet rekening worden gehouden met een kostprijs van meer dan 200 miljoen frank. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat eventueel EFRO-steun kan worden verkregen (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling).

2. Voor de site arseenfabriek Bocholt is gepland dat vooreerst alle verontreinigde gebouwen zorgvuldig worden afgebroken en tezamen met de verontreinigde bodem worden geborgen op een deel van het terrein, ingekapseld door ondoorlatende afdichtingsmaterialen. Op deze manier wordt de verontreiniging geïsoleerd van het grondwater.

Daarnaast is een monitoring van het grondwater gepland, zodat in de toekomst kan worden nagegaan wat het effect van de sanering op het grondwater is. Uiteraard zullen de kosten van de sanering worden teruggevorderd volgens de wetgeving terzake.

3. Conform het nieuwe bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995 is bepaald dat voor nieuwe

verontreiniging (ontstaan na 29 oktober 1995) bodemsanering moet plaatsvinden wanneer de bodemsaneringsnormen zijn overschreden.

Voor historische verontreiniging (ontstaan vóór 29 oktober 1995) geldt dat bodemsanering moet worden uitgevoerd op die sites waar de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt. De Vlaamse regering wijst hierbij op voorstel van de OVAM die historische verontreinigde gronden aan waar bodemsanering moet plaatsvinden.

De OVAM is momenteel bezig met de voorbereidingen voor het opstellen van een eerste dergelijke lijst. Het is uiteraard maar mogelijk een lijst op te stellen nadat er een register van verontreinigde gronden is opgesteld. De bepalingen met betrekking tot het register zijn echter pas op 29 april 1996 in werking getreden.

Inzake de sites die momenteel in opdracht van de overheid door de bedrijven zelf worden gesaneerd, moet een onderscheid worden gemaakt tussen verplichte en vrijwillige sanering.

Een decretaal verplichte bodemsanering ontstaat in drie situaties :

- a) bij een bodemverontreiniging (ontstaan na 29 oktober 1995) ontstaat de verplichting bij overschrijding van de normen ;
- b) bij historische bodemverontreiniging (ontstaan vóór 29 oktober 1995) ontstaat de verplichting nadat de procedure van artikel 30 en 31 van het bodemsaneringsdecreet is gevolgd, met onder andere de hierboven vermelde beslissingen van de regering na voorstel van de OVAM ;
- c) bij een bodemverontreiniging op een terrein dat zal worden overgedragen, dient de OVAM aan te manen, waardoor de overdracht wordt geblokkeerd tot de verplichtingen zijn nagekomen.

In het verplicht stelsel zijn momenteel slechts een beperkt aantal dossiers van nieuwe verontreiniging in behandeling. In het merendeel van de gevallen betreft het hier calamiteiten (tank- en pijpleidingbreuken).

Alle andere gevallen zijn vrijwillige saneringen, eventueel onder toezicht van de OVAM. Momenteel zijn er een tweehonderdtal vrijwillige saneringen onder toezicht van de OVAM in uitvoering. Meestal betreft het hier saneringen van benzinstations.

Voor 1997 is er op de begroting een bedrag van 1.215.600.000 frank ingeschreven voor het ambtshalve optreden van de OVAM, te verdelen onder ambtshalve saneringen en ambtshalve verwijderingen van afvalstoffen, op voorwaarde dat deze begroting wordt goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

**Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Op mijn schriftelijke vraag van 13 mei 1996 in verband met het gelijke-kansenbeleid bij de openbare diensten ontving ik een onvolledig antwoord (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 692 – red.*).

Graag had ik een aanvulling van de gegevens, om te kunnen uitmaken in welke mate de Vlaamse regering haar gelijke-kansenbeleid voor gehandicapten uitvoert.

1. Hoeveel diensten (ministeries én overheidsdiensten) die onder de bevoegdheid van de minister vallen, voldoen aan de regelgeving voor de administratie van de Vlaamse Gemeenschap van 1993 betreffende het tewerkstellen van gehandicapten ? Wat is het aantal gehandicapten tegenover de personeelssterkte van de dienst ? Op welk niveau worden ze tewerkgesteld ?
2. Zijn er personen met een handicap op contractuele basis aan het werk bij diensten (ministeries én overheidsdiensten) die onder de bevoegdheid van de ministers vallen ? Hoeveel in elke dienst en op welk niveau ? Wat is de verhouding tegenover het totaal aan contractuelen ?
3. Hoeveel personen met een handicap kwamen in dienst sedert 1994 ? In welke diensten, op welk niveau ?
4. Geldt voor de Vlaamse administratie de wet op de sociale reclassering van 1963 en het koninklijk besluit van 11 augustus 1972 ter bevordering van de tewerkstelling van mindervaliden nog ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 2
van 23 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Waterzuiveringsinfrastructuur

De hoge ecologische potentie van de waterlopen op het grondgebied van de gemeente Voeren vormt een van de aantrekkingspunten voor de talrijke toeristen die de streek aandoen. Om dit zo te houden, is het nodig dat bij voorrang een onderzoek wordt uitgevoerd naar de nodige waterzuiveringsinfrastructuur in Voeren.

Werd hiertoe reeds opdracht gegeven aan Aquafin ?

Zo neen, is dat niet dringend, gezien het belang van het toerisme voor Voeren en de bijzondere situatie in deze gemeente ?

Antwoord

De waterlopen in de Voerstreek hebben, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht stelt, een hoge ecologische potentie. Dit uit zich onder meer in de resultaten van de waterkwaliteitsmetingen die door de Vlaamse Milieumaatschappij worden uitgevoerd. De biologische waterkwaliteit voor de waterlopen Voer, Berwijn, Noorbeek, Veurs, Gulp en Geul is goed tot zeer goed te noemen.

Het is dientengevolge aangewezen de nodige maatregelen te nemen om de situatie met betrekking tot de waargenomen waterkwaliteit maximaal te behouden.

Een instrument dat daarbij kan worden gehanteerd, is het investeringsbeleid op zowel gemeentelijk als bovengemeentelijk vlak. Bij de opstelling van de investeringsprogramma's die ter uitvoering worden opgedragen aan de NV Aquafin, worden de potentiële investeringsprojecten gedefinieerd, enerzijds uitgaande van de bestaande situatie op het vlak van de gemeentelijke riolering en anderzijds op basis van de afvalwaterinzamelingsvisie voor het betrokken gebied.

De diverse projecten worden geraamd op basis van de beschikbare gegevens en de meest recente aan-

bestedingsprijzen en vervolgens aan een evaluatie onderworpen, teneinde een beslissing te treffen over het al dan niet bovengemeentelijke karakter, het zuiveringsrendement en de programmeringsvolgorde. Hierbij moet worden opgemerkt dat voorrang wordt verleend aan de projecten die een hoge vuilvracht centraliseren en zuiveren in verhouding tot de kostprijs.

Deze taak wordt jaarlijks opgenomen voor de opstelling van een rollend vijfjareninvesteringsprogramma en grotendeels voorbereid door de Vlaamse Milieumaatschappij. Na het bereiken van een consensus omtrent de diverse investeringsvoorstellen met Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), de NV Aquafin en indien van toepassing de bekkencmissies, wordt het globale voorstel voor het Vlaams Gewest door mij goedgekeurd.

Op basis van het meest recente goedgekeurde vijfjarenprogramma 1998-2002 worden hierna de projecten gedefinieerd voor de Voerstreek aangegeven.

Het gebied Voeren wordt onderverdeeld in drie zuiveringsgebieden, namelijk Moelingen, Voeren en Teuven. Aangezien de gemeente Voeren wordt gekenmerkt door een lage rioleringsgraad ($\pm 25\%$) als gevolg van het ontbreken van de basisriolering, behalve de projecten geen hoog rendement op het vlak van afvalwaterinzameling en -zuivering. Bovendien moet men in een vrij lage collectering voorzien om het afvalwater te kunnen opvangen, als gevolg van de sterk verspreide bebouwing.

Enkel voor de zone Moelingen werden op het investeringsprogramma 1998-2002 projecten opgenomen, namelijk de zuiveringsinstallatie Moelingen (1999) en de verbindingsriolering Moelingen (vooropgestelde periode 2000-2002). Voor de investeringsprogramma's na 2002 wordt de aanpak van de zones Voeren en Teuven gepland via collectering en zuivering van het afvalwater.

Daarnaast werd reeds de mogelijkheid onderzocht om een eventuele grensoverschrijdende oplossing na te streven. Op basis van de resultaten van de door de NV Aquafin uitgevoerde scenario-analyse lijkt het aangewezen om de afvalwaterzuivering binnen het Vlaams Gewest te houden en de denkpiste van de aansluiting op het infrastructuurnetwerk van Nederland niet langer aan te houden.

Concluderend kan worden gesteld dat de Voerstreek reeds ten gronde werd doorgelicht in verband met de uit te bouwen waterzuiveringsinfra-

structuur. Het Vlaams Gewest heeft hierbij maximaal haar verantwoordelijkheid opgenomen en is ook bereid om op middellange termijn de bovengemiddelde infrastructuur uit te bouwen.

Voordat deze projecten ter uitvoering kunnen worden opgedragen aan de NV Aquafin, dient echter eerst de gemeente Voeren haar verantwoordelijkheid op te nemen voor het verder uitbouwen van haar rioleringsnet. Hierbij kan ze onder bepaalde omstandigheden een beroep doen op een subsidie van het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 5
van 23 september 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Huisdieren in woongebieden – Richtlijnen

Het houden van huisdieren door particulieren in een bebouwde kom kan in bepaalde gevallen aanleiding geven tot aanzienlijke reukhinder voor de omwonenden.

In het Vlarem-decreet wordt bepaald dat een vergunning slechts verplicht is vanaf het houden van 50 dieren in een woongebied.

Nochtans kan de hinder reeds optreden binnen een bebouwde ruimte bij een geringer aantal dieren.

Hoewel een gemeentelijke reglementering in sommige gevallen beperkingen kan opleggen, vernam ik graag of er andere richtlijnen bestaan die particulieren in acht moeten nemen bij het houden van dieren in woongebieden die geen landelijk karakter hebben.

Antwoord

Wat het houden van huisdieren betreft, moet een onderscheid worden gemaakt tussen het houden van honden enerzijds en van andere huisdieren anderzijds.

Het houden van honden is meldingsplichtig vanaf vijf tot en met tien volwassen dieren. Vanaf meer dan tien dieren moet een milieuvergunning klasse 2 worden aangevraagd.

Voor andere zoogdieren die als huisdieren worden gehouden (katten, konijnen, ...), begint de milieuvergunning inderdaad vanaf vijftig gespeende dieren.

Hoewel beneden dit aantal dus geen vergunningsplicht volgens Vlarem geldt, is toch nog de wetgeving inzake burenhinder van toepassing om de hinderaspecten te beperken.

Vraag nr. 8
van 25 september 1996
van de heer STEVE STEVAERT

Aminal, afdeling Natuur – Personeel en middelen

Voor het natuurbehoud in Vlaanderen is de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur, Land- en Waterbeheer (Aminal) van groot belang, zowel inzake het toezicht in de natuurgebieden als inzake het verlenen van bepaalde vergunningen en van adviezen over specifieke onderwerpen.

Aangezien de taken van de provinciale buitendiensten voor een groot deel worden bepaald door de oppervlakte van de diverse gebieden (reservaten, vogelrichtlijngebieden, ruilverkavelingen, ...) zou het logisch zijn dat de personeelsformatie en de financiële mogelijkheden hieraan zijn aangepast.

1. Wat is de personeelsbezetting van de afdeling Natuur per provincie ?

Wat is het werkingsbedrag voor 1996, uitgesplitst per provincie ?

2. Hoeveel natuurwachters zijn er, in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 2 oktober 1991, momenteel in functie in Limburg ?

Hoe groot is de totale oppervlakte van de gebieden waar zij toezicht moeten houden ?

Wat is het bedrag dat in 1996 wordt besteed aan het beheer van domeingronden als natuurgebied ? Hoeveel hectare bedraagt het totaal aan domeingronden in de provincie Limburg ?

Antwoord

1. Personeelsbezetting per provincie

Provincie	Personeelsbezetting	
	Vast personeel	Contractueel personeel (1)
Antwerpen	10	3
Limburg	11	5
Oost-Vlaanderen	8	2
West-Vlaanderen	8	1
Vlaams-Brabant	6	2

(1) Personeel van de Ecologische Impulsgebieden en bezoekerscentra

Kredieten bij het begin van het jaar 1996 ter beschikking gesteld van elke provinciale cel van de afdeling Natuur

Provincie	Bedrag in miljoen fr.	Procentueel aandeel
Antwerpen	118,9	20,5
Limburg	47,0	17,3
Oost-Vlaanderen	14,3	5,3
West-Vlaanderen	55,5	20,5
Vlaams-Brabant	35,2	13,0

Deze bedragen omvatten niet het krediet van 280 miljoen frank dat voor de aankopen van natuurgebieden werd gereserveerd en dat centraal wordt beheerd.

Ingevolge een inhaalbeweging voor de provincie Limburg werd voorlopig 150 miljoen frank gereserveerd voor deze provincie.

In 1996 werd reeds 25,5 miljoen frank vastgelegd voor de aankopen in deze provincie.

Over een belangrijke aankoop op het grondgebied van de stad Hasselt, waarmee een bedrag van ongeveer 100 miljoen frank is gemoeid, wordt thans onderhandeld.

2. In de provincie Limburg omvat het personeel van de provinciale cel 1 natuurwachter die deeltijds wordt bijgestaan door 1 boswachter van de

afdeling Bos en Groen van Aminal. Voor een deel van het toezicht staan eveneens twee deskundigen en een assistent van de afdeling Natuur in.

In de provincie Limburg beheert de afdeling Natuur 2.300 ha natuurgebieden, waarvan 1.690 ha zijn aangewezen als staatsnatuurreservaat op grond van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

In deze provincie waren op 16 september 1996 eveneens 657 ha natuurreservaten van particuliere verenigingen erkend, waarvoor de cel Limburg van de afdeling Natuur de naleving van de erkenningsvoorwaarden moet nagaan.

In 1996 werd tot op 1 oktober 1996 ongeveer 12 miljoen frank voor de afdeling Natuur besteed aan het beheer van de eigen natuurterreinen.

Het totaal aan domeingrond in Limburg bedraagt 7.920 ha.

**Vraag nr. 10
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
Technologie
Vraag nr. 11
van 26 september 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 80

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

**Vraag nr. 12
van 1 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Ruilverkaveling – Doelstellingen

In het kader van het milieuconvenant tussen de

Vlaamse Gemeenschap en de gemeenten werd ook telkens een gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) opgesteld en goedgekeurd door de gemeenteraad. Dit GNOP moet worden voorgelegd aan Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), waarna de Vlaamse Gemeenschap een toelage verstrekt als tegemoetkoming in de studiekosten.

1. In welke mate wordt bij een eventuele ruilverkaveling rekening gehouden met het GNOP ?
2. Een van de knelpunten in de natuurontwikkeling in Vlaanderen is de inname van open ruimte door lintbebouwing.

Zal de ruilverkaveling een einde stellen aan de omzetting van landbouwgebied naar woongebied ? Worden toekomstige bouwgronden uitgesloten uit de ruilverkaveling of wordt van ruilverkaveling gebruik gemaakt om dichtslibbing van de open ruimte definitief te voorkomen ?

Antwoord

1. Bij het opmaken van een ruilverkavelingsplan gebeurt een uitgebreid landschappelijk en ecologisch onderzoek van het gebied. Hierbij kan het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) van de betrokken gemeenten een belangrijke bron van informatie vormen voor de inventarisatie van de plaatselijke natuurwaarden en voor de uitwerking van een visie op de toekomstige natuurontwikkeling van het projectgebied. In vele gemeenten is de Vlaamse Landmaatschappij trouwens vertegenwoordigd in de begeleidingscommissie bij het opstellen van het GNOP.

Het projectteam dat instaat voor het opstellen van het ruilverkavelingsplan houdt meerdere overlegvergaderingen met de betrokken gemeentebesturen, waarbij deze aangelegenheid kan worden besproken. Ook de ambtenaar van de afdeling Natuur, die mij vertegenwoordigt in de coördinatiecommissie van het ruilverkavelingsproject, kan zorgen voor het doorspelen van de nodige informatie over de bestaande GNOP's en zal erover waken dat de doelstellingen van het natuurbehoud worden geïntegreerd in het ruilverkavelingsplan.

De GNOP's komen door de uitvoering van een ruilverkavelingsproject dus zeker niet in het gedrang. Integendeel, ruilverkaveling is een krachtig uitvoeringsinstrument dat kansen biedt

voor een snelle realisatie van een aantal in de GNOP's voorgestelde acties.

2. De ruilverkaveling van landeigendommen gebeurt conform de bestemmingen toegekend door de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedebouw. Gronden met een expliciete bestemming als bouwgrond worden in de regel niet opgenomen in een ruilverkavelingsblok.

Door de versterking van de diverse functies van de open ruimte zal ruilverkaveling uiteraard een remmende invloed hebben op bestemmingswijzigingen van gronden. Bestemmingswijzigingen behoren evenwel tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 15 van 1 oktober 1996 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Sociale en beschutte werkplaatsen – Activiteitsdomeinen

Met verwondering heb ik kennis genomen van de persmededeling van de Vlaamse regering van 16 juli 1996 omtrent het voorontwerp van decreet op de sociale werkplaatsen.

Kort voordien had ik in mijn interpellatie aan minister Martens (*Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin, vergadering van woensdag 26 juni 1996 – red.*) nog gewezen op mijn bezorgdheid omtrent de ongezonde concurrentie (gelet op het verschillend statuut) die er hierdoor kan ontstaan tussen de sociale en de beschutte werkplaatsen. Deze laatste hebben het immers alsmaar moeilijker om geschikt werk te vinden. Het soort arbeid dat zij kunnen leveren wordt de laatste jaren hoe langer hoe meer aan de lageloonlanden uitbested. Hun markt is dus reeds aanzienlijk gekrompen.

Indien die nu ook nog verdeeld moet worden tussen de sociale en de beschutte werkplaatsen dreigen deze laatste het bijzonder moeilijk te krijgen. Dat valt te betreuren. Hoezeer we ook geloven in de vrije markt en de voordelen van een eerlijke concurrentie, de sector van de beschutte werkplaatsen moet hiervan gevrijwaard blijven gezien zijn bijzondere aard en zijn maatschappelijke relevantie.

Ten slotte moet erop worden gewezen dat het regeerakkoord van 17 juni 1995 op bladzijde 24 uitdrukkelijk vermeldt dat "er een globale regeling

voor de beschermde tewerkstelling moest komen, die de activiteitsdomeinen van de beschutte en de sociale werkplaatsen duidelijk omschrijft".

In de persmededeling wordt nochtans met geen woord over de beschutte werkplaatsen gerept.

Waarom wijkt men af van het regeerakkoord ?

Antwoord

Een globale regeling voor de "beschermde" tewerkstelling, met de sociale werkplaatsen en de beschutte tewerkstelling voor personen met een handicap en zoals die werd vooropgesteld in het regeerakkoord van 17 juni 1995, blijft het uiteindelijke streefdoel van de Vlaamse regering.

Op korte termijn is de opstelling en de uitvoering van een decreet over de beschermde tewerkstelling echter onmogelijk gebleken wegens de verschillende aard en oorsprong van de initiatieven, de budgettaire implicaties en de te bruuske omvorming van de regelgeving. Gelet op de korte tijdspanne, de getuigenissen van verschillende actoren uit de wereld van de beschutte tewerkstelling, de evoluties die worden voorspeld in de werking van de beschutte werkplaatsen en de wijze van subsidiëring, werd geen globale regeling bereikt.

Daarom besliste de Vlaamse regering op 29 november 1995 tot de voorbereiding van een decreet "sociale werkplaatsen".

Dit decreet moet na afloop van de experimentele fase op 31 januari 1997 een geleidelijke uitbouw van de sociale werkplaatsen mogelijk maken.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 85
van 18 september 1996
van mevrouw NELLY MAES

Neuroleptica in de psychiatrie – Tardieve dyskinesie

Tardieve dyskinesie is een ernstige kwaal die het gevolg is van de behandeling met neuroleptische of antipsychotische middelen. Deze kwaal heeft als symptomen spastische spiertrekkingen, die zich

vaak situeren in het gelaat. Ook andere lichaamsdelen kunnen worden aangetast.

Daarnaast bestaat het maligne neuroleptische syndroom, eveneens veroorzaakt door neuroleptica. Hierbij kan bijvoorbeeld coma optreden, in een aantal gevallen is dit dodelijk.

Sinds de jaren vijftig worden neuroleptische middelen gebruikt voor de behandeling van patiënten. Deze mensen, die zich in het psychiatrische circuit bevinden, hebben zeer weinig mogelijkheden om zich te uiten omtrent de gevolgen van deze behandeling. Sommigen menen dat reeds heel wat mensen gestorven zijn aan de behandeling met neuroleptische medicijnen en dat heel wat mensen lijden aan tardieve dyskinesie, die blijvend kan zijn.

Hoeveel mensen in Vlaanderen lijden aan tardieve dyskinesie ?

Wordt bestudeerd wat de gevolgen zijn van het gebruik van neuroleptische geneesmiddelen ?

In hoeveel gevallen leidde het gebruik tot een dodelijke afloop (cijfers indien mogelijk over de laatste vijf jaar) ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt een aantal belangrijke en pertinente vragen in verband met het gebruik van dit soort medicatie.

Neuroleptica zijn inderdaad medicamenten die een erg positief effect, maar anderzijds ook belangrijke en ernstige nevenwerkingen hebben.

De werking van deze medicatie is hoofdzakelijk antipsychotisch, maar toch zijn er ook een aantal andere effecten.

1. Indicaties voor het *kortdurend* gebruik van deze geneesmiddelen (volgens de huidige wetenschappelijke kennis) zijn de volgende :

effectief:

- opflakkingen bij schizofrene psychose
- acute manie
- psychotische depressie (in combinatie met antidepressiva)
- andere acute psychosen
- acuut delirium en organische psychosen

- drug-geïnduceerde psychosen zoals door hallucinogenen en psychostimulatie (bijv. amfetamine (= speed))
- niet-psychiatrische indicaties zoals braakneiging en braken, onophoudelijke hik

mogelijk effectief

- episodes van (zelf)controleverlies en psychose in sommige persoonlijkheidsstoornissen.

Indicaties voor *langdurig* gebruik (> 3 maanden) zijn :

effectief

- schizofrenie
- Gilles de la Tourettesyndroom
- therapieresistente bipolaire stoornis
- ziekte van Huntington en andere bewegingsstoornissen
- chronische organische psychosen

mogelijk effectief

- paranoïde stoornissen
- psychosen in de kinderleeftijd.

2. Neurologische nevenwerkingen van deze medicamenten zijn :

- acute dystonie
- parkinsonisme
- akathisie
- het neuroleptische maligne syndroom
- tardieve dyskinesie.

Daarnaast zijn er ook volgende nevenwerkingen beschreven :

- cardiaal
- posturale hypotensie
- oculaire nevenwerkingen
- huidaandoeningen
- hypothalamische en hypofysaire nevenwerkingen
- leverstoornissen
- hematologische nevenwerkingen.

In de praktijk betekent dit dat zeer oordeelkundig met deze medicatie moet worden omgesprongen.

Tegenover deze indrukwekkende lijst van nevenwerkingen staan echter de dramatische gunstige gevolgen voor de levenskwaliteit van

de patiënten die aan de vermelde en zeer ernstige aandoeningen lijden.

3. Wat de vraag betreft of wordt bestudeerd wat de gevolgen zijn van het gebruik van neuroleptische geneesmiddelen is het antwoord uiteraard positief.

De research is momenteel gericht naar : optimale dossissen van deze medicatie (laagst-effectieve dosis) ; consensus in verband met behandelingsduur met als belangrijkste aandachtspunt : het voorkomen van recidieven die psychisch invaliderend en op sociaal vlak desastreus kunnen zijn, waarbij de kans op recidieve wordt bestudeerd na het vroegtijdig staken van medicatie ; nieuwe producten met andere of minder nevenwerkingen.

Op dit vlak is te melden dat geregeld nieuwe producten op de markt worden gebracht, onder meer clozapine, dat ook belangrijke nevenwerkingen heeft (op het beenmerg), en recentelijk nog risperidone (van een gereputeerd Vlaams farmaceutisch bedrijf), waarvan de terugbetaling pas onlangs na een vrij lange wachttijd verworven is.

Een illustratie van het belang dat wordt gehecht aan onderzoek en behandeling is de "Tardieve-dyskinesiekliniek" van de Yale Universiteit in New Haven, Connecticut (Verenigde Staten) die zich uitsluitend toelegt op research op het vlak van tardieve dyskinesie. Deze kliniek bestaat sedert 1979 en de omschakeling naar uitsluitend research dateert van 1986.

De andere vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger zijn beperkt tot specifieke punten, met name tardieve dyskinesie, wat een nevenwerking is na langdurig gebruik van neuroleptica en het maligne neuroleptische syndroom, wat een acute aandoening is.

4. Wat de vraag naar het voorkomen van tardieve dyskinesie betreft, kan worden gesteld dat vooral langdurig gebruik aanleiding geeft tot dit syndroom. Het syndroom komt zelden voor binnen de eerste zes maanden van behandeling. De incidentie neemt toe met 3 tot 4 % per jaar na vier tot vijf jaar behandeling, met als maximum circa 50 % van de meest zieke en gemediceerde gehospitaliseerde patiëntenpopulatie. Volgens het vermelde Yale-instituut bedraagt het risico op tardieve dyskinesie na 25 jaar conventionele antipsychotische behandeling 68 %. Er zijn verschillende risicofactoren bekend waardoor de

ene patiënt meer risico loopt dan de andere voor deze aandoening.

De ernst van de aandoening is wel variabel : niet elke patiënt heeft evenveel last van deze symptomen, sommigen merken ze zelfs niet, en uit follow-upstudies is gebleken dat tardieve dyskinesie niet als een evolutieve aandoening kan worden beschouwd. Belangrijk om nog te vermelden is het feit dat er bij schizofrene patiënten die geen medicatie nemen ook spontane dyskinesiën worden beschreven, een erg gelijkende aandoening die vermoedelijk verband houdt met het ziekteproces zelf, maar niet met medicatie. De frequentie hiervan wordt op 4 à 5 % geschat.

De behandeling van deze aandoening is moeilijk en bestaat uit drie luiken : preventie, diagnose en "management" Er bestaan verschillende behandelingsstrategieën en er worden er nog heel wat uitgetest.

Een cijfermatige benadering van het probleem is vrij moeilijk. Men gaat ervan uit dat circa 1 % van de bevolking lijdt aan schizofrenie, de voornaamste indicatie voor deze medicatie. Ongeveer de helft van de schizofrenen heeft een goede prognose. De andere helft daarentegen behoeft een langdurige behandeling. 20 tot 40 % van deze mensen zal op een bepaald ogenblik tardieve dyskinesie ontwikkelen (een belangrijk deel van deze patiënten is niet gehospitaliseerd).

5. Wat de vraag naar het maligne neuroleptische syndroom betreft, kan worden gesteld dat dit gelukkig een vrij zeldzaam verschijnsel is, dat acuut optreedt en inderdaad levensbedreigend is. Er wordt geschat dat circa 4 % van de patiënten met deze aandoening overlijdt.

Voor Vlaanderen blijkt uit onze eigen statistieken (dr. Wim Aalvoet) dat jaarlijks een drietal patiënten aan deze aandoening overlijdt. Voor 1994 en 1995 waren dit telkens twee mannen en een vrouw.

6. Wat mortaliteit betreft ten aanzien van andere nevenwerkingen van neuroleptica, is het bijzonder moeilijk om hierover een uitspraak te doen. Tardieve dyskinesie geeft in principe geen aanleiding tot overlijden.

In het algemeen kan worden gesteld dat ondanks alles deze medicatie toch nog als rela-

tief veilig kan worden beschouwd, maar dat er wel zeer oordeelkundig mee moet worden omgegaan.

**Vraag nr. 86
van 18 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

PMS en MST – Vaccinatiebeleid

De PMS-centra (voor het gemeenschapsonderwijs) en het MST (voor het gesubsidieerd onderwijs) zijn onder meer verantwoordelijk voor het vaccinatiebeleid voor schoolgaande jongeren.

1. Voor welke vaccinaties en op welke leeftijd staan de psycho-medisch-sociale centra (PMS) en het medisch schooltoezicht (MST) in ?
2. Hoeveel leerlingen worden effectief bereikt door PMS en MST in elke provincie ? Zijn er gedragwijzigingen naargelang geslacht, leeftijd, soort vaccinatie en studierichting van de jongeren ?
3. Wat zijn de redenen voor het eventueel niet bereiken van bepaalde leerlingen ?
4. Welke acties worden er respectievelijk door PMS en MST ondernomen naar de groepen die niet worden bereikt ? Worden er acties voorbereid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

1. De basisvaccinaties worden door Kind en Gezin verricht bij de leeftijdscategorie 0-3 jaar. Nadien staan de kleuters onder toezicht van het MST.

De MST-equipes hebben als opdracht toezicht te houden op de vaccinatiestatus bij alle leerlingen (art. 13 van het besluit van de regering van 30 juli 1985 inzake medisch schooltoezicht). Leerlingen die niet gevaccineerd zijn, kunnen hiervoor naar de huisarts worden verwezen.

De equipes kunnen ook zelf vaccineren, indien zij hiervoor de toestemming van de ouders hebben. Het gaat om :

– polio (booster)	5-6 jaar
– difterie-tetanus	5-6 jaar
– mazelen-bof-rubella (booster)	11-12 jaar
– tetanus-difterie (booster)	15-16 jaar
(vooral in TSO
en BSO)
– hepatitis B	paramedisch
onderwijs

Er moet wel op worden gewezen dat, behalve voor polio, vaccineren geen verplichting is.

2. Op de tweede vraag zal later een aanvullend antwoord worden verstrekt.
3. In het secundair onderwijs worden de leerlingen uit het deeltijds onderwijs moeilijk bereikt. Het medisch schooltoezicht is voor hen immers niet verplicht. De leerlingen die een middenstandsopleiding volgen, worden niet begeleid door het MST.
4. Na het welslagen van de hervorming PMS/MST zullen ook leerlingen die een middenstandsopleiding volgen, worden begeleid door de nieuwe centra voor leerlingenbegeleiding.

(Antwoord Luc Van den Bossche : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 12 – red.)

**Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 96

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Amtenarenzaken.

**Vraag nr. 3
van 25 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Intercommunautaire coördinatiecommissie drugspreventie – Werking

In 1991 werd een intercommunautaire coördinatiecommissie voor de preventie van alcohol- en andere drugsproblemen opgericht met het oog op de uitwisseling van informatie tussen de verschillende gemeenschappen.

1. Wie maakt deel uit van de intercommunautaire coördinatiecommissie voor preventie van alcohol- en andere drugsproblemen ?
2. Hoe regelmatig komt de commissie samen en wie kan initiatieven nemen ?
3. Welke thema's worden (wanneer) besproken en tot welke concrete resultaten heeft dit reeds geleid ?

Antwoord

1. De samenstelling van de coördinatiecommissie is vermeld in artikel 3 van het samenwerkingsakkoord : behalve vertegenwoordigers van de drie betrokken gemeenschappen (Vlaamse, Franse en Duitstalige), zijn de VAD (Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen, coördinerende vereniging in Vlaamse Gemeenschap), de CCAD (Comité de Concertation sur l'Alcool et les Autres Drogues, coördinerende vereniging in Franse Gemeenschap en ASL (Arbeitsgemeinschaft für Suchtvorbeugung und Lebensbewältigung, idem in Duitstalige Gemeenschap), in deze commissie aanwezig.

Het samenwerkingsakkoord was afgesloten voor 4 jaar, dit wil zeggen tot 9 november 1994, en is niet verlengd. Oorzaken daarvan zijn enerzijds te vinden in de gewijzigde bevoegdheden binnen de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest, en anderzijds in de problemen om het Brussels Gewest in het akkoord op te nemen.

2. Het initiatief ligt in principe bij de Duitstalige Gemeenschap die als laatste het voorzitterschap waarnam.

3. Er was binnen de intercommunautaire coördinatiecommissie een werkgroep Epidemiologie samengesteld. De werkzaamheden ervan worden voortgezet binnen het Reitox-netwerk, waaraan alle gemeenschappen en het federale niveau meewerken, onder andere ten behoeve van het Europees Drugsobservatorium in Lisbon. In 1992 en 1994 heeft de coördinatiecommissie meegewerkt aan het Europese drugspreventiewerk en in het kader daarvan werden activiteiten opgezet. Tevens werd jaarlijks een persconferentie gehouden waarin de bevoegde ministers hun beleid toelichtten en waarin de recentste epidemiologische data werden uiteengezet.

Vraag nr. 4
van 26 september 1996
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Ministeriegebouwen in Brussel – Aankoop- en werkingskosten

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is de zetel van talrijke instellingen, zowel internationale als federale en gewestelijke.

De Vlaamse Gemeenschap heeft in dit gewest een aantal vestigingsplaatsen voor ministeries en ministeriële kabinetten.

Graag vernam ik, per gebouw dat eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap en dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen is :

1. de kostprijs van het gebouw indien het om een nieuwbouw gaat ;
2. de prijs voor de aankoop van het gebouw ;
3. de kostprijs van de investeringen voor de verbouwwerken ;
4. de jaarlijkse werkingskosten van het gebouw (onderhoud, huurgelden, ...).

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, werd ik als Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid tevens bevoegd voor de huisvesting van de

diensten van de Vlaamse regering én dus voor het onroerend patrimonium dat hiervoor dienstig is. Dit betekent dat de minister bevoegd voor die huisvesting enkel verantwoordelijk is voor de administratieve gebouwen. De activiteitsgebonden gebouwen worden beheerd door en vallen onder de verantwoordelijkheid van de functioneel bevoegde ministers.

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap momenteel drie administratieve gebouwen in eigendom. Het betreft de gebouwen Handelskaai 7, Koloniënstraat 29-31 en Koningstraat 136. Deze gebouwen werden, via de koninklijke besluiten van respectievelijk 23 september 1991, 4 maart 1992 en 23 september 1991 overgedragen van de federale staat naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De gebouwen werden dus noch gebouwd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, noch aangekocht.

Het gebouw Koloniënstraat 29-31 wordt momenteel enkel nog gebruikt door Bloso (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie) en zal worden verkocht. Hier worden enkel de dringende en noodzakelijke onderhoudsherstellingen verricht. De beide andere gebouwen worden gebruikt door diensten van de Vlaamse regering, meer bepaald door diensten behorend tot het departement Onderwijs.

Bovendien kan nog worden meegedeeld dat voor de huisvesting van de departementen Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) en Onderwijs momenteel twee kantoorcomplexen in aanbouw zijn op de Emile Jacquainlaan in Brussel. De kabinetten op het Martelaarsplein voor de huisvesting van de Vlaamse ministers zijn daarentegen afgewerkt in 1995. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is van geen van deze gebouwen eigenaar. Het betreft hier telkens formules van huurkoop.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop attent te maken dat een globaal overzicht van de huisvesting van de diensten van de Vlaamse regering in Brussel te vinden is in de beleidsbrief "Vlaanderen herkenbaar aanwezig", die in november 1995 aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd.

Als bijlage bezorg ik enkele exemplaren van die beleidsbrief.

Vraag nr. 5
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
 Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
 Technologie
 Vraag nr. 11
 van 26 september 1996
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 80

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 6
van 26 september 1996
van de heer JOHAN SAUWENS

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Contractuelen

Eind juni verklaarde de minister in het Vlaams Parlement een oplossing te hebben uitgedokterd waardoor de middelen voor de betaling van het personeel van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP) niet hoeven ingekrompen te worden. Daardoor zou de directeur de opzegging van z'n contractuele medewerkers kunnen intrekken. De 25 betrokken personeelsleden konden volgens de minister snel weer aan de slag.

Intussen blijkt dat deze personeelsleden nog steeds niet opnieuw worden tewerkgesteld door het IAP. Een mogelijke verklaring is het niet naleven van de gemaakte afspraken.

1. Is de oplossing die door de minister werd uitgewerkt voor het IAP reeds van toepassing ? Zo ja, hoe verklaart de minister dan dat het IAP z'n contractuele medewerkers (nog steeds) niet opnieuw heeft aangesteld ?
2. Zo niet, binnen welk tijdsbestek denkt de minister een werkbare oplossing te hebben voor het contractuele IAP-personeel ?

3. Heeft de minister reeds een definitieve oplossing voor de tewerkstelling van de betrokken personeelsleden bij het IAP ? Zo ja, om welke regeling gaat het ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 7
van 26 september 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Sputenruil – Stand van zaken

In de loop van 1994 ontwikkelde de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) een project rond sputenruil waarin knelpunten en weerstanden aan bod kwamen en beleidsvoorberedend onderzoek werd verricht. Hoofddoel van de gecoördineerde sputenruil is de preventie van risicogedrag met betrekking tot HIV-besmetting (Human Immune-deficiency Virus) bij injecterende druggebruikers.

1. Wat waren de resultaten van dit VAD-project ?
2. Wat is de huidige stand van zaken m.b.t. de gesignaleerde problemen ?
3. Wordt op Vlaams niveau de concrete uitvoering van een sputenruilprogramma besproken en welke voorwaarden worden daarvoor gesteld door de Vlaamse Gemeenschap ?
4. Kunnen diabetici gratis over spuitmateriaal beschikken ?

Antwoord

1. Het project "sputenruil in Vlaanderen" dat door de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen in 1994 werd ontwikkeld, heeft geleid tot een eerste uitgebreid advies ten behoeve van de overheid in 1995 en de oprichting van het sputenruilplatform van deskundigen en betrokkenen, ter begeleiding van een implementatieproces van door de WGO (Wereldgezondheidsorganisatie) aanbevolen sputenruilprogramma's.

Deze programma's hebben tot doel het riskant gedrag drastisch te verminderen van herhaalbaar en gemeenschappelijk gebruik van injectiespuiten en-naalden die worden gebruikt voor het injecteren van bepaalde drugs, waardoor er een sterk verhoogd risico ontstaat op overdracht van besmettelijke aandoeningen zoals HIV/aids en hepatitis.

2. Het voornaamste knelpunt is de noodzaak tot wetswijziging om zulk programma legaal mogelijk te maken.

In België wordt zowel op federaal als op gemeenschapsvlak de laatste jaren de nodige aandacht geschonken aan deze problematiek. Zo werd in het tienpuntenactieplan van de federale regering rond de drugsproblematiek (februari 1995), specifiek aandacht besteed aan uitwisselingsprogramma's voor injectiespuiten, en er werden reeds wetswijzigingen in de Kamer en de Senaat besproken met het oog op het creëren van een wettelijk kader. Deze procedures lopen nog.

3. Door de Vlaamse overheid werd daarop geanticipeerd door een preventieproject goed te keuren dat zich specifiek richt op de problematiek van gezondheidsbevordering bij injecterende drugsgebruikers en dat het reeds genoemde spuitenruilplatform van deskundigen en betrokkenen uit het drugswerkveld en uit het beleid bijeenbrengt en nieuwe impulsen geeft.

De streefdoelen zijn, op het niveau van de drugsgebruiker, de preventie van HIV/aids, andere besmettelijke aandoeningen en specifieke gezondheidsrisico's die inherent zijn aan het lang hanteren van dezelfde spuit, doch ook een zorgverbreding voor de drugsgebruikers en een mogelijke invloed op zijn drugsgebruik.

Op het niveau van de volksgezondheid verwacht men een betere algemene preventie van besmettelijke aandoeningen door beperking van het risico op overdracht aan een niet-gebruikende populatie, en het inzamelen en vernietigen van besmette gebruikte spuiten. Het Vlaamse spuitenruilplatform heeft zich ertoe verbonden zijn expertise ten volle te benutten om een verantwoorde concretisatie van spuitenruilprogramma's uit te werken, zodra hiervoor het wettelijke kader bestaat (zie punt 2).

4. Een aparte werkgroep zal de problematiek van de diabetici in dit kader onderzoeken. Momen-

teel kunnen diabetici niet gratis over spuitmateriaal beschikken.

Vraag nr. 9
van 1 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties

Graag kreeg ik over elke Vlaamse openbare instelling die onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering ressorteert de volgende inlichtingen.

1. Hoeveel personen zetelen, naast de voorzitter, in de verschillende beheersinstanties ?
2. Wat is het geslacht van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel mannelijke en vrouwelijke leden zijn er ?
3. Wat is de leeftijd van de voorzitter, de ondervoorzitter(s) en hoeveel leden zijn er ouder dan 65 jaar ?
4. Hoeveel leden zijn tevens lid van de wetgevende kamers (Senaat, Kamer van Volksvertegenwoordigers of Vlaams Parlement) ?
5. Hoe dikwijls zijn in het jaar 1995 en in de eerste helft van 1996 de beheersinstanties samengekomen ?
6. Worden aan de voorzitter van de raad van bestuur de forfaitaire jaarlijkse toelage en presentiegeld toegekend zoals respectievelijk bepaald is in artikel 6 en 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988, of wordt er een afwijking toegepast zoals bepaald in artikel 16 van hetzelfde besluit ? In bevestigend geval zou ik het juiste bedrag van de toelage willen kennen en de motivering.
7. Hoe dikwijls werd in 1995 en in de eerste helft van 1996, bij toepassing van artikel 8 van het hiervoor genoemde besluit, aan de ondervoorzitter of een lid een dubbel presentiegeld toegekend ?
8. Krijgen de voorzitter of de leden naast de vergoedingen die in het besluit zijn opgenomen andere voordelen ? Beschikken zij bijvoorbeeld over een wagen van de instelling, een chauffeur, een secretaresse, ... ? Zo ja, zijn die personeelsleden vastbenoemde personeelsleden van de

instelling ? Zo neen, onder welk statuut ressorteren zij ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 11 van 3 oktober 1996 van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Er worden in opdracht van de Vlaamse regering jaarlijks talrijke studieopdrachten uitgevoerd.

In het kader hiervan had ik graag een volledig antwoord op mijn volgende vragen.

1. Welke bedragen werden er in het departement van de minister (per bevoegdheid) begroot in de jaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 1996 voor het laten uitvoeren van studieopdrachten ?
2. Wat was het voorwerp en de inhoud van deze verschillende opdrachten ?
3. Studieopdrachten zijn dienstencontracten en dus zijn ze onderworpen aan de reglementering op de overheidsopdrachten. Welke procedure werd er gevolgd bij de toewijzing van de respectieve opdrachten (onderhands, offerteaanvraag, aanbesteding) ?
4. Aan welke firma, instelling en/of studiebureau werden deze opdrachten toegewezen ?
5. Op welke basisallocatie van de begroting werden de uitgaven aangerekend ? Onder welk vastleggingsnummer werd elk van deze studieopdrachten door de controleur van de vastleggingen vastgelegd ?
6. Gebeurden de betalingen via het voorafgaand visum van het Rekenhof ? Hoeveel werd besteed aan het vastgelegde bedrag voor elke opdracht ?

7. Waren de suggesties en besluiten van de opgestelde rapporten dienstig voor het beleid ? Op welke manier werd er door de minister rekening mee gehouden ?

8. Konden de studies niet door de administratie zelf worden verricht ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 12 van 3 oktober 1996 van de heer CARL DECALUWE

Heffing leegstand – Inning via Gemeentekrediet

De inning van de leegstandsbelasting gebeurt ofwel door de afdeling Financieel Management ofwel, wanneer de lokale ontvanger daartoe werd gemachtigd door de Vlaamse minister van Financiën, door de lokale ontvanger. Die machtiging zou slechts worden verleend na de ondertekening van een overeenkomst die de praktische modaliteiten regelt. Daartoe behoort onder meer de samenwerking met het Gemeentekrediet. Die bank werd aangezocht om een sluitend systeem uit te tekenen voor de geldtransferten.

1. Welke procedure werd gebruikt om het Gemeentekrediet hierbij te betrekken en welke andere banken werden geraadpleegd om voorstellen te formuleren ?
2. Wat zal de houding zijn van de minister wanneer een gemeentebestuur van de "lokale" bankier bijkomende voordelen krijgt aangeboden inzake de inning van de leegstandsbelasting ?

Antwoord

1. Het koninklijk besluit van 6 augustus 1990 houdende bepaling van de modaliteiten van de organisatie van de thesaurie van de gemeenschappen en gewesten bepaalt in artikel 1 :

"§ 2. De rekenplichtigen van de Gemeenschap of van het Gewest mogen slechts rekeningen opnemen bij de kassier van de Gemeenschap of van het Gewest. In uitzonderlijke gevallen kan de betrokken Executieve van deze regel afwijken. De afwijking wordt medegedeeld aan de Minister van Financiën.

§ 3. De dienst Gemeenschapskassier of Gewestkassier dekt alle verrichtingen die betrekking hebben op de inning van de ontvangsten en op de betaling van de uitgaven."

In het protocol met het Gemeentekrediet van 28 september 1990 dat op 9 mei 1995 werd verlengd tot 31 december 1998, bepaalt artikel 1 :

"§ 2. Alle ontvangsten- en uitgavenverrichtingen zullen worden uitgevoerd via de rekeningen, geopend bij het Gemeentekrediet, met uitzondering van de rekeningen van het Fonds voor het aan- en uitreden van zeeschepen. Eventuele nieuwe uitzonderingen op deze regeling zullen beperkt zijn en zullen steeds vooraf worden medegedeeld aan de kassier."

De inning van de leegstandsbelasting moet dus volgens de hiervoor geciteerde wettelijke basis via het Gemeentekrediet verlopen. Hiertoe werden een aantal financiële rekeningen geopend bij het Gemeentekrediet. Deze rekeningen zijn geïntegreerd in het algemeen rekeningenstelsel van de Vlaamse Gemeenschap en worden beheerd volgens het bestaande protocol met het Gemeentekrediet.

2. De Vlaamse regering heeft de mogelijkheid af te wijken van deze wettelijke schikkingen, mits mededeling aan de federale minister van Financiën en aan de kassier.

Het kassierscontract is gebaseerd op een vertrouwensrelatie en op een evenwaardig partnership, waarin een evenwicht wordt betracht tussen optimale service tegen minimale kosten en een aanvaardbare rendabiliteit voor de bank. Alle contractuele bepalingen van de overeenkomst moeten in hun totaliteit voor beide partners tegenover elkaar worden afgewogen.

Het lijkt mij daarom niet aangewezen occasionele afwijkingen te overwegen die dit evenwicht kunnen verbreken.

Eventuele bijkomende voordelen van andere financiële instellingen bij de leegstandsheffing kunnen een evaluatie-element zijn wanneer het kassierscontract opnieuw moet worden bekeken in 1998.

Vraag nr. 14
van 7 oktober 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

De Laak Aarschot – Sanering

De waterloop De Laak en omgeving in Aarschot zijn dringend aan sanering toe, niet alleen om het water te zuiveren, maar tevens om gezondheidsredenen en omwille van de sluis op de waterloop, een vanuit historisch oogpunt belangrijk monument waarvan de fundering nog volledig uit ijzerzandsteen bestaat.

De oplossing die af en toe wordt geopperd om deze rivier in buizen te laten lopen en erbovenop een parkeerterrein aan te leggen, valt niet in de smaak van de omwonenden, die deze waterloop open en proper wensen. Een inbedding in buizen zou trouwens wel eens voor wateroverlast kunnen zorgen. Een open verbinding met de Demer zou volgens sommigen het debiet kunnen verhogen en een zuiverend effect hebben.

Welk beleid voert de minister in dit dossier ?
 Welke concrete plannen zijn er terzake uitgewerkt en volgens welke timing ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling en aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 115
van 18 september 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Overheidsopdrachten – Nederlandse concurrentie

In Limburg worden aannemers oneerlijk beconcurrereerd door Nederlandse collega's. Zo haalde de Maastrichtse Toeleveringsbedrijven (MTB) – een beschermde werkplaats die jaarlijks 800 miljoen subsidies krijgt van de Nederlandse overheid – een contract binnen voor het groenonderhoud van de stad Hasselt.

Vlaamse beschermde werkplaatsen daarentegen hebben, door het systeem van de beperkte aanbestedingen voor overheidsopdrachten in Nederland, geen kans om zich op de Nederlandse markt te begeven.

Heeft de minister al initiatieven genomen tegen deze oneerlijke concurrentie van onze noorderburen bij overheidsopdrachten ?

Antwoord

Op het moment van toewijzing van contracten wordt meermaals door de weerhoudenen het element "oneerlijke concurrentie" naar voren geschoven.

Ook de Vlaamse volksvertegenwoordiger meent dat in Limburg aannemers "oneerlijk" worden beconcurrereerd door Nederlandse collega's, zonder daarvoor evenwel exacte bewijzen aan te voeren. Door het feit dat de beschermde werkplaats De Maastrichtse Toeleveringsbedrijven jaarlijks 800 miljoen subsidie krijgt, zo wordt gesuggereerd in de vraagstelling, kan deze beschermde werkplaats lagere prijzen aanbieden dan de andere inschrijvers voor offerte. Indien deze prijzen opvallend lager liggen en een dumpingpraktijk wordt vermoed, moest dit bij de controle van de inschrijvingen worden vastgesteld, alsook door de toezicht houdende overheid.

In de Belgische wetgeving op de overheidsopdrachten kan men vrij kiezen tussen beperkte en

openbare procedures. De Nederlandse wetgeving dienaangaande is mij onvoldoende bekend.

Wanneer echter de geraamde kostprijs van een opdracht een bepaalde drempel overschrijdt, speelt de mededinging op Europees niveau. Indien in Nederland deze drempels worden overschreden en niettemin de overheidsopdrachten worden geplaatst door middel van een beperkte aanbesteding, kan door de betrokkene klacht worden ingediend bij de Nederlandse overheid of bij de Europese Commissie.

Ten slotte wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop attent maken dat de vraag op diverse bevoegdheidsvlakken inspeelt : beschermde werkplaatsen, collega Luc Martens ; externe betrekkingen, collega Luc Van den Brande. Tevens ontving tot op heden van geen enkele instantie enige klacht.

Vraag nr. 7
van 1 oktober 1996
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties

Zie:
Vlaams minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid
Vraag nr. 9
van 1 oktober 1996
van mevrouw Patricia Ceysens
Blz. 107

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 11
van 2 oktober 1996
van de heer JOS STASSEN

Verhoogde investeringssteun Oost- en West-Vlaanderen – Resultaat

Sinds enige tijd kunnen bedrijven in bepaalde gemeenten van West- en Oost-Vlaanderen een verhoogde investeringssteun genieten. De vraag rijst

in hoeverre hiervan gebruik werd gemaakt en welke effecten deze verhoogde steun heeft.

1. Op welke manier werd het bestaan van deze verhoogde steun bekend gemaakt ?
2. Kan de minister mij meedelen hoeveel aanvragen voor deze verhoogde steun, per gemeente, werden ingediend en hoeveel ervan positief werden beantwoord ?
3. Met welk steunbedrag stemmen de positieve antwoorden overeen ?
4. Heeft de minister een zicht op de effecten van deze verhoogde steun op het economische weefsel en op de werkgelegenheid in de streek ?

Antwoord

Met verwijzing naar de expansiewet van 30 december 1970, kan volgende verduidelijking worden verstrekt m.b.t. de aangehaalde problematiek.

1. Deze verhoogde steun werd bekendgemaakt via een mailing aan de bedrijven, banken, kamers van koophandel, beroepsfederaties en alle andere instanties die op een of andere wijze met deze materie te maken hebben.
2. Aantal aanvragen en positieve beslissingen per gemeente :

	Aanvragen	Positieve beslissing
Avelgem	1	0
Heule	5	4
Kluisbergen	1	1
Kortrijk	2	1
Kuurne	3	1
Marke	1	0
Menen	4	3
Moen	1	0
Ronse	6	2
Wervik	3	2
Wevelgem	8	3
Zwevegem	1	0
	36	17

3. De toegekende steun van deze positief besliste dossiers bedraagt 179,7 miljoen op een aanvaard investeringsbedrag van 2.037,7 miljoen.
4. Aangezien de instelling van de bufferzones slechts van de tweede helft van 1995 dateert en het gebied waarop de verhoogde steun betrekking heeft veeleer beperkt is, kan nu nog geen uitspraak worden gedaan over de impact van de instelling van een bufferzone op het economische weefsel. Wel wordt verwacht dat uit de positief besliste dossiers extra werkgelegenheid voortvloeit voor 189 personen.

Vraag nr. 15 van 3 oktober 1996 van de heer JAAK GABRIELS

Studieopdrachten – Overzicht

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Vraag nr. 15

van de heer Jaak Gabriels

Blz. 108

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 20 van 14 oktober 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kabelaanbod Wemmel en Drogenbos – Nederland 3

Op mijn schriftelijke vraag nr. 52 van 28 februari 1996 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 4 maart 1996, blz. 440-441) antwoordt de minister onder meer : "Ik vraag intussen aan de betrokken kabelmaatschappijen om ook Nederland 3 in de gewone band aan alle abonnees aan te bieden". Het ging hier meer bepaald over de faciliteitengemeenten Drogenbos en Wemmel.

Kan de minister bevestigen dat dit inderdaad is gebeurd ?

Zijn er terzake besprekingen gevoerd ?

Wat is op dit ogenblik de stand van zaken ?

Antwoord

Ik deel de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de kabelmaatschappij Coditel op mijn uitdrukkelijke vraag is ingegaan en Nederland 3 opnieuw in Wemmel en Drogenbos in de gewone band aanbiedt.

Alle abonnees kunnen opnieuw Nederland 3 ontvangen.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 2
van 25 september 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Meerwerken – Regularisatiebeslissingen gemeenteraad

Overeenkomstig de bepaling van artikel 236 van de Gemeentewet stelt het schepencollege de procedure in en gunt de opdracht voor aannemingen van werken, leveringen of diensten. Voormeld artikel bepaalt tevens dat het schepencollege aan de overeenkomsten iedere wijziging kan aanbrenge die het bij de uitvoering nodig acht, in zover hieruit geen bijkomende uitgaven van meer dan 10 % voortvloeien. Indien de wijziging meer dan 10 % bedraagt, moet het dossier opnieuw aan de gemeenteraad worden voorgelegd.

Ingeval het schepencollege deze bepaling niet respecteert, wordt de gemeenteraad meestal uitgenodigd zich over de meerwerken uit te spreken nadat de werken zijn beëindigd of op het ogenblik dat de eindafrekening wordt opgesteld. Dit betekent dat soms een belangrijk deel van de werken (meerwerken zijn soms zeer uitgebreid) wordt uitgevoerd zonder geldige beslissing en dat de gemeenteraad soms lange tijd na het uitvoeren en beëindigen van de werken wordt uitgenodigd een beslissing te nemen aangaande de meerwerken.

Aangezien een deel van het werk manifest op een onregelmatige manier werd uitgevoerd, rijst de

vraag of een latere regularisatiebeslissing van de raad nog wel rechtsgeldig kan worden genomen, en of deze beslissing als basis kan dienen voor een regelmatige betaling van de voorgelegde facturen.

Dergelijke praktijken zijn vaak een miskennen van de bevoegdheden van de gemeenteraad en hebben alleen de bedoeling onregelmatige handelingen in overeenstemming te brengen met de wetten en reglementen.

Welk beleid voert de minister in het algemeen met betrekking tot regularisatiebeslissingen waarvan het voorwerp kadert in de bepalingen van artikel 234 en 236 van de Gemeentewet en in de bepalingen van de wetgeving op de overheidsopdrachten ?

Antwoord

Het algemeen administratief toezicht wordt geregeld door het decreet van 28 april 1996 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Volgens de memorie van toelichting bij de totstandkoming van voormeld decreet van 28 april 1993 strekt het decreet ertoe de rol van de gemeenten te erkennen als partners in een gezamenlijk overheidsbeleid door een doelbewuste stap te zetten naar een verregaande vereenvoudiging en harmonisering van het toezicht, doch gekoppeld aan een daadwerkelijke responsabilisering van de besturen.

Bij aandachtige lezing van voormeld decreet van 28 april 1993 zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger vaststellen dat de decreetgever heeft geopteerd voor een soepel toezicht. Zo moeten in de regel de collegebesluiten niet worden toegestuurd aan de toezichthoudende overheid en zijn ze uitvoerbaar bij voorraad. Zelfs die collegebesluiten die overeenkomstig artikel 29 van bovenvermeld decreet wel dienen toegestuurd te worden (o.m. de gunningen hoger dan 10 miljoen), zijn eveneens uitvoerbaar bij voorraad.

In die zin wordt volledig gerekend op de alertheid van de raadsleden die via interpellaties, recht van inzage, enzovoort, ten volle hun controlemogelijkheden kunnen uitoefenen en eventueel een beroep kunnen doen op de toezichthoudende overheid.

Het is inderdaad zo dat alle collegebesluiten, waaronder ook die welke gelet op de bovenvermelde systematiek van het toezicht, niet naar de toezichthoudende overheid dienen te worden opgestuurd,

te allen tijde door deze laatste kunnen worden opgevraagd voor onderzoek en eventueel passend gevolg (schorsing of vernietiging).

Voor het overige betreft het inderdaad een facultatief toezicht, waarbij de toezichthoudende overheid in haar besluit gehouden is tot een zorgvuldig en nauwkeurig afwegen van alle elementen in het dossier, waaronder uiteraard eveneens de wettigheidscontrole.

**Vraag nr. 4
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
Technologie

Vraag nr. 11

van 26 september 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 80

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschapsbeleid en Technologie.

**Vraag nr. 18
van 7 oktober 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Vlabinvest – Beleidsoptie Vlaamse Rand

De pogingen om via Vlabinvest sociale woningen voor Vlamingen in de rand rond Brussel te creëren, kan moeilijk een succes worden genoemd. Sinds 1991 werden slechts enkele woningen gerealiseerd.

Waarom werd voor deze methode geopteerd ?

Zou het niet beter zijn geweest de beschikbare kredieten aan te wenden voor subsidiëring van huurwoningen, opdat Vlaamse ambtenaren en jonge Vlamingen zich in de betrokken gemeenten zouden vestigen ?

Antwoord

De heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, is bevoegd voor Vlabinvest.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER

VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

**Vraag nr. 275
van 18 september 1996
van de heer MARC OLIVIER**

Raad voor maatschappelijk welzijn – Onderzoek geloofsbrieven

Overeenkomstig artikel 18 van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 doet de bestendige deputatie (eventueel de Raad van State in beroep) uitspraak over de geldigheid van de verkiezing van de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn, binnen dertig dagen na ontvangst van het dossier.

Bij de opvolging van een gemeenteraadslid treedt de eerste opvolger, overeenkomstig artikel 84 § 2 van de gemeentekieswet, pas in functie na onderzoek van zijn geloofsbrieven.

Het doel van dit onderzoek is na te gaan of de betrokken opvolger sedert de geldigverklaring van de verkiezing (door de bestendige deputatie en/of de Raad van State), niet opgehouden heeft te voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden van artikel 65, alinea 1 van de gemeentekieswet.

Daarenboven wordt nagegaan of de betrokken opvolger bij zijn aanstelling nog steeds aan deze verkiesbaarheidsvoorwaarden voldoet.

Indien een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn wordt opgevolgd (eventueel na toepassing van artikel 17 van de organieke OCMW-wet), wordt in artikel 20, alinea 2 van deze wet bepaald dat de eedaflegging geschiedt in handen van de burgemeester en in aanwezigheid van de gemeentesecretaris die hierover een proces-verbaal opmaakt en overmaakt aan de OCMW-voorzitter.

1. Wie moet het onderzoek naar de geldigheid van de geloofsbrieven verrichten van dit nieuwe lid van de raad voor maatschappelijk welzijn : de burgemeester of de OCMW-voorzitter ?
2. Geldt deze procedure ook wanneer met toepassing van artikel 17 van de organieke OCMW-wet een nieuw lid wordt geïnstalleerd, of moet in dit geval de goedkeuring van het onderzoek van de geloofsbrieven door de bestendige deputatie of de Raad van State gebeuren zoals bij de algehele vernieuwing van de raad ?
3. Zijn er reeds initiatieven genomen om deze procedure naar de toekomst beter te regelen ? Wordt de invoering in de organieke OCMW-wet van een artikel analoog aan artikel 84 van de gemeentekieswet overwogen ?

Antwoord

1. Noch de burgemeester, noch de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn bevoegd om de geloofsbrieven van de verkozenen voor de raad voor maatschappelijk welzijn en hun opvolgers te onderzoeken. Deze bevoegdheid komt in de huidige stand van de wetgeving uitsluitend toe aan de bestendige deputatie van de provincieraad (in eerste aanleg) en aan de Raad van State (in beroep).

Zowel bij een volledige vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn, als in de situatie bedoeld in artikel 17 van de organieke OCMW-wet, gebeurt het onderzoek van de geloofsbrieven in het kader van de procedure tot geldigverklaring van de verkiezingen.

Eenmaal de verkiezingen overeenkomstig artikel 18 van de organieke OCMW-wet geldig werden verklaard, kan een verkozene of opvolger die niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden slechts vervallen worden verklaard van zijn recht om als raadslid te zetelen overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 21 van de organieke OCMW-wet. Deze procedure is van toepassing ongeacht het verlies van een van de verkiesbaarheidsvoorwaarden zich voordeed vóór, dan wel na de installatie als raadslid.

2. Tot op heden beschik ik niet over aanwijzingen dat het nodig zou zijn om in de organieke OCMW-wet een procedure, analoog aan deze bedoeld in artikel 84 § 2 van de gemeentekieswet, in te voeren. Er werden dan ook geen initiatieven in die zin genomen.

Vraag nr. 276 van 18 september 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Uitvoering decreten sociaal-cultureel werk – Administratieve belasting

In april 1995 werden de nieuwe decreten betreffende het sociaal-cultureel werk goedgekeurd. In juni 1995 werden een omzendbrief en toegevoegde nota verspreid, uitgaande van de administratie Sociaal-Cultureel Werk, met betrekking tot de uitvoering van de decreten.

Reeds in het najaar van 1995 bleek dat er enorme problemen waren rond de uitvoering van deze voorschriften. De extra administratie veroorzaakte overdreven veel bijkomend werk.

In maart 1996 kwamen de gegevens van 1995 (slechts een half werkjaar) binnen bij de administratie : volgens de opgelegde regelgeving was dit een bevestiging van de overdreven administratie die men reeds in het najaar aanvoelde.

Een voorbeeld : het volume van het werkingsverslag volgens het oude decreet (toegepast op werkjaar 93-94) was voor KAV (Katholieke Arbeidersvrouwen) 1.089 bladzijden, het volume van het werkingsverslag 1995 (slechts een half werkjaar !) bedraagt 20.733 bladzijden.

Dat verenigingen zelfs een bestelwagen moesten huren om deze papierwinkel naar de administratie te brengen, verwonderde dan ook niemand. Voor deze papierberg moeten bovendien heel wat mensen extra ingezet worden, én bij de verenigingen én allicht ook bij de administratie. In het kader van een duurzame samenleving is dit daarenboven totaal negatief voor het milieu.

De minister beloofde herhaaldelijk de administratieve opvolging van het decreet anders aan te pakken.

1. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om deze overdreven administratie aan te pakken ? Zo neen, voor wanneer zijn er maatregelen gepland ?
2. Is er hiervoor contact met de verenigingen ? Met de administratie ?
3. Kan de bovenvermelde omzendbrief voorlopig worden opgeschort ?

Antwoord

De drie decreten die op 19 april 1995 door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd, brengen inderdaad een aantal administratieve verplichtingen mee.

Dit wordt vooral als overdreven aangevoeld in de sector van het verenigingsleven, waar onder het oude decreet duidelijk minder prestatiegerichte voorschriften voorhanden waren. Het decreet van 19 april 1995 wenste het toezicht en de controle op de prestaties van het gesubsidieerde personeelsbestand duidelijker te maken. Niet zozeer ten behoeve van de controle erop door de overheid, doch veeleer met het oog op het stimuleren, via de professionele deskundigheid, van het lokale en bovenlokale werk en ter versteviging van de legitimering van de sector op basis van een beter kwantificeerbare beeldvorming.

De zogenaamde "papierwinkel" omvat eigenlijk twee componenten.

Vooreerst is er de aankondiging van de prestaties van de gesubsidieerde personeelsleden, die vooral aan de administratie gebeurt.

Met betrekking tot deze "papierwinkel" werden, in het licht van de ontwikkelingen binnen de Vlaamse Gemeenschap inzake kwaliteitszorg en -bewaking en de eraan gekoppelde nog in te vullen veranderende wijze van controle, toezicht en inspectie, stappen ondernomen om dit via het programmadecreet zoveel als mogelijk te remediëren. Dit zonder afbreuk te doen aan de uitgangspunten van het decreet en aan de mogelijkheid van een noodzakelijk toezicht.

Die stappen werden genomen in samenspraak met het werkveld, via de geëigende adviesorganen.

De andere "papierstroom" betreft de weerslag van de werking in een jaarlijks verslag (ook financieel) dat de overheid in staat moet stellen, op basis van het dossier zelf, na te gaan of de overheidsmiddelen besteed zijn voor de juiste doeleinden.

Dit impliceert inderdaad dat jaarlijks heel wat gegevens moeten worden bezorgd, die weliswaar ook allemaal decretaal of in het uitvoeringsbesluit dat tot stand kwam via advies van de geëigende adviesorganen, zijn bepaald.

Deze verplichtingen blijven onveranderd van kracht.

**Vraag nr. 5
van 25 september 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belastingvrijstelling giften aan culturele verenigingen – Betrokkenheid

Begin van het jaar keurde de federale ministerraad een ontwerp van koninklijk besluit goed ter erkenning van culturele verenigingen waarvoor een belastingvrijstelling voor giften geldt.

Wat is hierin de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap? Wordt die geraadpleegd, is er een bindend advies nodig?

Antwoord

In de behandeling van de aanvraag tot belastingvrijstelling door het ministerie van Financiën wordt aan de administratie Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap advies gevraagd in verband met de naleving van artikel 58 § 1, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

Dit gemotiveerde advies wordt gevraagd op basis van artikel 58 § 6 van hetzelfde koninklijk besluit.

Over het al dan niet bindende karakter van dit advies kan ik mij evenwel niet uitspreken.

**Vraag nr. 37
van 7 oktober 1996
van de heer CARL DECALUWE**

Nieuwe spelling – Vormingsinitiatieven voor ambtenaren

Op 1 september 1996 schakelde het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap samen met het Vlaams Parlement en alle Vlaamse openbare instellingen over op de nieuwe spelling. De cel Taaladvies van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal hierbij een belangrijke rol spelen. Verschillende overheidsinstellingen namen reeds initiatieven voor hun personeel.

1. Kan de minister mij een volledig overzicht geven van de initiatieven die werden genomen door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en wat is de kostprijs om de nieuwe spelling in te voeren voor de Vlaamse Gemeenschap?

2. Kan de minister mij een overzicht geven van de initiatieven die werden genomen door de verschillende Vlaamse openbare instellingen en van de kostprijs hiervan per instelling ?
3. Kan de minister mij meedelen welke instrumenten en hulpmiddelen hij ter beschikking stelde van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen om de nieuwe spelling op een zo vlot mogelijke manier te integreren ?
4. Nam de minister contact op met zijn Brusselse en federale collega's om initiatieven te nemen om de nieuwe spelling bij de Nederlandstalige ambtenaren ook daar zo vlot mogelijk te integreren ? Zo ja, wanneer was dit ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en
Tewerkstelling

Vraag nr. 1
van 23 september 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 96

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 2
van 25 september 1996
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Bruisend Brussel – Brussel Welkomkaart

Op 31 juli laatstleden werd de campagne Bruisend Brussel, en meer bepaald de actie rond de Brussel Welkomkaart, afgesloten.

1. Zijn er klachten binnengekomen omtrent de Nederlandstalige bediening in de winkels die aan deze actie meededen ? Zo ja, hoeveel, van welke aard waren ze en welk gevolg werd eraan gegeven ?
2. Hoeveel Brussel Welkomkaarten en brochures werden er in totaal verdeeld ?
3. In hoeverre is deze actie al dan niet een succes geworden ? Hoe werd dit project geëvalueerd ? Kan deze actie als geslaagd worden beschouwd ?
4. Zal deze actie een vervolg krijgen, eventueel in aangepaste vorm ?

Antwoord

1. Terzake is voor gans de campagne geen enkele klacht geformuleerd.
2. Uiteindelijk werden 42.000 kaarten en brochures verspreid.
3. en 4. Gelet op de ruime weeklank die deze campagne in de media heeft gekend enerzijds en de participatiegraad anderzijds, kan deze sensibiliseringsactie als geslaagd worden beschouwd.

In het Advies- en Overlegcomité van 27 maart 1996 heb ik reeds meegedeeld dat dergelijke acties moeten worden voortgezet.

In welke vorm dit uiteindelijk zal gebeuren, staat evenwel nog niet vast. Wel wordt gedacht aan een campagne rond het onthaal van Vla-

mingen in Brussel. De actie om in Brussel te komen wonen zou hier centraal staan. Deze actie zou aansluiten op bestaande initiatieven die reeds door de Vlaamse Gemeenschapscommissie werden ontwikkeld. Hieromtrent is er reeds een overleg geweest.

**Vraag nr. 4
van 26 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetsmedewerkers – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
Technologie

Vraag nr. 11

van 26 september 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 80

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 67
van 4 april 1996
van de heer JACQUES DEVOLDER**

Euro 2000 – Begrotingsposten

Op de Vlaamse begroting voor 1996 staat een bedrag van vijftig miljoen frank ingeschreven voor

allerhande uitgaven in verband met het Europees voetbalkampioenschap "Euro 2000".

1. Wordt deze som verdeeld over de verschillende steden-initiatiefnemers voor Euro 2000 ?
2. Komt er eventueel een begrotingswijziging wanneer blijkt dat de verschillende steden-initiatiefnemers reeds in 1996 met grotere uitgaven voor de realisatie van Euro 2000 worden geconfronteerd ?
3. Alhoewel op de Vlaamse begroting 1995 geen specifiek krediet is ingeschreven voor Euro 2000, zou twintig miljoen frank vanuit een bepaalde begrotingspost worden gehaald om de eerste kosten van de stad Brugge voor de aanpassing van het Jan Breydelstadion in het kader van Euro 2000 te dekken. Vanuit welke begrotingspost wordt/werd deze twintig miljoen frank uitgekeerd ?

Antwoord

Op de begroting van 1996 staat inderdaad een bedrag van 50 miljoen frank. ingeschreven voor allerhande uitgaven in verband met het Europees voetbalkampioenschap Euro 2000.

1. Het krediet van 50 miljoen frank wordt, in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 24 mei 1995, waarbij de Vlaamse regering zich principieel bereid verklaarde een bijdrage te leveren van maximaal 250 miljoen frank voor de verbouwing van het toenmalige Olympia- en huidige Jan Breydelstadion in Brugge, ter beschikking gesteld van de stad Brugge, eigenaar van het stadion.

In ruil voor deze subsidie dient de stad Brugge enerzijds het stedelijk stadion zodanig aan te passen dat het voldoet aan de criteria voor de organisatie van Euro 2000, en anderzijds te voldoen aan een aantal voorwaarden met betrekking tot het Vlaams imago.

2. Tot op heden werden er nog geen aanvragen ingediend door andere steden-initiatiefnemers in het kader van Euro 2000.

In het kader van de opbrengst uit de beursgang van GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen), wordt in de begroting 1997 een krediet van 100 miljoen frank ingeschreven voor de mogelijke oprichting van een Euro-stadion in Antwerpen. Het ligt niet in

de bedoeling en het is naar alle waarschijnlijkheid ook niet meer aan de orde om in de loop van 1996 nog een begrotingswijziging door te voeren.

3. Voor het begrotingsjaar 1995 werd de subsidie van 20 miljoen frank voor de aanpassing van het Jan Breydelstadion in Brugge aangerekend op basisallocatie 35.02 "Subsidies aan personen, verenigingen en instellingen in buitenland en binnenland (eventueel in samenwerking met andere administraties)". Omwille van begrotingstechnische redenen zal, na een kredietverdeling, ook in 1996 worden aangerekend op de basisallocatie 35.02.

Vraag nr. 82
van 8 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie

In 1993 besliste de Vlaamse regering een gelijke-kansenbeleid voor migranten te voeren. Ook in de regeringsverklaring en de beleidsbrief van de minister van Gelijke-Kansenbeleid staat dit vermeld. Zo wil men het aantal migranten in de eigen diensten doen toenemen.

1. Werde er in dit kader een concrete planning opgemaakt ?
2. Zo ja, hoeveel diensten waarvoor de minister-president bevoegd is, voldoen aan deze planning ?
3. Op welk niveau werken deze migranten en met welk contract ?
4. Uit welke landen zijn de migranten afkomstig ?
5. Heeft de minister-president nog andere maatregelen genomen om deze doelstelling te bereiken ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 110
van 28 mei 1996
van de heer ANDRE DENYS

Vlaanderen 2002 – Campagnes

Destijds werd door de Vlaamse regering beslist om voor de campagne Vlaanderen 2002 een budget uit te trekken dat over meerdere jaren werd gespreid.

Wat zijn hiervoor de budgetten in de diverse departementen voor 1996 en 1997 ?

Welke publiciteitscampagnes worden hiermee gevoerd en wat is de juiste kostprijs per campagne ?

Passen de huidige advertenties in kranten en weekbladen in dit kader ? Op welke wijze werden deze campagnes toegewezen ?

Antwoord

De publiciteitscampagne Vlaanderen 2002 is geen specifieke begrotingspost. De huidige advertenties in kranten en weekbladen passen in de begroting "Steun aan de pers". De diverse campagnes verwijzen elk naar Vlaanderen 2002 of het betrokken spoor. Op dezelfde wijze verwijzen de departementen in hun publicaties naar Vlaanderen 2002 zonder dat dit meer uitgaven meebrengt.

Anderzijds zijn er twee specifieke uitgavenposten voor de campagne Vlaanderen 2002, met name BA (basisallocatie) 12.01. 6,4 miljoen (1995-1996-1997) en BA 33.01 18 miljoen (1995-1996-1997).

De kredieten onder deze basisallocaties worden aangewend voor het afsluiten van een aantal overeenkomsten met en het toekennen van subsidies aan verenigingen, maatschappijen, instellingen en dergelijke waarvan de activiteiten of eventueel de opdracht aansluit bij deze actie van de Vlaamse regering. De overeenkomsten of subsidies passen in het project Vlaanderen 2002, dat zijn hoogtepunt kent tijdens de 11-daagse Vlaanderen-Europa 2002 tijdens de maand juli van elk jaar.

Het krediet wordt aangewend voor volgende projecten.

BA 12.01

- VTB-VAB (2,2 miljoen fr.) : de organisatie van zoektochten "Vlaanderen Europees verkennen" ;

- de Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn (3,890 miljoen fr.) voor de organisatie van het kusttramproject ;
- het resterende bedrag (310.000 fr.) wordt verspreid over enkele kleinere projecten die deze actie van de Vlaamse regering promoten.

BA 33.01

- VZW 11-daagse Vlaanderen-Europa 2002 : deze vereniging promoot 11 topevenementen in het kader van Vlaanderen 2002. Ingeschreven bedrag : 5 miljoen frank ;
- Wielerploeg Eddy Merckx (10 miljoen fr.) ;
- het resterende bedrag wordt verspreid over enkele kleinere projecten in het kader van Vlaanderen 2002.

**Vraag nr. 116
van 3 juni 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Samenwerkingsinitiatief BEMT Geel – Steun

In het kader van het Europese doelstelling 2-programma krijgt het Vlaams innovatie- en trainingscentrum voor de Bouw, Elektro en Management met vestiging in Geel – het project BEMT – Europese steun. Tijdens de VKW-nocturne (Vlaams Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden) van 9 februari 1996 maakte de minister-president bekend dat hij dit samenwerkingsinitiatief zou steunen.

Hoeveel bedraagt de steun van de Vlaamse regering aan dit project ?

Op welke begrotingspost wordt het geld daarvoor vrijgemaakt ?

Wanneer stelt de Vlaamse regering dit geld ter beschikking van de VZW BEMT ?

Antwoord

In het Enig Programmeringsdocument (EPD) 1994-1996 voor het doelstelling 2-gebied Turnhout dat de Vlaamse regering op 20 april 1994 goedkeurde en indiende bij de Europese Commissie, werd naar het project van de VZW BEMT uitdrukkelijk verwezen onder prioriteit 1 "industrie", maatregel 1.1 "infrastructuur en bedrijfshuisvesting".

Het managementcomité (waarin de Vlaamse regering vertegenwoordigd is) van het doelstelling 2-gebied heeft het project unaniem goedgekeurd op 24 april 1996.

Het project wordt over de jaren 1996-1997-1998 uitgevoerd en vertoont volgend kostenplaatje :

Investeringskosten	227.403.000
Personeelskosten	88.550.000
Werkingskosten	3.000.000
Overheadkosten	13.733.000
Externe prestaties	15.022.000
Promotie en publiciteit	3.000.000
Totaal	350.708.000

De VZW BEMT zal de niet-investeringskosten met eigen middelen of extern financieren (lidgelden, e.d.) Van de investeringskosten (investeringskosten en externe prestaties) ad 242 miljoen frank zullen de private partners 12 miljoen dragen. Voor de financiering van de overige 230 miljoen frank doet men een beroep op het EFRO (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) en het Vlaams Gewest. De werkingsregels van de Europese Structuurfondsen laten op dit punt een EFRO-steun van 50 % toe.

Aan de Vlaamse regering zal ik eerstdaags voorstellen haar principieel genomen engagement uit te voeren en een aandeel te dragen van 50 % in de investeringskosten (bouwwerken, omgevingswerken, uitrusting van het gebouw, externe prestaties) van het project, zijnde 115.213.000 frank, en dit in 1996 vast te leggen lastens het Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen (FIOV). Wanneer de Vlaamse regering dit voorstel heeft goedgekeurd, zal de toelage op basis van een besluit van de Vlaamse regering worden toegekend. Hiervoor moet het normale budgettaire traject worden doorlopen. Het is niet mogelijk dat ik voor de uitbetaling een exacte termijn waarborg, vermits meerdere externe instanties betrokken zijn bij het uitbetalingsproces.

**Vraag nr. 125
van 13 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK**

Wetenschappelijk taalonderzoek – Nederlands

Graag zou ik vernemen wat de stand van zaken is met betrekking tot de reeds in 1994 opgezette pro-

jecten binnen het onderzoeksprogramma rond taal- en spraaktechnologie voor het Nederlands.

De strekking van deze projecten gaat, behoudens vergissing van mijnentwege, in de richting van vertalingen. Vooral naar Europa toe is dit inderdaad strategisch belangrijk. Omdat internationaal gezien taal zelf meer en meer voorwerp wordt van wetenschappelijk onderzoek, zou de minister-president kunnen overwegen binnen dat kader te opereren, maar met betrekking tot de Nederlandse taal.

De Noord-Amerikaanse linguïst Einar Haugen heeft daarbij een voorlopersrol gespeeld. Hij deed onderzoek naar het zogenaamde demografische taalgebruik en deed sociolinguïstisch onderzoek. Anderen noemen dit onderzoek "taalecologie". Hoe dan ook, wetenschappelijke studies over taal – meer dan een communicatiesysteem – staan wereldwijd in de belangstelling.

1. Kan de minister-president bevestigen dat deze thematiek is vervat in de projecten die reeds eerder werden opgestart ? Zo neen, heeft hij reeds initiatieven genomen om wetenschappelijk onderzoek van de Nederlandse taal, zoals boven geschetst, op te zetten ?
2. Wordt er terzake aan samenwerking met de Nederlandse Taalunie gedaan, of gedacht ? Op welke wijze ?

Antwoord

1. Het opstarten van een onderzoeksprogramma rond taal- en spraaktechnologie voor het Nederlands beoogde bij te dragen tot :
 - het verbeteren en versterken van de positie van het Nederlands in de (ver)taaltechnologische onderzoeksprogramma's van de Europese Commissie ;
 - het mobiliseren en samenbrengen van wetenschappelijk potentieel en inspanningen van Vlaanderen en Nederland op het gebied van wetenschappelijk onderzoek inzake spraakverwarring en (ver)taaltechnologie ;
 - het garanderen van de eigenheid van het Nederlands in de culturele diversiteit van Europa ;
 - het leveren van een zinvolle bijdrage tot de internationale onderzoeksinspanningen en

tot de algemene strategie die de Commissie probeert uit te tekenen.

Het onderzoeksprogramma rond taal- en spraaktechnologie voor het Nederlands richt zich in hoofdzaak op de spraaktechnologie waarbij, naast het versterken van de kennis in het domein van de spraakherkenning en spraaksynthese, belangrijke aandacht is gegeven aan het uitbouwen van een goede logistieke ondersteuning voor spraak- en taaltechnologisch onderzoek.

Binnen het domein van de spraakherkenning en spraaksynthese dragen drie projecten bij tot :

- het optimaliseren van bestaande methoden en algoritmen inzake dynamische en reële-tijd-signaalverwerking ;
- verfijning van akoestisch-fonetische modellen, gericht op het herkennen van fonemen in contextueel verband ;
- het verbeteren van taalmodellen en het optimaliseren van dialoogmodellen gericht op het opvangen van uitspraakvarianten en de herkenninggerichte opstelling van uitspraakmodellen ;
- het optimaliseren van integratie en zoekstrategieën inzake spraakherkenning, met inbegrip van ruisonderdrukking en robuustheid.

Drie projecten onderbouwen de logistieke ondersteuning van het spraakonderzoek door :

- het opbouwen van een fonetisch woordenboek voor de Vlaamse variant in het Nederlands ;
 - het uitbouwen van een gegevensbank van gesproken taal, geschikt voor modellen voor continue spraakherkenning ;
 - het verder uitbouwen van een gegevensbank van geschreven taal, geschikt voor het opstellen van modellen, nuttig voor continue spraaksynthese.
2. De thematiek van de "taalecologie" als dusdanig is in deze projecten niet opgenomen, alhoewel de projecten binnen het kader van de logistieke ondersteuning zeker bijdragen tot het sociolinguïstisch onderzoek. Bij het uitbouwen van een fonetisch woordenboek en de gege-

vensbanken betreft men uiteraard verschillende lagen van de bevolking en worden naast verschillen in leeftijd en sekse, ook invloeden van "taal"-mengculturen in rekening gebracht.

De specialist inzake "taalecologie" is prof. dr. Peter Nelde, hoogleraar Duitse Taalkunde aan de Katholieke Universiteit Brussel. Hij is een wereldautoriteit inzake "contactlinguïstiek" (ook "taalecologie" genoemd) en geeft hierrond een tijdschrift uit genaamd "Contact and Conflict – Journal for Contactlinguistica".

3. Inzake de samenwerking met de Nederlandse Taalunie kunnen nog volgende activiteiten worden aangehaald.

Vlaanderen financiert samen met Nederland het uitwerken van een programma voor het aanmaken van vertaalwoordenboeken van en naar het Nederlands. Hoewel dit strikt gezien geen taaltechnologie betreft, bevat het project toch een belangrijke technologische component, namelijk het hergebruiken van bestaande tekstcorpora. Hierbij worden reeds bestaande bestanden gebruikt bij het aanmaken van nieuwe vertaalwoordenboeken (bv. bestandstype Nederlands-Spaans/Spaans-Portugees geeft Nederlands-Portugees).

De Commissie voor Lexicografische Vertaalvoorzieningen (CLVV) staat onder het voorzitterschap van de Vlaming prof. Willy Martin, hoogleraar Lexicologie aan de Vrije Universiteit Amsterdam. De CLVV beschikt over een budget van 85 miljoen gulden (waarvan 1/3 door Vlaanderen gefinancierd). Uiteraard zijn verschillende Vlaamse onderzoeksploegen werkzaam in deze vertaalprojecten (o.a. Nederlands/Arabisch).

Het Instituut voor Nederlandse Lexicologie (Leiden) wordt eveneens mee door Vlaanderen gefinancierd. Behalve het bekende Woordenboek van de Nederlandse Taal (WNT) wordt door het instituut ook een corpus hedendaags Nederlands aangelegd dat elektronisch wordt ontsloten. Hierdoor komt men tegemoet aan de actualiteit, waarbij ook voor de wetenschappelijke beschrijving van het hedendaags Nederlands gebruik wordt gemaakt van elektronische hulpmiddelen.

Vraag nr. 139
van 3 juli 1996
van de heer MICHEL VANDENBUSSCHE

Vlaams Huis Rijsel – Stand van zaken

De bedoeling om een Vlaams Huis in Rijsel op te richten werd reeds herhaalde malen geopperd. In het Actieplan 1996 Buitenlands Beleid van de minister-president wordt deze optie opnieuw geformuleerd. Dit centrum zou volgens de minister-president moeten uitgroeien tot een Vlaams "ankerpunt" in Frans-Vlaanderen, dat de bekendheid van Vlaanderen bevordert en de grensoverschrijdende samenwerking stimuleert.

Kan de minister-president schetsen wat de groei(pijn)geschiedenis van dit project is ?

Welke garanties zijn er dat nu wel een concreet resultaat zal worden bereikt ?

Wie zal deel uitmaken van de strategische werkgroep onder leiding van de minister-president, met vertegenwoordigers van de publieke en de private sector ?

Wat is de timing en wanneer kunnen we iets vernemen over de inhoudelijke invulling van het project ?

Wat zijn de financiële consequenties ?

Antwoord

In het Actieplan 1995-1999 Buitenlands Beleid heb ik inderdaad de optie geformuleerd om een Vlaams Huis in Rijsel op te richten.

Een Vlaams Huis in Rijsel is van groot belang voor de grensoverschrijdende samenwerking tussen het noorden van Frankrijk, Nord-Pas de Calais, en Vlaanderen. Het is mijn bedoeling om een Vlaams Huis uit te bouwen met als belangrijke taak coördinatiecentrum te zijn voor de vele initiatieven die op dit ogenblik vanuit Vlaanderen worden genomen naar Noord-Frankrijk toe. Op de eerste plaats onderstreep ik de vele privé-initiatieven die worden genomen. Zij tonen aan dat velen elkaar grensoverschrijdend vinden.

Anderzijds stel ik vast dat er een groot tekort aan informatie is in Noord-Frankrijk over de kansen en mogelijkheden die Vlaanderen voor de regio kan bieden. Aan dit tekort aan informatie tegemoet-

komen, moet eveneens een opdracht van het Vlaams Huis worden

Ik zal voor de oprichting van het Vlaams Huis een initiatief nemen om tot een samenspraak tussen vertegenwoordigers van de private sector en vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid te komen. Het is duidelijk dat de eerste gesprekspartners uit de private sector de vertegenwoordigers zijn van de organisaties, instellingen en verenigingen die nu reeds werkzaam zijn in de regio. Ik hecht veel belang aan hun inbreng, hun ervaring en hun richtlijnen. Het zijn wezenlijke bijdragen voor het ontwikkelen van dit project.

De vorm van het project en de bereidheid van alle partners om eraan mee te werken, zijn uiteraard bepalend voor de budgettaire weerslag. Ik ga ervan uit dat de Vlaamse overheid slechts een van de vele partners in het project zal zijn en dus zeker niet instaat voor de integrale financiering ervan.

**Vraag nr. 145
van 4 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse handelsattachés – Belgische, Waalse en Brusselse dossiers

Door een protocol dat werd afgesloten na de gedeeltelijke regionalisering van de materie Buitenlandse Handel, zijn de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VEV's) in het buitenland gehouden ook dossiers en aanvragen te behandelen die uitgaan van de Agence Wallonne à l'Exportation (AWEX) en de Brusselse Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Hoeveel dossiers hebben de VEV's in 1995 behandeld op vraag van de beide instellingen ?

Hoe vaak werden de VEV's ingeschakeld in de voorbereiding en de begeleiding van acties en initiatieven uitgaande van zowel de AWEX, de Brusselse Dienst en de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel ?

Wat is de verhouding ten aanzien van het totale werkvolume van de Vlaamse economische vertegenwoordigers ?

Antwoord

Uit de opvraging bij de belangrijkste standplaatsen van dienst Export Vlaanderen, blijkt dat het aantal

dossiers behandeld door Vlaamse Economische vertegenwoordigers en de frequentie van hun inschakeling bij de voorbereiding en de begeleiding van acties en initiatieven uitgaande van AWEX en de Brusselse Dienst voor de Buitenlandse Handel, sterk variëren van standplaats tot standplaats. Vanzelfsprekend is dit aantal en de geïnvesteerde tijd voor acties gemiddeld beschouwd significant hoger op de standplaatsen waar de andere gewesten over geen vertegenwoordiger beschikken.

De geleverde steun betreft voornamelijk assistentie bij bedrijfsbezoeken, vakbeurzen, seminaries, contacten met officiële instanties, bezoeken van Belgische zakenlui, prospectiereizen en dergelijke.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger gedetailleerde cijfers van de belangrijkste standplaatsen van de dienst Export Vlaanderen. Uit de beschikbare cijfers is de verhouding tot het totale werkvolume echter niet af te lezen.

Wat de BDBH betreft, kan over het algemeen worden gesteld dat de Vlaamse economische vertegenwoordigers vooral tijd besteden aan de voeding van gegevens- en exporteursbestanden (invoerrelementeringen, wetteksten, handelsvoorstellen, tenders, adressen, productomschrijvingen, ...) en eventueel aan acties door deze dienst georganiseerd. Een belangrijke BDBH-zending vergt soms één à twee maanden werk van de vertegenwoordiger. Het organiseren van contactdagen voor deze instelling neemt gemiddeld twee à drie weken in beslag.

Uiteraard is in het samenwerkingsakkoord opgenomen dat Export Vlaanderen ook een beroep kan doen op vertegenwoordigers van de andere gewesten als zij niet over een eigen vertegenwoordiger beschikken.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

**Vraag nr. 149
van 10 juli 1996
van de heer FRANK CREYELMAN**

Waalse marktbeschermende maatregelen – Reactie

In Wallonië worden alle openbare werken beperkt aanbesteed, zodat Vlaamse aannemers niet kunnen meedingen voor die opdrachten. De Waalse rege-

ring doet er ook alles aan om de markt af te sluiten.

De Waalse regering, patroons en vakbonden tekenden op 11 december 1995 een verklaring over de heropleving van de economie en de bevordering van de werkgelegenheid.

In dat kader achten zij het wenselijk om voor de grote werken, zoals huisvesting en stadsvernieuwing, materialen te gebruiken die door Waalse bedrijven worden gemaakt en werkzoekenden uit de risicogroepen in te schakelen.

Wat heeft de minister-president ondernomen om deze nauwelijks verholten vorm van Waals protectionisme een halt toe te roepen ?

Antwoord

Ik beschik niet over informatie die formeel de bewering van de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigt dat alle openbare werken in Wallonië beperkt worden aanbesteed. Nochtans worden mij geregeld gevallen gesignaleerd die aanwijzen dat de Waalse regering en openbare instellingen op dit vlak een eigen zienswijze ontwikkelen, met de bedoeling Vlaamse bedrijven te weren.

Bekeken vanuit een juridische invalshoek kan men stellen dat alleen ondernemingen die zich benadeeld weten een rechtstreeks belang hebben om tegen eventuele onregelmatige aanbestedingen en toewijzingen op te treden. De Vlaamse regering kan als overheid geen direct belang laten gelden in die dossiers en beschikt bijgevolg niet over een juridische grond om hierin op te treden.

Bekeken vanuit een politieke invalshoek ondergraven dergelijke praktijken de "economische en monetaire unie" die de wettelijke sluitsteen is van het federale samenleven.

De bijzondere wet op de hervorming van de instellingen stelt :

"In economische aangelegenheden oefenen de Gewesten hun bevoegdheden uit met inachtneming van de beginselen van het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitalen en van de vrijheid van handel en nijverheid, alsook met inachtneming van het algemeen normatief kader van de economische en de monetaire eenheid, zoals vastgesteld door of krachtens de wet, en door of krachtens de internationale verdragen."

De wet kent aan de federale regering exclusieve bevoegdheden toe die haar moeten toelaten de economische en monetaire unie (afgekort EMU) te handhaven.

Vermits de EMU de sluitsteen is van het federale België, moet de federale regering krachtig optreden wanneer de beginselen van de EMU niet worden geëerbiedigd. De federale regering ontvlucht in dit domein echter totaal haar verantwoordelijkheid, vermits ze in de concreet bekende gevallen geen houding heeft aangenomen.

Vraag nr. 152

van 31 juli 1996

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Dotatie Harvard University – Modaliteiten

De Vlaamse regering heeft vorig jaar een financiële dotatie toegekend aan de Universiteit van Harvard in de Verenigde Staten. Het ging vermoedelijk om een dotatie die stond ingeschreven op de post Externe Betrekkingen van de Vlaamse regering.

Bestaat er een verband met het toelaten van een aantal Vlaamse studenten ?

Antwoord

De Vlaamse regering besliste op 15 september 1993 om haar principiële goedkeuring te hechten aan een overeenkomst tussen Vlaanderen en de prestigieuze Harvard University (USA) in verband met "the Erasmus Lectureship on the History and Civilisation of the Netherlands and Flanders" (VR/93/08/09/DOC.0632).

Op 15 april 1994 werd aan de Harvard Universiteit in Boston de "Erasmusleerstoel voor de Vlaamse geschiedenis en cultuur" opgericht. Dit gebeurde in de vorm van een renteloze lening van de Vlaamse regering aan de Universiteit van Harvard. De interesten van de lening zouden worden gebruikt om een gastprofessor te betalen.

Om de drie of vier semesters zal een gastprofessor uit Vlaanderen worden uitgenodigd om tijdens een semester een cursus te doceren. Bedoeling is dus dat deze Vlaamse cursus om de twee jaar zal worden gegeven en dat hij zal handelen over geschiedenis en cultuur, alsook over economie en politiek in Vlaanderen.

De selectie van de Vlaamse lectoren voor de Erasmusleerstoel wordt gedaan door het Erasmus Nominating Committee van de Universiteit van Harvard. De voorkeur wordt gegeven aan professoren die hun kandidatuur indienen via een collega-professor aan een van de departementen van de "Faculty of Arts and Sciences" aan de Harvard University.

De eerste versie zal van start gaan in het voorjaar van 1997.

In deze overeenkomst is er geen sprake van enig verband tussen de Erasmusleerstoel en het toelaten van een aantal Vlaamse studenten.

Ik vestig er de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat er geen cultureel akkoord tussen België/Vlaanderen en de USA bestaat. Derhalve worden ook geen (officiële) studiebeurzen uitgewisseld tussen beide partijen.

Vraag nr. 154
van 6 augustus 1996
van mevrouw NELLY MAES

Subsidies Europees Sociaal Fonds – Aandeel Vlaanderen

In het kader van haar sociaal beleid selecteerde de Europese Commissie 58 projecten die voor ESF-steun (Europees Sociaal Fonds) in aanmerking komen. De projecten moeten nieuwe invalshoeken en oplossingen voor socio-economische problemen detecteren en definiëren. Belgische projecten worden voor 1.065.263 ECU ondersteund.

Hoeveel van dit bedrag zal naar Vlaamse projecten gaan ?

Vanwaar het verschil met Denemarken met een vergelijkbaar bevolkingsaantal ?

Antwoord

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde selectie van projecten moet worden geplaatst binnen de afhandeling van de door de Europese Commissie voor 1995 gelanceerde oproep tot de kandidaten, in het kader van artikel 6 van de verordening (EEG) nr. 2084/93 van de Raad van 20 juli 1993 houdende wijziging van ver-

ordening (EEG) nr. 4255/88 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds, "Technische bijstand, proef- en demonstratieprojecten".

Het geciteerde bedrag van 1.065.263 ECU voor Belgische projecten is bestemd voor projecten ingediend door respectievelijk de federale overheid, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het Vlaams project – het betreft de piloot-implementation en wetenschappelijke ondersteuning van de trajectbegeleiding en de ermee verband houdende consortia in het kader van doelstelling 3 – werd na overleg met de Europese Commissie met de goedkeuring van het Comité van Toezicht als een afzonderlijk project ingediend onder artikel 6 – technische bijstand. Alle Belgische projecten zijn demonstratieprojecten die onder artikel 6 vallen. De Europese Commissie had aangegeven onder artikel 6 – technische bijstand het Vlaams project te zullen aanvaarden.

De totale kostprijs van het Vlaams project bedraagt 560.000 ECU, waarvoor de Europese Commissie 280.000 ECU bijstand heeft toegezegd. De Europese Commissie engageerde zich op 50 % medefinanciering, daar het een project voor technische bijstand betreft. Normaal geldt de medefinanciering van 45 %. Het Vlaams project werd ingediend met de zekerheid van Vlaamse cofinanciering. Het is trouwens zo dat wanneer te veel middelen worden aangevraagd bij de Europese Commissie en in de cofinanciering niet kan worden voorzien, dit teveel moet worden teruggestort.

De cofinanciering voor het Vlaams project werd op de begroting van de minister van Tewerkstelling ingeschreven.

In totaal is er dus voor België 1.345.000 ECU uitgetrokken in het kader van het aangehaalde artikel 6.

Wat het verschil met Denemarken betreft, kan geen verklaring worden gegeven, aangezien Vlaanderen geen inzage heeft in inhoud, duurtijd en financiering van de betrokken projecten.

Vraag nr. 156
van 9 augustus 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviezen Vlaamse aan federale regering – Overzicht

Bij heel wat federale regelgevingen zijn de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest (on)rechtstreeks betrokken. Soms is een advies van de Vlaamse regering uitdrukkelijk vereist, soms niet.

1. Welke verplichte adviezen gaf de Vlaamse regering aan de federale regering sinds 21 juni 1995 ?
2. Welke adviezen gaf de Vlaamse regering spontaan aan de federale regering ?
3. Met welke adviezen hield de federale regering effectief en volledig rekening bij haar verdere besluitvorming ?
4. Welke concrete adviezen werden totaal niet gevolgd door de federale overheid ?
5. Werd er door de federale regering aan de Vlaamse regering een reden opgegeven telkens adviezen van laatstgenoemde niet of niet volledig werden gevolgd ?

Antwoord

De betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest bij de federale regelgeving is beperkt tot die aangelegenheden waarvoor de institutionele wetten samenwerkingsmechanismen voorschrijven.

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen (hierna BWHI genoemd) en de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (hierna BW 16/1/89 genoemd) voorzien in een aantal samenwerkingsmechanismen bij de totstandkoming van de regelgeving, met name : de informatieplicht, het voorafgaand advies, de betrokkenheid of het overleg, het akkoord, het eensluidend advies, de goedkeuring en het voorstel van beslissing.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van alle adviezen, akkoorden en

standpuntbepalingen (met het oog op overleg) van de Vlaamse regering met betrekking tot ontwerpen van federale regels, gegeven in de periode van 21 juni 1995 tot heden.

Telkens is de rechtsgrond voor die samenwerking aangegeven, de bepaling die de procedure voorschrijft dus (vraag 1). Alle adviezen en akkoorden werden gegeven op vraag van de federale regering, hetzij schriftelijk, hetzij via de interministeriële conferentie. Deze procedures zijn vastgelegd in het protocol van 31 maart 1992, (Belgisch Staatsblad 23 juni 1992) (vraag 2).

In hoever rekening wordt gehouden met de standpunten van de Vlaamse regering is slechts na te gaan als de federale overheid haar besluitvormingsprocedure heeft beëindigd, met andere woorden als het besluit of de wet is goedgekeurd. In de gevallen waarin de Vlaamse regering geen instemming heeft verleend, wordt de besluitvorming door de federale overheid consequent opgevolgd. Ik verwijs hier bijvoorbeeld naar het standpunt van de Vlaamse regering van 9 juli 1996 over het tienjarig-investeringsplan van de NMBS, waar de Vlaamse regering reageerde op de genomen beslissing die onvoldoende tegemoetkwam aan het verleende advies.

Voor een volledig overzicht van deze opvolging wordt een rondvraag gedaan ; de resultaten hiervan zullen aanvullend worden overgemaakt (vragen 3 en 4).

Kenmerk van het voorafgaand advies is dat de beslissende overheid juridisch niet gebonden is door het advies. Zij beslist volkomen vrij of ze al dan niet rekening houdt met de verstrekte gegevens en ze hoeft dan ook niet te antwoorden aan de adviesverlenende overheid waarom ze de adviezen niet of niet volledig volgt. Wanneer daarentegen het akkoord of het eensluidend advies van de Vlaamse regering vereist is, kan de federale regering geen besluit nemen zonder positieve reactie van de Vlaamse regering.

Wanneer betrokkenheid of overleg is voorgeschreven, wordt niet aan de beslissingsmacht getornd : de beslissende overheid behoudt haar volledige vrijheid van handelen en kan zelfs de resultaten van het overleg naast zich neerleggen, maar het betrokken orgaan moet tenminste een uiteenzetting krijgen van de redenen waarom niet op zijn voorstellen wordt ingegaan (vraag 5).

Overzicht

Voorontwerp van KB (koninklijk besluit) tot afsluiting van de ontbinding van het economisch en sociaal instituut voor de middenstand

beslissing : 7 februari 1996

voorwaardelijk positief advies

rechtsgrond : advies voorgeschreven bij de wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd bij KB van 13 maart 1991

Ontwerp van KB tot berekening en verdeling, voor het jaar 1995, van het bijzonder krediet ten voordele van de gemeenten op het grondgebied waarvan zich eigendommen bevinden vrijgesteld van onroerende voorheffing en tot toekenning van een voorschot op de verschuldigde aandelen

beslissing : 15 november 1995

instemming

rechtsgrond : overleg voorgeschreven bij art. 63 BW 16/1/89

Voorontwerp van KB tot vaststelling van het effectief van het Secretariaat van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek

beslissing : 25 juli 1996

akkoord

rechtsgrond : akkoord voorgeschreven bij artikel 92ter BWHI

Voorontwerp van KB tot vaststelling van de voorwaarden voor de detachering van het personeel van de openbare diensten bij het Secretariaat van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek

beslissing : 25 juli 1996

akkoord

rechtsgrond : akkoord voorgeschreven bij artikel 92ter BWHI

Voorontwerp van KB bepalende het presentiegeld en de reiskosten van leden van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek

beslissing : 25 juli 1996

akkoord

rechtsgrond : akkoord voorgeschreven bij artikel 92ter BWHI

Voorontwerp van KB tot organisatie van het interfederaal korps van de Inspectie van Financiën

beslissing : 25 oktober 1995

akkoord

rechtsgrond : akkoord voorgeschreven bij artikel 51, 3° lid, BW 16/1/89

Voorontwerp van KB betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, ten gunste van de personeelsleden van diverse openbare instellingen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaams Gewest

beslissing : 16 april 1996

gunstig advies mits aanpassingen

rechtsgrond : onderhandeling voorgeschreven bij artikel 3, § 1, wet 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel

Voorontwerp van KB tot overdracht van een personeelslid van het ministerie van Middenstand en Landbouw naar de Vlaamse Gemeenschap

beslissing : 19 maart 1996

gunstig advies mits aanpassingen van de tekst

rechtsgrond : advies voorgeschreven bij de wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd bij KB 13 maart 1991

Wetsvoorstel houdende regeling van de vrijwillige gemeenschapsdienst van jongeren

beslissing : 7 februari 1996

niet-instemming

rechtsgrond : overleg voorgeschreven bij art. 6, § 3bis, 1°, BWHI

Ontwerp van KB tot vaststelling van de lijst van de grote waterbouwkundige werken die, in uitvoering van artikel 57 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten, werden overgedragen aan de gewesten

beslissing : 23 mei 1996

bevestiging van het gunstig advies dd. 8 maart 1989

rechtsgrond : eensluidend advies voorgeschreven bij artikel 57, § 4, BW 16/1/89

Voorontwerp van MB (ministerieel besluit) tot wijziging van het MB van 29 juli 1991 waarbij de personen worden aangewezen die de speciale parkeerkaart voor gehandicapten kunnen verkrijgen alsook de ministeries die bevoegd zijn om deze kaart uit te reiken, en waarbij het model ervan alsmede de modaliteiten van afgifte, intrekking en gebruik worden bepaald

beslissing : 7 februari 1996

instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elke voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

beslissing : 24 juli 1996

instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van KB ter uitvoering van de richtlijn 95/50/EG van de raad van 6 oktober 1995 betreffende uniforme procedures voor de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg

beslissing : 24 juli 1996

instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van KB tot wijziging van het KB van 16/9/1991 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen

beslissing : 4 juli 1996

instemming op voorwaarde dat de uitzonderingsmodaliteiten ervan zullen besproken en geregeld worden op de Interministeriële Conferentie voor Vervoer en Infrastructuur

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van MB houdende vaststelling van de voorwaarden waaraan houders van militaire brevetten van boordwerktuigkundige dienen te voldoen voor het verkrijgen van burgerlijke vergunningen en bevoegdverklaringen van boordwerktuigkundige

beslissing : 26 juni 1996

instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van MB tot wijziging van het MB van 22 juli 1991 houdende vaststelling van de voorwaarden waaraan houders van militaire brevetten van bestuurder van helikopters dienen te voldoen voor het verkrijgen van burgerlijke vergunningen en bevoegdverklaringen van bestuurder van helikopters

beslissing : 26 juni 1996

instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van MB tot wijziging van het MB van 22 mei 1991 houdende vaststelling van de voorwaarden waaraan houders van militaire brevetten van piloot dienen te voldoen voor het verkrijgen van burgerlijke vergunningen en bevoegdverklaringen van bestuurder van vliegtuigen

beslissing : 26 juni 1996

instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van MB tot wijziging van het MB van 21 juni 1979 houdende regeling van de burgerlijke vergunning van bestuurder van helikopters

beslissing : 26 juni 1996
instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van MB tot wijziging van het MB van 15 oktober 1991 houdende vaststelling van de voorwaarden waaraan houders van militaire brevetten van piloot dienen te voldoen voor het verkrijgen van de burgerlijke vergunning van lijnbestuurder van vliegtuigen

beslissing : 26 juni 1996
instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van KB tot wijziging van het KB van 26 februari 1981 houdende uitvoering van de richtlijnen van de Europese Gemeenschap betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan, landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen, hun bestanddelen alsook hun veiligheidsonderdelen

beslissing : 26 juni 1996
instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Wetsontwerp houdende wijziging van artikel 3bis van de wet van 3 november 1967 betreffende het loodsen van zeevaartuigen, zoals gewijzigd bij de wet van 30 augustus 1988

beslissing : 9 mei 1996
instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 10 maart 1995 dat het wegennet aanduidt waarop het Eurovig-net van toepassing is

beslissing : 17 januari 1996
ongunstig advies

rechtsgrond : overleg voorgeschreven bij artikel 6, § 3bis, BWHI

Ontwerp van KB houdende vaststelling van de vergoeding verschuldigd voor de afgifte van een erkenning van een door een lidstaat van de Europese Gemeenschap uitgereikte vergunning

beslissing : 10 januari 1996
instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (voorrangsregeling op rotondes)

beslissing : 10 januari 1996
instemming mits aanpassing

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot het verlenen van uitwerking aan de wijzigingen gebracht in het reglement en de bijlagen gevoegd bij het verdrag van 1972 inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee

beslissing : 13 december 1995
instemming mits aanpassing

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968 (bewijskracht van autonoom werkende toestellen, al of niet bemand, zoals radar, camera's, weegbruggen, ...)

beslissing : 29 november 1995
instemming
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van MB tot wijziging van het MB van 25 maart 1986 tot vaststelling van de voorwaarden inzake kwaliteit waaraan de voertuigen gebruikt voor ongeregeld bezoldigd vervoer van personen moeten voldoen

beslissing : 29 november 1995
instemming
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 10 oktober 1974 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de bromfietsen, de motorfietsen en hun aanhangwagens moeten voldoen

beslissing : 29 november 1995
instemming
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 23 september 1992 houdende scheepvaartreglement voor het Kanaal van Gent naar Terneuzen

beslissing : 4 oktober 1995
instemming
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 23 september 1992 houdende politiereglement van de Benedenschede

beslissing : 4 oktober 1995
instemming
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 4 augustus 1981 houdende politie- en scheepvaartreglement voor de Belgische territoriale zee, de havens en de stranden van de Belgische kust

beslissing : 4 oktober 1995
instemming
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB betreffende de brevetten, certificaten, getuigschriften en dienstbewijzen die vereist zijn voor de zeevisserijvaart

beslissing : 6 september 1995
instemming mits aanpassing
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 20 juli 1973 houdende zeevaartinspectiereglement

beslissing : 6 september 1995
instemming mits aanpassing
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB tot wijziging van het KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer (verplicht gebruik van veiligheidsgordels)

beslissing : 6 september 1995
instemming
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van wet betreffende productnormen ter bescherming van het leefmilieu en de volksgezondheid en ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen

beslissing : 26 juni 1995
rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van KB betreffende de beperking van geluidsemissies van hydraulische graafmachines, kabelgraafmachines, dozers, laders en graaflaadmachines

beslissing : 19 maart 1996

instemming mits aanpassing

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van KB betreffende de samenstelling, de organisatie en de werkwijze van een comité voor het toekennen van het Europese milieukeurmerk

beslissing : 19 maart 1996

instemming mits aanpassing

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van KB inzake batterijen en accu's die gevaarlijke stoffen bevatten

beslissing : 19 maart 1996

instemming mits aanpassing

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerp van KB betreffende gemeenschappelijke bepalingen voor bouwmetaal en bouwmachines

beslissing : 7 februari 1996

instemming mits aanpassing

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Ontwerpen van KB's betreffende het toelaatbare geluidsvermogensniveau van motorcompressoren, torenkranen, aggregaten voor laswerk, energie-aggregaten, met de hand bediende betonbrekers en trilhamers voor sloopwerk, gazonmaaimachines

beslissing : 7 februari 1996

instemming mits aanpassing

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Voorontwerp van KB betreffende de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid

beslissing : 26 juni 1996

niet akkoord

rechtsgrond : akkoord voorgeschreven bij artikel 92ter BWHI

Voorontwerp van KB

– tot vervanging van het KB van 21 februari 1992 tot vervanging van het KB van 22 september 1986 betreffende de benamingen, de kenmerken en het loodgehalte van benzine voor motorvoertuigen

– tot vervanging van het KB van 19 oktober 1988 betreffende de benamingen, de kenmerken en het zwavelgehalte van gasolie-diesel voor wegvoertuigen

– betreffende de benaming, de kenmerken en het zwavelgehalte van LPG voor wegvoertuigen

– betreffende de benaming, de kenmerken en het zwavelgehalte van lampolie

beslissing : 19 maart 1996

instemming

rechtsgrond : betrokkenheid voorgeschreven bij artikel 6, § 4, BWHI

Vraag nr. 157

van 9 augustus 1996

van mevrouw MARIJKE DILLEN

Vlaamse Wetenschapsweek – Organisatie

In oktober wordt in Vlaanderen de tweede Vlaamse Wetenschapsweek georganiseerd, met als doelstelling het grote publiek in het algemeen en de

jongeren in het bijzonder beter te laten kennismaken met het wetenschapsbedrijf en zijn beoefenaars.

1. De bijzondere doelgroep zijn de jongeren uit de laatste twee jaren van het secundair en het hoger onderwijs. Ik neem aan dat deze Week zal worden georganiseerd in samenspraak met het ministerie van Onderwijs. Zullen alle scholen worden betrokken bij dit initiatief ? Of gebeurt

er een selectie ? Zo ja, op basis van welke criteria ?

2. Geniet het initiatief ondersteuning vanuit de Vlaamse bedrijfswereld ? Is er sponsoring ?
3. Dit initiatief zal zich tevens richten tot het brede publiek. Hoe zal dit gebeuren ? Op welke wijze zal dit gebeuren kenbaar worden gemaakt ?
4. Het programma "Wetenschap in de kijker" zal de hoofdbrok vormen. Op welke domeinen van de wetenschap zal dit jaar de klemtoon worden gelegd ?
5. Wat is de totale kostprijs van dit initiatief ? Op welke wijze zal dit worden gefinancierd ?

Antwoord

De Vlaamse regering wil met haar beleid inzake wetenschapsinformatie meer interesse en betrokkenheid realiseren tegenover wetenschap en technologie. Dit beleid richt zich tot drie belangrijke doelgroepen : jongeren, groot publiek en wetenschappers.

De tweede Vlaamse Wetenschapsweek, die van 20 tot 26 oktober 1996 wordt georganiseerd, richt zich tot de drie bovengenoemde doelgroepen. Het project "Wetenschap in de kijker" vormt een belangrijk onderdeel van de Vlaamse Wetenschapsweek. "Wetenschap in de kijker" geeft aan jongeren uit de twee laatste jaren van het secundair onderwijs de kans om gedurende één dag het onderzoek in universiteit, hogeschool of onderzoeksinstelling ter plaatse mee te maken. "Wetenschap in de kijker" staat open voor alle leerlingen uit de twee laatste jaren van alle scholen van het secundair onderwijs. Het programma ervan is multidisciplinair opgevat ; alle disciplines waarvoor een aanbod kan worden gevonden, werden dan ook opgenomen.

Andere initiatieven binnen de Vlaamse Wetenschapsweek richten zich naar alle doelgroepen van de wetenschapsinformatie. De tentoonstelling "De leeuw ontmoet de draak, 7000 jaar wetenschap en technologie in China en Vlaanderen" en het Wetenschapsfeest dat plaatsvindt op 20 oktober, richten zich zowel tot de jongeren als tot wetenschappers en het grote publiek.

Al deze initiatieven werden reeds aangekondigd in de Wetenschapkrant die in de maand mei 1996

werd voorgesteld en nog steeds te verkrijgen is bij de administratie voor Wetenschap en Innovatie. Al deze initiatieven worden bovendien doelgroepsgevoel gecommuniceerd via mailing, advertenties en affiches, zodat de diverse doelgroepen op de hoogte worden gebracht van de activiteiten. Bovendien zal op de vooravond van de Vlaamse Wetenschapsweek, op zaterdag 19 oktober, hiervoor een regeringsmededeling worden uitgezonden.

De inhoudelijke uitwerking van de Vlaamse Wetenschapsweek gebeurt door de administratie voor Wetenschap en Innovatie. De Stichting FTI (Flanders Technology International) verzorgt de organisatorische en logistieke ondersteuning. In iedere fase van de voorbereiding van de Vlaamse Wetenschapsweek is er nauw overleg geweest met het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De totale kostprijs van de Vlaamse Wetenschapsweek bedraagt 14 miljoen frank, een bedrag dat wordt aangerekend op de begroting van Wetenschap en Technologie. Daarnaast is er een actieve ondersteuning vanuit het Vlaamse ondernemingsleven door sponsoring en door deelname met projecten aan het Wetenschapsfeest.

Vraag nr. 162 van 26 augustus 1996 van de heer WILLY KUIJPERS

Europese instellingen in Brussel – Nederlands

Verschillende burgers wijzen mij bij herhaling op het feit dat, wanneer zij in contact komen met een der diensten van de Europese Unie, dit niet in het Nederlands kan geschieden.

Nu weet ik wel hoe deze vork aan de steel zit, vermits ambtenaren – naast hun moedertaalkennis en een bijkomende taal – niet verplicht kunnen worden zich in het Nederlands uit te drukken.

Zich in Brussel in het Nederlands kunnen uitdrukken, lijkt mij anderzijds een vorm van beleefdheid en normale administratieve integratie te zijn.

Heeft de Vlaamse regering reeds stappen ondernomen om contacten te leggen in die zin ?

Antwoord

Dat burgers zich in hun eigen, officiële taal moeten kunnen wenden tot de instellingen en organen van

de Europese Unie is een principe dat algemeen wordt aanvaard binnen die instellingen en organen. In de praktijk blijkt aan de toepassing van dit principe echter heel wat te schorten.

De taal van de zesde grootste bevolkingsgroep in de Europese Unie kampt met het probleem om evenwaardig behandeld te worden met de andere talen, die door grotere bevolkingsgroepen worden gesproken. Zo kost het vaak veel tijd om een antwoord te verkrijgen op vragen die aan de instellingen en organen worden gesteld in het Nederlands.

Ik ken dit probleem en ontvang er geregeld klachten over.

Nederlands staat op de zesde plaats in de rangschikking van de officiële talen uit oogpunt van de omvang van de bevolkingsgroep die de taal spreekt. Het Verdrag van Maastricht garandeert de gelijkwaardigheid van alle officiële talen in de Europese Unie. Dit betekent dat het Nederlands eenzelfde behandeling moet krijgen als alle andere talen.

Ik baseer mij dan ook op dit gelijkheidsbeginsel om, wanneer er klachten van burgers komen over de behandeling van het Nederlands in instellingen en organen van de Europese Unie, daarover te protesteren bij de bevoegde instellingen en de respectieve commissarissen.

Tegelijk blijf ik ijveren voor het behoud van de gelijke behandeling van alle talen in de instellingen en organen van de Europese Unie. De Vlaamse regering heeft voor het behoud van de regeling gepleit in haar standpunt voor de Intergouvernementele Conferentie. Zij bepleit ook het recht van alle burgers om zich in een officiële taal te richten tot de instellingen en organen van de Europese Unie. Gevraagd wordt dat elke vraag binnen een aanvaardbare termijn wordt beantwoord.

Het principe van de gelijkwaardigheid van alle officiële talen in de werking van de instellingen en organen van de Europese Unie lijkt te worden aanvaard door alle lidstaten. Uitdrukking daarvan is het akkoord tussen de lidstaten over het behoud van de unanimiteitsregel bij stemmingen inzake taalaangelegenheden.

**Vraag nr. 165
van 18 september 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Unesco-conventie cultureel erfgoed – Ratificatie

Een jaar geleden antwoordde de minister-president op een schriftelijke vraag dat de ratificatie van de Unesco-conventie (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld door ons land nog niet gebeurde (*vraag nr. 16 van 29 augustus 1995, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13 oktober 1995, blz. 137-138 – red.*)

De minister-president zou bij zijn federale collega van Buitenlandse Zaken aandringen op het bespoedigen van de instemmingsprocedure. Voor Vlaanderen is dit belangrijk.

Is de bekrachtiging van deze conventie ondertussen gebeurd ?

Antwoord

Zoals aangekondigd in het antwoord dat ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verschaftte op haar vraag nummer 16 van 29 augustus 1995, ben ik inderdaad bij mijn federale collega voor Buitenlandse Zaken blijven aandringen op de bespoediging van de internationale ratificatie door België van de Unesco-conventie inzake de bescherming van cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld.

Op de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid van 7 maart 1996 werd dan besloten een spoedige oplossing uit te werken voor het feit dat noch de Grondwet, noch de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen, in een regel voorzien voor de problematiek van de ratificatie in internationaalrechtelijke zin van multilaterale verdragen die inhoudelijk tot de exclusieve bevoegdheid van de deelstaten behoren.

Dit leidde ertoe dat de permanente vertegenwoordiger van België bij de Unesco de bekrachtigingskonde op 24 juli 1996 neerlegde bij de directeur-generaal van de Unesco, die krachtens de Conventie optreedt als depositaris. Deze bekrachtiging gebeurde in naam van de functioneel bevoegde deelgebieden.

Krachtens artikel 33 van de Conventie zal deze voor België in werking treden drie maanden na de datum van neerlegging van de oorkonde.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 230
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Aalscholver – Jacht

Het Europees Parlement heeft zich op 14 februari 1996 uitgesproken voor het eventueel toestaan van tijdelijke jacht op aalscholvers. Dit moet nu via een concreet voorstel van de Europese Commissie aan de Raad van Milieuministers worden omgezet in een wijziging van de EU-richtlijn 79/409 inzake het behoud van de vogelstand.

In ons land is de bescherming van de aalscholver een geregionaliseerde aangelegenheid voor zover deze vogels op het land verblijven, terwijl ze op zee tot de federale bevoegdheid behoren. Ons land kent geen schade door en geen overpopulatie van aalscholvers, zodat de eventuele wijziging van de genoemde richtlijn mogelijk problemen zal scheppen inzake jacht.

1. Wat is het standpunt van de minister terzake ?
2. Heeft hij deze problematiek reeds voorgelegd aan het Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid (CIM) ? Zo ja, wanneer en wat waren de conclusies ? Zo neen, waarom niet ?
3. Door wie wordt het Vlaams standpunt verdedigd op de Raad van Milieuministers en voor welke datum werd deze problematiek geagendeerd ?

Antwoord

1. De recente sterke ontwikkeling van de stand van aalscholvers in West- en Noord-Europa wordt, ingevolge de dringende vraag van een vijftal lidstaten van de EU waar ernstige schade door deze vogels wordt berokkend aan de visserij in de binnenwateren en aan de viskwekerij-

en, behandeld door het Ornis-comité van de Commissie van de Europese Unie.

Door een Nederlands bureau voor ecologisch onderzoek is een studie gewijd aan het probleem op vraag van de Deense en Nederlandse bevoegde diensten.

Uit deze studie bleek dat in een aantal Europese landen reeds lang door de overheid gecontroleerde programma's voor het beheer van de lokale aalscholverpopulaties bestaan.

In aansluiting aan dit rapport werd op 3 en 4 oktober 1996 in Nederland een studiedag gehouden met als titel "Towards an International Conservation and Management Plan for the Great Cormorant".

Anderzijds heeft de Commissie van de EU aan de zestien lidstaten gevraagd het probleem in hun land te onderzoeken.

In het Vlaams Gewest werden de mogelijke gevolgen van een verhoogde stand van de aalscholvers reeds vroeger aangekaart, onder meer in de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij.

Teneinde wetenschappelijk verantwoorde gegevens te verzamelen, heb ik in 1995 besloten in het raam van het programma van het toegepast wetenschappelijk onderzoek inzake leefmilieu, een dubbel onderzoek te laten uitvoeren, namelijk :

- een onderzoek naar de stand van de aalscholver in Vlaanderen en de mogelijke middelen om de stand van deze vogel te regelen, rekening houdend met de eventuele predatie in de viskwekerijen ;
- een onderzoek naar de gevolgen van een verhoogde stand van de aalscholvers voor de riviervisserij.

Het eerste onderzoek van dit programma is gestart op 1 januari 1996 en is nog niet afgerond.

De voorlopige gegevens die in het Vlaams Gewest werden verzameld, werden echter reeds meegedeeld aan de Commissie van de EU op vraag van het Ornis-comité.

Alvorens een standpunt in te nemen wens ik te wachten op de resultaten van het onderzoek.

2. De aalscholverproblematiek is thans in Vlaanderen niet van die aard dat zij op het CIM dient te worden besproken.

Inderdaad behoren eventuele bestrijdingsplannen nog tot de nationale bevoegdheid van de lidstaten.

3. Het Belgische standpunt inzake de aalscholver zal, zo het aalscholverprobleem op de agenda van de Raad van de EU-ministers zou worden geplaatst, door de bevoegde Belgische minister worden verdedigd.

**Vraag nr. 246
van 9 augustus 1996
van de heer LUDO SANNEN**

Stort NV Remo (Houthalen-Helchteren) – Afwerking

Op 1 juni 1995 verleende de bestendige deputatie van de provincie Limburg een vergunning aan de NV Remo om de vroegere zandgroeve Frederix vol te storten met huishoudelijke afvalstoffen (klasse 1). De vergunning werd verleend voor een termijn eindigend op 1 juni 1997 (inclusief eindafdek).

In de bijzondere voorwaarden staat onder meer vermeld dat, om de geurhinder te beperken, stankverwekkende afvalstoffen moeten worden vermeden.

Op 11 december 1995 werd door de minister over deze bestreden vergunning in beroep uitspraak gedaan. Bij die uitspraak in beroep past de minister de vergunningstermijn aan en verlengt deze tot 1 juni 1998. De andere bepalingen van de vergunning werden in beroep bevestigd.

Gedurende de maand juni werden door de omwonenden van de stortplaats, in casu de bewoners van de aangrenzende wijk Lindeman, tal van klachten geuit over stankoverlast en de aanwezigheid van honderden meeuwen.

Bij een bezoek aan de huidige stortplaats werd vastgesteld dat :

- de stortcapaciteit van de groeve Frederix verhoogt werd door het weghalen van het materiaal afkomstig van de aangrenzende terrein, dat door de instabiliteit van de terrein in de groeve Frederix was geschoven ;

- bij het huidige tempo van storten, de groeve bij het einde van de huidige vergunning niet zal volgestort zijn.

1. a) Wat is de stortcapaciteit van de groeve Frederix ?

b) Welke capaciteit is thans reeds benut ?

c) Hoe lang zal, met de huidige aanvoer van stortmateriaal, het volstorten duren ?

2. Wat gebeurt er indien op de voorgestelde datum (1 juni 1998) de stortplaats "groeve Frederix" niet afgewerkt is ?

3. Waarom wordt er stankverwekkend stortmateriaal toegelaten, terwijl dit in strijd is met de bijzondere voorwaarden van de vergunning ?

4. In de huidige Vlarem II-wetgeving zijn de vroegere afstandregels voor het uitbaten van stortplaatsen weggelaten. Men spreekt nog enkel van de nodige afstand. Vindt de minister dat de aangrenzende woonwijk Lindeman op de nodige afstand van de stortplaats ligt ?

5. In de gewestplanwijziging die een groene buffer moest creëren tussen de woonwijk Lindeman en de stortplaatsen, werd enkel de groeve Frederix als bosgebied aangeduid, de rest van de groene buffer kreeg natuurgebied (N) als herbestemming. Deze gewestplanwijziging werd ingezet vóór de vergunningsaanvraag van Remo werd ingediend.

Hoe verklaart de minister deze aanduiding als bosgebied ? Waarom werd de ganse buffer niet als natuurgebied (N) behouden ?

6. Op de meeste stortplaatsen ontstaan ondergrondse gasbellen te wijten aan het verrottingsproces. Worden er op Remo metingen dienaangaande uitgevoerd ? Is het afsterven van bomen op de afgewerkte stortplaatsen van Remo hieraan te wijten ?

Antwoord

1. a) De groeve Frederix heeft een vergunde stortoppervlakte van 9,45 ha. De exacte stortcapaciteit is op dit ogenblik niet bekend omdat zich momenteel in de groeve nog mijnmateriaal bevindt dat de exploitant uit de groeve wenst te verwijderen. Daartoe heeft de NV Remo bij de OVAM (Openbare

Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) een haalbaarheidsstudie ingediend voor de verplaatsing van ongeveer 220.000 m³ mijnmateriaal uit de groeve Frederix naar de terreinen van de NV Mijnen. De sanering gebeurt onder toezicht van de OVAM, conform de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet. De uiteindelijke stortcapaciteit is derhalve afhankelijk van het geplande saneringsproject.

- b) Op dit ogenblik blijkt reeds een volume van ongeveer 300.000 m³ te zijn benut.
- c) Indien het huidige storttempo kan worden aangehouden, gaat men ervan uit dat de kuil op de voorgestelde datum (juni 1998) zal zijn volgestort en afgewerkt. Het gedeelte dichtst bij de woonwijk (fase 1 van het werkplan) wordt het eerst volgestort en zal ook als eerste worden afgewerkt.
2. Indien de stortplaats nog niet is volgestort of afgewerkt, kan de exploitant een nieuwe vergunningsaanvraag indienen voor het resterende gedeelte.
3. Stankverwekkend stortmateriaal wordt niet toegelaten op stortplaats categorie 2 "groeve Frederix". De afdeling Milieu-inspectie beschikt hiervoor over een lijst van afvalstoffen die wegens mogelijke geurhinder door de exploitant niet worden aanvaard op die stortplaats. In totaal gaat het om 58 afvalstromen die niet worden toegelaten, doch wel worden gestort op de andere categorie 2-stortplaats van de NV Remo in de Loerstraat in Houthalen-Helchteren.
4. De groeve Frederix grenst met het meest zuidelijke gedeelte over een lengte van circa 100 meter aan een woongebied (De Lindeman). Door het plaatsen van een aarden wal van 11 meter hoogte en het vermijden van de aanvoer van stankverwekkende stoffen, wordt de hinder voor het woongebied tot een aanvaardbaar niveau beperkt. De toegangsweg waarlangs de afvalstoffen worden aangevoerd, ligt oostelijk van de groeve, zodat het woongebied hiervan geen hinder ondervindt.

De snelle opvulling van de zone langs de woonwijk De Lindeman laat daarenboven toe om op korte termijn een volwaardige bufferstrook tus-

sen dit woongebied en de bestaande stortplaats te realiseren.

5. Door de dienst bevoegd voor het Natuurbehoud in Limburg werd voor de groeve Frederix en het omliggende gebied een bestemming als N-zone voorgesteld. Deze beide terreinen zijn inderdaad gelegen in het Ecologisch Impulsgebied "De Zwarte Beek" en in de speciale beschermingszone voor vogels "Militair domein Leopoldsburg en Vallei van de Zwarte Beek", aangewezen bij besluit van de Vlaamse regering van 18 oktober 1988.

Voor die zone zou dan een biotoopherstelplan, met behoud van de groeve, worden uitgewerkt, rekening houdend met de hoge avifaunistische waarde van het gebied. Een bebossing in dit gebied is uiteraard nadelig voor de avifauna die hoofdzakelijk uit soorten van de open terreinen bestaat.

Om echter de bufferstrook waarvan sprake in punt 4 te kunnen verwezenlijken, zal op deze strook, op voorstel van de afdeling Bos en Groen, vóór 15 november 1998 een bewortelbare afdeklaag worden aangebracht, die met snelgroeiende en gevarieerde loofbomen en inheemse struiken in nauw verband zal worden beplant.

Door deze werkwijze zal het terrein op zeer korte termijn visueel en landschappelijk in de omgeving worden geïntegreerd, zodat op langere termijn de natuurlijke ontwikkeling van fauna en flora kan worden beoogd. Beide termijnopties kunnen samen worden gerealiseerd via de bestemming "bosgebied".

6. Op de stortplaatsen van de NV REMO worden geen metingen uitgevoerd naar de aanwezigheid van stortgassen. Het opstuwen van een bepaald percentage van de aangeplante boompjes vindt zijn oorzaak in een aantal fysische en externe factoren zoals :
- de externe en aanhoudende droogteperiodes gedurende de laatste drie jaar ;
 - de schade aan de jonge boompjes door konijnen en kraaien ;
 - de ligging van het terrein : de te beplanten grond vormt een open vlakte waardoor de beplanting veel te lijden heeft van weersinvloeden zoals temperatuur en wind.

Vraag nr. 249
van 9 augustus 1996
van de heer WILLY KUIJPERS

De Velpe – Waterzuiveringsstations

Aansluitend bij mijn vraag nr. 186 van 11 juni 1996 en het antwoord van de minister (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 868 – red.*) zou ik graag het volgende willen vernemen.

De Velpe stroomt door een landelijk gebied, waar haast geen zware industrie aanwezig is. De enige vervuiling wordt – in normale omstandigheden – veroorzaakt door huishoudelijk afvalwater. In zijn antwoord maakt de minister melding van het investeringsplan van de NV Aquafin, dat vier zuiveringsstations met bijhorende collectoren plant. De eerste aanbestedingen hiervan worden dit jaar nog uitgeschreven.

De afdeling Water van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) zal dit jaar in Hoeleden (aan het wachtbekken) echter een kleinschalig zuiveringsstation installeren.

1. Gezien het landelijke karakter van de Velpevallei lijkt kleinschalige waterzuivering met rietvelden de aangewezen saneringswijze voor de Velpe. Kan de minister mij meedelen of Aquafin op dezelfde wijze de vier stations zal uitbouwen? Zoniet, welk soort van zuiveringsstations beoogt Aquafin?
2. Is er al beslist waar die zuiveringsstations zullen worden gebouwd?

Antwoord

1. Ik moedig uiteraard de toepassing aan van kleinschalige waterzuivering, waar dit mogelijk is. Op 3 juli 1996 heb ik aan de NV Aquafin opdracht gegeven het initiatief van de gemeente Bierbeek voor de aanleg van een percolatierietveld in Opvelp, in het kader van het investeringsplan 1996, uit te voeren. De aanwending van een dergelijke methode is daar verantwoord, aangezien het gaat om het afvalwater van een aantal huizen dat thans in de Kleinbeek vloeit en waarvan de collectering naar de ontworpen of de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) onmogelijk is.
2. Volgens het rollend investeringsprogramma in het bekken van de Velpe worden acht RWZI's gepland. De bouw van vier RWZI's werd, op

een concreet investeringsprogramma, aan de NV Aquafin opgedragen; voor twee RWZI's werd een technisch plan door de NV Aquafin ter goedkeuring aan het Vlaams Gewest voorgelegd.

De gedetailleerde gegevens betreffende dit investeringsprogramma zijn de volgende:

RWZI Neervelp

- opgedragen aan de NV Aquafin op het investeringsprogramma '96
- eind juli '95 technisch plan ter goedkeuring bij het Vlaams Gewest ingediend
- capaciteit : 1.300 IE
- zuiveringssysteem : oxydatiesloot van N-verbijdering
- ontvangende waterloop : de Velpe (viswaterkwaliteitsdoelstelling)
- locatie : langs de Velpe vlak voor de autoweg E40 en de ontworpen HST-lijn (Neervelp)

RWZI Bierbeek-Opvelp

- opgedragen aan de NV Aquafin op het investeringsprogramma '96
- capaciteit : 250 IE
- zuiveringssysteem : percolatierietveld
- ontvangende waterloop : Kleinbeek
- locatie : einde Vienastraat

RWZI Roosbeek

- opgedragen aan de NV Aquafin op het investeringsprogramma '97
- eind september '96 technisch plan ter goedkeuring bij het Vlaams Gewest ingediend
- capaciteit : 3.200 IE (fase 1) / 4.800 IE (fase 2)
- zuiveringssysteem : oxydatiesloot met N-verbijdering
- ontvangende waterloop : de Velpe (viswaterkwaliteitsdoelstelling)
- locatie : langs de Velpe vlak aan de Lubbeeksestraat (Roosbeek)

RWZI Vissenaken

- opgedragen aan de NV Aquafin op het investeringsprogramma '98
- studie net aangevat

RWZI Glabbeek

- opgenomen op het rollend investeringsprogramma 2000-2002

RWZI Kortenaeken

- opgenomen op het rollend investeringsprogramma 2000-2002

RWZI Kersbeek

- opgenomen op het rollend investeringsprogramma na 2002

RWZI Zuurbemde

- opgenomen op het rollend investeringsprogramma na 2002.

Vraag nr. 250**van 10 september 1996****van de heer FRANCIS VERMEIREN***Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie*

Destijds werden een aantal bijzondere statuten in het leven geroepen die beoogden werklozen een tijdelijke betrekking te bezorgen in overheidsdiensten.

1. Hoeveel personen die thans in overheidsdiensten (gewest, provincie en gemeenten) tewerkgesteld zijn, vallen onder een dergelijk statuut ?

Wat is het percentage van deze onder een bijzonder statuut vallende tewerkgestelden ten opzichte van het totaal aantal personen in overheidsdienst (voor het gewest, de provincies en de gemeenten) ?

2. Werden alle personen aangeworven in het kader van het derde arbeidscircuit (DAC) reeds overgeheveld naar het gesco-statuut (gesubsidieerde contractuelen) ? Eventueel, over hoeveel personen gaat het, wat is hun gemiddelde anciënniteit, hun beroepsbekwaamheid en het bedrag van hun bezoldiging ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

1. *De tewerkstellingsprojecten bij de Vlaamse overheidsdiensten*

Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en bij de Vlaamse openbare instellingen werkt 3 % van alle werknemers in het kader van een Vlaams gesco-project. Dit betekent respectievelijk 302 en 769 personen.

In 1994 waren er in de contingentovereenkomsten 38.785 gesco's tewerkgesteld. In de projectovereenkomsten zijn er nu 1.283 gesco's.

Hun aandeel in het totale personeelseffectief van deze besturen is op dit ogenblik niet beschikbaar. Dit gegeven zal later worden bezorgd.

In onderstaande tabel worden de tewerkstellingscijfers per overheidsdienst vermeld.

Overheidsdiensten	Aantal gesco's fysieke personen	Totale tewerkstelling	% Gesco's
<hr/>			
Vlaams Gewest sept. 1996			
Ministerie (1)	302	10.777	3 %
Vlaamse openbare instellingen	769	23.337	3 %
<hr/>			
Provincies, gemeenten en OCMW's (2)		*	*
Contingentovereenkomst (1994) (3)	38.785		
Projectovereenkomst (1996)	1.283		

Nog niet in rekening gebrachte gegevens (die worden eveneens later meegedeeld) :

- (1) gesco's in het onderwijs (het gemeenschaps-onderwijs en het officieel gesubsidieerd onderwijs) ;
- (2) werknemers in het kader van het Programma voor de Bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector (het vroegere Interdepartementaal Begrotingsfonds) ;
- (3) Hierin zitten dubbelstellingen, onder andere ten gevolge van vervangingsaanwervingen naar aanleiding van bijvoorbeeld ziekte, zwangerschapsverlof en loopbaanonderbrekingen.

2. *Omschakeling van het derde arbeidscircuit (DAC) naar het stelsel van gesubsidieerde contractuelen*

Op dit ogenblik zijn er 155 gesco's die omschakelen uit het derde arbeidscircuit. Dit stemt overeen met een kleine 2 % van de 9.430 in het DAC tewerkgestelde personen.

In onderstaande tabel wordt per kwalificatieniveau verduidelijkt wat de kwalificatie en de gemiddelde anciënniteit is van deze uit het DAC omgeschakelde gesco's.

De gesco's worden betaald door hun werkgevers op dezelfde wijze als het gewone personeel dat werkt bij diezelfde werkgevers. Bijgevolg is het bedrag van hun bezoldiging niet bekend.

Het Vlaams Gewest betaalt jaarlijks ruim 99 miljoen frank aan premiebedragen aan de werkgevers van deze gesco's.

Kwalificatie	Aantal personen	Gemiddelde anciënniteit (*)
Niveau 1	5	6j. 6 mnd.
Niveau 2 en 2 +	80	5j. 0 mnd.
Niveau 3	39	6j. 6 mnd.
Niveau 4	31	7j. 4 mnd.
Totaal	155	6j. 0 mnd.

Niveau 1 : universitair en hoger onderwijs lange type

Niveau 2 en 2+ : hoger onderwijs korte type en hoger secundair onderwijs

Niveau 3 : lager secundair onderwijs

Niveau 4 : lager onderwijs

(*) In het DAC werd pas vanaf 1987 anciënniteit toegekend aan de werknemers.

**Vraag nr. 251
van 10 september
1996 van de heer WILLY KUIJPERS**

Foutief tanken – Milieu

In het VTB/VAB-magazine Uit van juli/augustus 1996 lezen we dat er in ons land ieder jaar naar schatting 700.000 liter brandstof verloren zou gaan ten gevolge van vergissingen bij het tanken tussen benzine en diesel. Dit betekent 35 boordevolle

tankwagens. Samen met de herwinningskosten zou de schade oplopen tot 40 miljoen frank per jaar.

Naar verluidt zou een petroleumbedrijf hier iets op gevonden hebben : indien men diesel tankt, hoort men een schril akoestisch signaal. Wellicht bestaat ook de mogelijkheid om bij het tanken een elektronische stem de aard van de brandstof te laten vermelden.

Heeft de minister reeds een initiatief genomen om dergelijke milieuvriendelijke maatregelen samen met zijn collega van Economie te onderzoeken, om nadien op federaal niveau de nodige stappen te ondernemen ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem titel II) stipuleert in de subafdeling 5.17.2.3. (opslag in ondergrondse houders van P1 en/of P2-producten, al dan niet deel uitmakend van een verdeelinstallatie en in ondergrondse houders van P3-producten, deel uitmakend van een verdeelinstallatie) en de afdeling 5.17.4 (verdeelinstallaties) een aantal sectorale bepalingen om het foutief vullen en het overvullen van de houders voor benzine en diesel maximaal te voorkomen. Bovendien zijn in de artikels 5.17.2.3.3., 5.17.4.2. en 5.17.4.6. specifieke maatregelen opgenomen om bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen ten gevolge van gemorste vloeistoffen.

De Vlaremregelgeving heeft enkel betrekking op inrichtingen ingedeeld volgens de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen ; de handelingen, zoals het tanken van benzine en diesel, komen echter niet voor op deze lijst. Er zijn derhalve in titel II van het Vlarem geen specifieke maatregelen terzake opgenomen.

**Vraag nr. 253
van 10 september 1996
van mevrouw NELLY MAES**

Laaggeschoolde vrouwen – Werkgelegenheid

Volgens het jaarboek "De arbeidsmarkt in Vlaanderen" verricht de helft van de laaggeschoolden (lager of lager secundair onderwijs) betaalde arbeid, terwijl dit bij de hooggeschoolden 84,4 % is.

Vooraf vrouwen worden het slachtoffer van hun gebrekkige opleiding. Van de laagstgeschoolde

mannen (diploma lager onderwijs) heeft 54 % werk, bij vrouwen met dat diploma vindt maar 23,9 % betaald werk.

Veel vrouwen met een baan werken deeltijds, namelijk 225.000 of 33 % van het totaal aantal werkende vrouwen, tegenover 26.000 deeltijds werkende mannen.

De maatregelen om arbeidsherverdeling te bevorderen, hebben dus maar weinig praktische gevolgen gehad. Integendeel : volgens het jaarboek is de arbeidsduur voor de mannen tussen 1990 en 1994 zelfs gestegen met 1,02 %, terwijl er juist minder mannen gaan werken.

Welke inspanningen heeft de Vlaamse regering geleverd om mannen meer deeltijds te laten werken, de beschikbare arbeid te verdelen en laaggeschoolde vrouwen aan betaalde jobs te helpen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid.

Antwoord

Deeltijds werken – arbeidsherverdeling

Vanaf 1 maart 1994 werd door de Vlaamse regering een premiestelsel ter stimulering van de deeltijdse arbeid en de loopbaanonderbreking ingevoerd voor de werknemers uit de privé-sector in het Vlaams Gewest.

Met ingang van 1 januari 1995 werd een eerste aanpassing en versoepeling van de maatregel doorgevoerd.

Volgende regeling is momenteel van kracht.

1. Aanmoedigingspremies voor verminderde arbeidsduur worden toegekend aan wie vrijwillig de arbeidsduur vermindert met ten minste 20 % en maximaal 50 % van de voltijdse arbeidsregeling gepland in de onderneming. De premie bedraagt 5.000 frank bruto per maand voor wie overstapt van een voltijdse naar een deeltijdse arbeidsregeling ; in alle andere gevallen is de premie vastgesteld op 3.000 frank bruto per maand.

De premie wordt evenwel slechts toegekend indien de onderneming waar de werknemer is tewerkgesteld, beschikt over een goedgekeurd bedrijfsplan of toetredingsakte, of over een

CAO (collectieve arbeidsovereenkomst) of document inzake arbeidsherverdeling waarvan het substantieel effect op de werkgelegenheid werd erkend door de Vlaamse regering.

De premie voor verminderde arbeidsduur wordt gedurende maximaal twee jaar toegekend, maar is afhankelijk van de geldigheidsduur van het bedrijfsplan, de erkende CAO of het document inzake arbeidsherverdeling.

2. De aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking kan worden toegekend aan wie volledige of halftijdse loopbaanonderbreking neemt voor :
 - hetzij het volgen van een beroepsopleiding ; de toekenning van de premie wordt beperkt tot de duur van de opleiding, maar wordt steeds voor ten minste één kwartaal uitgerekt ;
 - hetzij de opvang van kinderen ten laste tot het bereiken van de leeftijd van drie jaar, maar beperkt tot een maximumduur van toekenning van twee jaar ;
 - hetzij het verstrekken van palliatieve zorg ; de premie wordt gedurende één maand toegekend, verlengbaar met één maand en mits vervanging in de onderneming.

De premie bedraagt 5.000 frank bruto voor een volledige loopbaanonderbreking en 3.000 frank bruto voor halftijdse loopbaanonderbreking.

Deze premiereregeling voor loopbaanonderbreking is sedert 1 januari 1995 eveneens van toepassing op de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalige onderwijs.

De bestaande regeling zal eerstdaags op volgende punten worden aangepast :

- de duur van de toekenning van de premie wordt niet langer gekoppeld aan de looptijd van het bedrijfsplan, de erkende CAO of het document inzake arbeidsherverdeling ;
- de premie wordt ook toegekend voor loopbaanonderbrekingen van een vijfde, een vierde of een derde van de voltijdse arbeidsprestaties ;
- de redenen voor het nemen van de loopbaanonderbreking worden uitgebreid met volgende mogelijkheden :

het starten van een activiteit als zelfstandige ;

het onbezoldigd deelnemen aan het vrijwilligerswerk ;

het opnemen van een bestuursfunctie in of namens het erkend sociaal-cultureel werk ;

de opvang van een kind ten laste tot de leeftijd van acht jaar.

Door de geplande uitbreiding en versoepeling van de voorwaarden wordt verwacht dat het aantal mannen dat deeltijds gaat werken of loopbaanonderbreking neemt, zal stijgen.

Op 18 september 1996 noteerde men 7.315 toegekende aanmoedigingspremies arbeidsherverdeling, als volgt onderverdeeld :

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Privé-sector	246	2.005	2.251
– deeltijds werken			
– loopbaanonderbreking	95	3.478	3.573
Openbare sector			
– loopbaanonderbreking	42	1.449	1.491
Privé-sector + openbare sector	383	6.932	7.315

Laaggeschoolde gesco's – Mannen/vrouwen (sept. 1996)

	Vrouwen niveau 3 en 4			Mannen niveau 3 en 4			Totaal niveau 3 en 4			Aandeel vrouwen in totaal niv. 3 en 4
	Aantal	VE	AQ	Aantal	VE	AQ	Aantal	VE	AQ	
Werk- ervarings- projecten	1.271	851	67	506	490	97	1.777	1.341	75	72 %
Tewerk- stellings- projecten	2.625	1.966	75	1.136	1.100	97	3.761	3.066	82	70 %
Sociale werkplaatsen	279	222	80	248	242	98	527	464	88	53 %
Projecten werk- ervaringsplan	255	188	74	120	117	98	375	305	81	68 %
Totaal	4.430	3.227	73	2.010	1.949	97	6.440	5.176	80	69 %

Gesco's : gesubsidieerde contractuelen met uitzondering van de opleidingsprojecten

Niveau 3 en 4 : respectievelijk lager secundair onderwijs en lager onderwijs

Aantal : fysieke personen

VE : voltijdse equivalenten

AQ : voltijdse equivalenten gedeeld door fysieke personen

De aanwezigheid van laaggeschoolde vrouwen in de tewerkstellingsprojecten van het Vlaams Gewest

Sinds maart 1993 wordt de evenredige participatie van achtergestelde groepen in het arbeidsproces, in het kader van het doelgroepenbeleid van de Vlaamse regering, onder andere via het tewerkstellingsbeleid nagestreefd.

Gesubsidieerde contractuelen (gesco's)

In oktober 1993 werden de gescoreglementeringen gewijzigd en werd de evenredige vertegenwoordiging van specifieke doelgroepen (met name de vrouwen, de migranten en de personen met een handicap) in het kader van de begeleide werkervaringsprojecten ingeschreven.

In september 1996 zijn er 6.440 laaggeschoolde vrouwen (maximaal lager secundair onderwijs) als gesubsidieerde contractueel tewerkgesteld in het Vlaams Gewest. Dit is 69 % van de totale groep laaggeschoolde gesco's.

Deze tewerkstelling uitgedrukt in voltijdse equivalenten is 3.227 VE.

De mate van deeltijdse tewerkstelling wordt berekend aan de hand van het arbeidsquotiënt (AQ). Het AQ is het aantal voltijdse equivalenten gedeeld door het aantal fysieke personen. Wanneer het AQ gelijk is aan 1, dan betekent dit dat iedereen voltijds werkt. Voor de laaggeschoolde vrouwelijke gesco's is het AQ gelijk aan 0,73. Terwijl dit voor de mannen met hetzelfde kwaliteitsniveau 0,93 is.

De tewerkstellingscijfers van laaggeschoolde vrouwen in de diverse gesco-projecten wordt in de tabel op blz. 140 weergegeven.

In de werkervaringsprojecten, de sociale werkplaatsen en de projecten in het kader van het werkervaringsplan is laaggeschooldheid een van de toelatingsvoorwaarden. In de tewerkstellingsprojecten kunnen ook hogergeschoolden als gesco's worden aangeworven.

In de tabel worden de gesco's tewerkgesteld in de opleidingsprojecten, de contingentovereenkomsten en in het onderwijs niet in rekening gebracht.

In opleidingsprojecten worden lesgevers als gesco tewerkgesteld. De meerderheid van deze gesco's zijn hogergeschoolden. De doelgroep cursisten zijn laaggeschoolde (maximaal lager secundair of hoger

secundair beroepsonderwijs), langdurige (meer dan 1 jaar) werklozen.

De contingentovereenkomsten worden apart behandeld.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de cijfers met betrekking tot de gesco's in het onderwijs.

Invoegbedrijven of sociale economie

Deze projecten werden bij wijze van experiment opgestart in november 1994.

De 5 vrouwelijke werknemers vertegenwoordigen 17 % van de laaggeschoolde werknemers. De 29 laaggeschoolde werknemers, dus mannen en vrouwen samen, zijn allen voltijds tewerkgesteld.

Het Programma voor de Bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector (het vroegere Interdepartementaal Begrotingsfonds)

In het totaal zijn er 3.034 personen tewerkgesteld in het PBW. Het aandeel van de laaggeschoolden bedraagt ongeveer 30 %. Bijna alle werknemers zijn vrouwen. De cijfers inzake de graad van deeltijdse tewerkstelling zijn niet bekend.

Het derde arbeidscircuit

De categorie laaggeschoolde werknemers bedraagt in het totaal 7.245 personen. Daarvan zijn er 6.241 of 86 % vrouw. De gegevens met betrekking tot de deeltijdse tewerkstelling zijn niet bekend.

De contingentovereenkomsten

In het kader van deze overeenkomsten zijn er 25.281 laaggeschoolden als gesubsidieerde contractueel tewerkgesteld bij de plaatselijke besturen (dit zijn de provincies, de gemeenten en de OCMW's). Het aandeel van de vrouwen in deze werknemersgroep is 55 % of 13.789 personen.

Vraag nr. 255 van 19 september 1996 van de heer STEVE STEVAERT

Europees landbouwmilieuprogramma – Beheersovereenkomsten

Het landbouwmilieuprogramma van België overeenkomstig de Europese verordening nr. 2087/92 werd bij beschikking van 17 november 1994 van de

Commissie van de Europese Unie (EU) goedgekeurd.

Voor 1995 en de volgende jaren zouden dienaangaande uitvoeringsprogramma's zijn opgesteld. De bedragen die voor de uitvoering van het programma worden uitgetrokken, beliepen voor Vlaanderen in totaal : 3.015.411 ecu voor 1995, 4.636.087 ecu voor 1996 en 6.339.222 ecu voor 1997.

1. Wat zijn de prioritair gebieden in Vlaanderen voor de toepassing van de verordening 2078/92 ?
2. Werden in 1995 in Vlaanderen overeenkomsten met landbouwers afgesloten in toepassing van de verordening 2078/92 ?
Zo ja, in welke gebieden ?
Voor welk bedrag ?
Door welke diensten ?
3. Werden in 1996 in Vlaanderen dergelijke overeenkomsten met landbouwers afgesloten ?
Zo ja, in welke gebieden ?

Antwoord

1. De administratie heeft een uitvoeringsbesluit over de beheersovereenkomsten voorbereid om rekening te houden met de recente initiatieven van de Vlaamse regering inzake milieubescherming, waarbij eerst aan het Mestactieplan en aan het ontwerp van decreet inzake natuurbehoud gestalte moest worden gegeven. Dit uitvoeringsbesluit zal zorgen voor een beperkte implementatie van de verordening.

Deze toestand werd onlangs ter kennis gebracht van de permanente vertegenwoordiger van België bij de Europese Unie.

Nog dit jaar zal bovendien een initiatief worden genomen om het in 1994 door de EU goedgekeurde programma – wat het Vlaams Gewest betreft – bij te sturen, teneinde de mogelijkheid voor financiële meekoppeling met Europese subsidies zo goed mogelijk te maken.

In het goedgekeurde programma werden een aantal gebieden als prioritair aangewezen : de opgestarte ecologische impulsgebieden, de

regionale landschappen, zones opgenomen in het Mestactieplan, zoals de bos- en natuurgebieden en natuurreservaten, de valleigebieden en ecologisch waardevolle agrarische gebieden, naast de EG-vogelrichtlijngebieden.

2. In 1995 werden in het Vlaams Gewest geen beheersovereenkomsten afgesloten met landbouwers ingevolge van de verordening 2078/92.
3. Hetzelfde geldt voor het jaar 1996.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 134
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties

Kan de minister mij meedelen of de overheidsinstellingen die onder zijn bevoegdheid ressorteren, adverteren in publicaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen ?

Mocht dit het geval zijn, kan de minister mij dan een overzicht verstrekken van het aantal dergelijke advertenties dat de jongste drie jaar werd geplaatst, evenals van de bedragen die daarmee gepaard gingen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister-president Luc Van den Brande, minister vice-president Luc Van den Boscche, en aan de ministers Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy en Luc Martens.

Antwoord

Door mijn administratie werden geen advertenties geplaatst in publicaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 77, 6)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 163
van 10 september 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

*Exportpromotie – Publicitaire mogelijkheden
luchthaven Zaventem*

Een van de belangrijkste aspecten van de exportpromotie ligt zeker in het stimuleren van de belangstelling voor de producten die in Vlaanderen worden vervaardigd en waarvoor ongetwijfeld afzetgebieden zijn in verschillende continenten.

Daarbij is het essentieel dat mogelijke invoerders van onze producten hierop attent worden gemaakt bij een bezoek aan ons land.

De meeste vreemde bezoekers komen in België aan per vliegtuig en landen daarbij op de nationale luchthaven van Zaventem. Ongetwijfeld kunnen de

luchthaven en ook de toegangswegen een bijzonder interessante rol spelen in het opwekken van interesse voor een aantal van onze producten.

Terwijl buitenlandse firma's – vaak luchtvaartmaatschappijen – hiervan gebruik maken, blijkt het voor Belgische, meer bepaald dan Vlaamse ondernemingen moeilijk om zich in de kijker te spelen van bezoekers die in Zaventem landen of vertrekken.

Er blijken factoren te zijn die deze vorm van exportpromotie belemmeren.

Een mogelijke oplossing is dat de Vlaamse regering met de federale minister van Vervoer een akkoord sluit met betrekking tot het gebruik van de publicitaire mogelijkheden van de luchthaven voor onze export.

Heeft de minister-president terzake al initiatieven genomen ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
67	04.04.1996	J. Devolder	<i>Euro 2000 – Begrotingsposten</i>	117
82	08.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie</i>	118
110	28.05.1996	A. Denys	<i>Vlaanderen 2002 – Campagnes</i>	118
116	03.06.1996	P. Huybrechts	<i>Samenwerkingsinitiatief BEMT Geel – Steun</i>	119
125	13.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Wetenschappelijk taalonderzoek – Nederlands</i>	119
139	03.07.1996	M. Vandenbussche	<i>Vlaams Huis Rijsel – Stand van zaken</i>	121
145	04.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse handelsattachés – Belgische, Waalse en Brusselse dossiers</i>	122
149	10.07.1996	F. Creyelman	<i>Waalse marktbeschermende maatregelen – Reactie</i>	122
152	31.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Dotatie Harvard University – Modaliteiten</i>	123
154	06.08.1996	N. Maes	<i>Subsidies Europees Sociaal Fonds – Aandeel Vlaanderen</i>	124
156	09.08.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviezen Vlaamse aan federale regering – Overzicht</i>	125
157	09.08.1996	M. Dillen	<i>Vlaamse Wetenschapsweek – Organisatie</i>	130
162	26.09.1996	W. Kuijpers	<i>Europese instellingen in Brussel – Nederlands</i>	131
○ 163	10.09.1996	F. Vermeiren	<i>Exportpromotie – Publicitaire mogelijkheden luchthaven Zaventem</i>	143
165	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Unesco-conventie cultureel erfgoed – Ratificatie</i>	132
2	23.09.1996	N. Maes	<i>Europees Comité van de Regio's – Werking</i>	79
4	25.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leningen van staat tot staat – Betrokkenheid</i>	79
5	25.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federal Agency for Foreign Investors – Bevoegdheidsoverlapping</i>	80
6	26.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federale exportsteun – Betrokkenheid</i>	80
11	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	80
13	01.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – China-seminarie</i>	81
21	03.10.1996	H. Suykerbuyk	<i>Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid – Werking</i>	82
25	03.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Belgische vs. eigen posten</i> ..	83
27	04.10.1996	C. Vandenbroeke	<i>Overheidsopdrachten – Veroordelingen</i>	83
28	04.10.1996	J. Malcorps	<i>Spierekanaal – Vervuiling</i>	84
36	14.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Federal Agency for Foreign Investors – Overleg met federale regering</i> ..	84
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
242	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Taalstages leerlingen – Evaluatie</i>	84

243	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Taalstages taalleerkrachten – Evaluatie</i>	85
244	19.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijk onderwijs Tongeren – Overname door ARGO</i>	86
2	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Plaatsruimte kleuterschool Sint-Martens-Voeren</i>	88
3	23.09.1996	S. Becq	<i>Project zorgverbreding – Voortzetting</i>	88
8	25.09.1996	S. Becq	<i>Vrouwenemancipatie – Vlaamse administratie</i>	90
10	26.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Uitbreiding Vlaamse school Komen – Efficiëntie ARGO</i>	91
13	01.10.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Deeltijds beroepssecundair onderwijs – Personenzorg en Voeding-Hotel</i>	91
23	03.10.1996	M. Olivier	<i>Studietoelagen hoger onderwijs – Openbaar-vervoercriterium</i>	93

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

230	01.08.1996	J. Malcorps	<i>Aalscholver – Jacht</i>	133
246	09.08.1996	L. Sannen	<i>Stort NV Remo (Houthalen-Helchteren) – Afwerking</i>	134
249	09.08.1996	W. Kuijpers	<i>De Velpe – Waterzuiveringsstations</i>	136
250	10.09.1996	F. Vermeiren	<i>Tewerkstellingsprogramma's overheidsdiensten – Situatie</i>	137
251	10.09.1996	W. Kuijpers	<i>Foutief tanken – Milieu</i>	138
253	10.09.1996	N. Maes	<i>Laaggeschoolde vrouwen – Werkgelegenheid</i>	138
255	19.09.1996	S. Stevaert	<i>Europees landbouwmilieuprogramma – Beheersovereenkomsten</i>	141
256	19.09.1996	S. Stevaert	<i>Arseenfabriek Bocholt – Sanering</i>	94
257	19.09.1996	S. Stevaert	<i>OVAM-bodemsaneringen – Dilsen-Stokkem, Bocholt en overige sites</i> . .	95
1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i> .	96
2	23.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Waterzuiveringsinfrastructuur</i>	97
5	23.09.1996	F. Vermeiren	<i>Huisdieren in woongebieden – Richtlijnen</i>	98
8	25.09.1996	S. Stevaert	<i>Aminal, afdeling Natuur – Personeel en middelen</i>	98
10	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	99
12	01.10.1996	N. Maes	<i>Ruilverkaveling – Doelstellingen</i>	99
15	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Sociale en beschutte werkplaatsen – Activiteitsdomeinen</i>	100

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

85	18.09.1996	N. Maes	<i>Neuroleptica in de psychiatrie – Tardieve dyskinesie</i>	101
86	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>PMS en MST – Vaccinatiebeleid</i>	103
1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i> .	104
3	25.09.1996	S. Becq	<i>Intercommunautaire coördinatiecommissie drugspreventie – Werking</i> . .	104
4	26.09.1996	C. Van Eyken	<i>Ministeriegebouw in Brussel – Aankoop- en werkingskosten</i>	105
5	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	106
6	26.09.1996	J. Sauwens	<i>Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Contractuelen</i>	106
7	26.09.1996	S. Becq	<i>Spuitenruil – Stand van zaken</i>	106

9	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties</i>	107
11	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	108
12	03.10.1996	C. Decaluwé	<i>Heffing leegstand – Inning via Gemeentekrediet</i>	108
14	07.10.1996	M. Verlinden	<i>De Laak Aarschot – Sanering</i>	109

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

115	18.09.1996	P. Huybrechts	<i>Overheidsopdrachten – Nederlandse concurrentie</i>	110
7	01.10.1996	P. Ceysens	<i>Vlaamse openbare instellingen – Beheersinstanties</i>	110
11	02.10.1996	J. Stassen	<i>Verhoogde investeringssteun Oost- en West-Vlaanderen – Resultaat</i>	110
15	03.10.1996	J. Gabriels	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i>	111
20	14.10.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabelaanbod Wemmel en Drogenbos – Nederland 3</i>	111

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

134	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties</i>	142
2	25.09.1996	M. Doomst	<i>Meerwerken – Regularisatiebeslissingen gemeenteraad</i>	112
4	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	113
18	07.10.1996	N. Maes	<i>Vlabinvest – Beleidsoptie Vlaamse Rand</i>	113

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

275	18.09.1996	M. Olivier	<i>Raad voor maatschappelijk welzijn – Onderzoek geloofsbriefen</i>	113
276	18.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Uitvoering decreten sociaal-cultureel werk – Administratieve belasting</i> ..	114
5	25.09.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belastingvrijstelling giften aan culturele verenigingen – Betrokkenheid</i> ..	115
37	07.10.1996	C. Decaluwé	<i>Nieuwe spelling – Vormingsinitiatieven voor ambtenaren</i>	115

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

1	23.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie (2)</i> .	116
2	25.09.1996	R. Van Walleghem	<i>Bruisend Brussel – Brussel Welkomkaart</i>	116
4	26.09.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetsmedewerkers – Vrouwen</i>	117